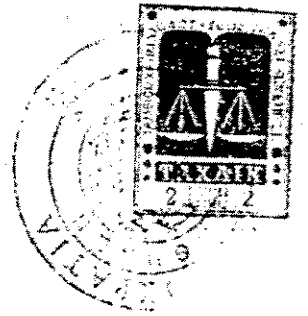

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΕΝΔΙΚΩΝ ΜΕΣΩΝ
Αριθ. Πρωτ.580/14

ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ

Όπως προκύπτει από τα τηρούμενα βιβλία ενδίκων μέσων, κατά της με αριθμό: **3221/2014** απόφασης, του Εφετείου Αθηνών, μέχρι και **24/10/14** δεν ασκήθηκε κανένα ένδικο μέσο ενώπιον του Εφετείου Αθηνών.

Το Πιστοποιητικό αυτό εκδίδεται μετά από αίτηση του πληρεξουσίου δικηγόρου Νικολάου Σωτηρακόπουλου, για κάθε νόμιμη χρήση.

Αθήνα 27/10/14

Γραμματέας

Σταυρούλα Καλιακούδα

Έχει σημανθεί νόμιμα
και εκδόθηκε κατά σειρά
της παραγγελίας

Αθήνα 27/10/14

ΗΤ Γραμματέας

Σταυρούλα Καλιακούδα

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΝΔΙΚΩΝ ΜΕΣΩΝ

Αριθμός Πιστοποιητικού: 4455 / 2014

Ο/Η Γραμματέας του Πρωτοδικείου Αθηνών

ΠΙΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Όπως προκύπτει από τα οικεία στοιχεία που τηρούνται στο Πρωτοδικείο από τη δημοσίευση της απόφασης έως και χθες έχει ασκηθεί η υπ' αριθμ. **1337/2014 ΕΦΕΣΗ**

ΚΑΤΑ

της αποφάσεως αρ. **271/2014 ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ** του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών. Και εκτός αυτής της έφεσης κανένα άλλο ένδικο μέσο δεν έχει ασκηθεί μέχρι και χθες από οποιονδήποτε κατά της ανωτέρω απόφασης.

Το πιστοποιητικό αυτό χορηγείται με αίτηση του/της:
"ΔΗΜΟΣ ΔΙΟΝΥΣΟΥ" ΔΙΑ ΤΟΥ ΠΛΗΡΕΞ.ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ ΙΩΑΝΝΗ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ,
για κάθε νόμιμη χρήση

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ

Για τη νόμιμη σήμανση και
την έκδοσή του κατά τη
σειρά της παραγγελίας του

Αθήνα, 15/4/2014
Ο/Η Προϊστάμενος/η του Τμήματος

α. α. ΓΚΙΚΑ ΕΥΓΕΝΙΑ

Αθήνα, 15/4/2014

Ο/Η Γραμματέας

ΓΚΙΚΑ ΕΥΓΕΝΙΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΔΗΜΟΣ ΔΙΟΝΥΣΟΥ
Δ/ΝΣΗ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥ ΔΥΝΑΜΙΚΟΥ
& ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥ ΔΥΝΑΜΙΚΟΥ

Ταχ. Δ/ση: Λεωφ. Λίμνης Μαραθώνος 29
& Αθ. Διάκου 1
Τ.Κ.: 14565
Πληρ.: Αλεξανδρή Ευαγγελία
Τηλ.: 2132030615, 2132030653
Fax: 2132030630

ΑΓ. ΣΤΕΦΑΝΟΣ 31/10/2014
ΑΡ. ΠΡΩΤ.: 34729

ΕΠΕΙΓΟΝ

ΠΡΟΣ:

1. ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗΣ
& ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

Ταχ. Δ/ση: Λεωφ. Βασ. Σοφίας 15
10674, Αθήνα

2. ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Ταχ. Δ/ση: Σταδίου 27
10183, Αθήνα

ΔΙΑ:

ΤΗΣ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΜΕΝΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

Ταχ. Δ/ση: Κατεχάκη 56
11525, Αθήνα

ΘΕΜΑ: «Ενέργειες ύστερα από Δικαστικές Αποφάσεις».

Α. ΙΣΤΟΡΙΚΟ

1. Την 25^η Νοεμβρίου 2013 εκδικάσθηκε η με αριθ. καταθ. Δικ.98134/3325/2013 αγωγή μεταξύ εκατόν είκοσι πέντε (125) εργαζομένων και του Δήμου Διονύσου. Οι ενάγοντες απασχολούνταν στο Δήμο μας με συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου. Οι εκατόν δώδεκα (112) εξ αυτών συνέχιζαν να απασχολούνται με προσωρινές διαταγές επί αιτήσεων ασφαλιστικών μέτρων.

Κατόπιν της ανωτέρω δικασίμου εκδόθηκε η υπ' αριθ. 271/2014 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, σύμφωνα με την οποία αναγνωρίζεται ότι οι εκατόν είκοσι ένας (121) εκ των εναγόντων συνδέονται με τον εναγόμενο με συμβάσεις εργασίας ιδιωτικού Δικαίου αορίστου χρόνου και για εκατόν εννέα (109) εξ αυτών υποχρεώνει τον εναγόμενο να αποδέχεται προσωρινά την εργασία τους μέχρι εκδόσεως τελεσίδικης απόφασης επί της αγωγής τους. Η απόφαση αυτή επιδόθηκε στο Δήμο μας την 31^η Ιανουαρίου 2014.

Η Οικονομική Επιτροπή του Δήμου Διονύσου με την αριθ. 51/24.02.2014 απόφασή της, περί «άσκησης έφεσης ή μη κατά της αριθ. 271/2014 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών», λόγω της σοβαρότητας του θέματος, παρέπεμψε αυτό για λήψη απόφασης στο Δημοτικό Συμβούλιο.

Το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου μας με την αριθ. 54/25.02.2014 απόφασή του, περί «άσκησης ή μη παντός ένδικου μέσου κατά της αριθ. 271/2014 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών», αποφάσισε να μην ασκηθεί έφεση κατά της αναφερόμενης απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών. Η απόφαση αυτή του Δημοτικού Συμβουλίου στάλθηκε για έλεγχο νομιμότητας στην Αποκεντρωμένη Διοίκηση Αττικής και ο Γενικός Γραμματέας Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αττικής την ακύρωσε με την αριθ. πρωτ. 16099/13049/25.04.2014 απόφασή του. Σημειωτέον ότι η υπ' όψιν απόφαση (54/2014) ελήφθη κατά παράβαση του άρθρου 72 παρ. 1ιγ & 2 του Ν. 3852/2010, της υπ' αριθ. 129/31.12.2013 εγκυκλίου του ΥΠΕΣΑΗΔ και του υπ' αριθ. ΔΙΠΙΔΔ/Α20/800/οικ. 22370/21.10.2013 έγγραφου του Υ.ΔΙ.Μ.Η.Δ. Η απορριπτική απόφαση του Γ.Γ.Α.Δ.Α. κοινοποιήθηκε στο Δήμο μας την 20^η Μαΐου 2014. Ο πρώην Δήμαρχος Διονύσου με το υπ' αριθ. πρωτ. 16657/10.06.2014 έγγραφό του άσκησε προσφυγή για την ακύρωση της ανωτέρω αναφερόμενης απόφασης του Γενικού Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αττικής, η οποία επίσης απορρίφθηκε κατόπιν απόφασης της Ειδικής Επιτροπής του άρθρου 152 του Ν. 3463/2006 (Πρακτικό Νο8/07.07.2014), η οποία κοινοποιήθηκε στο Δήμο μας την 21^η Οκτωβρίου 2014.

Μετά τη μη άσκηση έφεσης κατά της 271/2014 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, κατέστη αυτή τελεσίδικη, δίχως να εξαντληθούν όλα τα ένδικα μέσα όπως επιβάλλει η σχετική νομοθεσία που προαναφέρθηκε.

Στη συνέχεια ο πρώην Δήμαρχος Διονύσου, με την 1158/16342/16.05.2014 απόφασή του, αποδέχτηκε τις παρεχόμενες υπηρεσίες και των δώδεκα (12) εναγόντων, οι οποίοι κλήθηκαν να αναλάβουν υπηρεσία σύμφωνα με την πιο πάνω απόφασή του, παρ' ότι είχαν εξαιρεθεί από την προσωρινή εντολή παραμονής στην υπηρεσία μέχρι εκδόσεως τελεσίδικης απόφασης επί της αγωγής τους.

2. Την 18^η Φεβρουαρίου 2014 εκδιδόσθηκε η με αριθ. καταθ. 1249/2013 έφεση μεταξύ δέκα (10) εργαζομένων και του Δήμου Διονύσου. Οι ενάγοντες, προερχόμενοι από την πρώην Κοινότητα Κρυονερίου, συνέχιζαν να απασχολούνται στον Ενιαίο Καλλικρατικό Δήμο Διονύσου με προσωρινές διαταγές επί αιτήσεων ασφαλιστικών μέτρων έως 8/10/2012. Τις διαταγές αυτές αποσπούσαν αποκρύπτοντας από το Δικαστήριο την υπ' αριθ. 1152/2011 οριστική απόφαση Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, με την οποία απορρίφθηκε η αγωγή τους, στην οποία ζητούσαν να μετατραπεί η σύμβασή τους από ορισμένου σε αορίστου χρόνου και να συνεχίζουν να εργάζονται στο Δήμο.

Κατόπιν της ανωτέρω δικασίμου εκδόθηκε η υπ' αριθ. 3221/2014 απόφαση του Μονομελούς Εφετείου Αθηνών, σύμφωνα με την οποία αναγνωρίζεται ότι οι δέκα (10) ενάγοντες συνδέονται με τον εναγόμενο με συμβάσεις εργασίας Ιδιωτικού Δικαίου αορίστου χρόνου. Η απόφαση αυτή επιδόθηκε στο Δήμο μας την 17^η Ιουνίου 2014 και ο πρώην Δήμαρχος την εφάρμοσε με την υπ' αριθ. πρωτ. 1391/20456/18.06.2014 απόφασή του.

Η Οικονομική Επιτροπή του Δήμου Διονύσου με την αριθ. 239/25.06.2014 απόφασή της, περί «άσκησης ή μη αναιρέσης κατά της αριθ. 3221/2014 απόφασης του 3^{ου} Τμήματος του Εφετείου Αθηνών», αποφάσισε τη μη άσκηση του ένδικου μέσου της αναιρέσεως κατά της 3221/2014 απόφασης του Μονομελούς Εφετείου Αθηνών, παρά τα οριζόμενα στο άρθρο 72 παρ. 1γ & 2 του Ν. 3852/2010, της υπ' αριθ. 129/31.12.2013 εγκυκλίου του ΥΠΕΣΑΗΔ και του υπ' αριθ. ΔΙΠΙΔΔ/Α20/800/οικ. 22370/21.10.2013 έγγραφου του Υ.ΔΙ.Μ.Η.Δ. Η πιο πάνω απόφαση (239/25.06.2014) της Οικονομικής Επιτροπής στάλθηκε για έλεγχο νομιμότητας στην Αποκεντρωμένη Διοίκηση Αττικής. Ο Γενικός Γραμματέας Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αττικής με την αριθ. πρωτ. 41110/30151/11.07.2014 απόφασή του ακύρωσε την πιο πάνω απόφαση (239/2014) της Οικονομικής Επιτροπής, επικαλούμενος τις διατάξεις του άρθρου 72 παρ. 1γ & 2 του Ν. 3852/2010. Ο πρώην Δήμαρχος Διονύσου με το υπ' αριθ. πρωτ. 24615/29.07.2014 έγγραφό του άσκησε προσφυγή κατά της ανωτέρω αναφερόμενης απόφασης του Γενικού Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αττικής, η οποία επίσης απορρίφθηκε κατόπιν απόφασης της Ειδικής Επιτροπής του άρθρου 152 του Ν. 3463/2006 (Πρακτικό Νο10/25.08.2014). Η απόφαση αυτή κοινοποιήθηκε στο Δήμο μας την 8^η Οκτωβρίου 2014.

B.

Υστερα από τα ανωτέρω, παρακαλούμε να μας γνωρίσετε αν οι εν λόγω εργαζόμενοι, των οποίων οι συμβάσεις μετατράπηκαν σε συμβάσεις εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου, με τις προαναφερθείσες αποφάσεις που κατέστησαν τελεσίδικες, δίχως να ασκηθούν όλα τα από το νόμο προβλεπόμενα ένδικα μέσα (άρθρο 72 παρ.1γ & 2 του Ν. 3852/2010, της υπ' αριθ. 129/31.12.2013 εγκυκλίου του ΥΠΕΣΑΗΔ και του υπ' αριθ. ΔΙΠΙΔΔ/Α20/800/οικ. 22370/21.10.2013 έγγραφου του Υ.ΔΙ.Μ.Η.Δ.), πρέπει να συνεχίσουν να απασχολούνται στο Δήμο μας και κατά συνέπεια να συσταθούν οι ανάλογες θέσεις εργασίας αορίστου χρόνου, κατόπιν απόφασης του Δημοτικού Συμβουλίου.

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΔΙΟΝΥΣΟΥ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Άγιος Στέφανος

31.0ΚΤ. 2014

Υπάλληλος

ΑΡΧΑΝΙΤΗ
ΒΑΣΙΛΙΚΗ

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΖΑΜΑΝΗΣ

Εσωτερική Διανομή:

1. Γραφείο Δημάρχου
2. Νομική Υπηρεσία
3. Δ/νση Ανθρώπινου Δυναμικού Διοικητικής Μέριμνας

Αρχείο:

1. Γενικό Αρχείο
2. Φ. Προσωπικού

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΜΕΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΓΕΝΙΚΗ Δ/ΝΣΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ
Δ/ΝΣΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ
ΤΜΗΜΑ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ
ΝΟΜΙΚΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ

Ταχ. Δ/ση : Κατεχάκη 56
Τ.Κ. : 115 25
Πληροφορίες : Χ. Καμβουσιδη
Τηλέφωνο : 213-2035735
Φαξ : 213-2034746

ΠΡΩΤ. ΠΡΩΤ.	ΧΡΕΩΣΗ
9872	
ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ	ΔΗΜΑΡΧΟΣ
21-4-15	

Αθήνα, 21/04/2015

Αριθ. Πρωτ.: 89374 / 47110

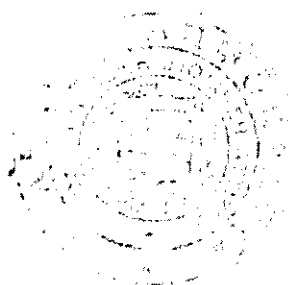
ΠΡΟΣ: Δήμο Διονύσου ✓

ΘΕΜΑ: Ενέργειες ύστερα από Δικαστικές αποφάσεις

ΣΧΕΤ: 1. Το υπ' αρ. πρωτ. 34729/31-10-2014 έγγραφό σας.

2. Το υπ' αρ. πρωτ. 30275/07-10-2014 έγγραφο του Υπουργείου Εσωτερικών.

Σε συνέχεια, του ανωτέρω σχετικού εγγράφου σας, σας διαβιβάζουμε το ανωτέρω σχετικό υπό στοιχείο 2 έγγραφο του Υπουργείου Εσωτερικών, προς ενημέρωσή σας και παρακαλούμε για τις δικές σας ενέργειες, σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα σε αυτό στοιχεία.

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΗ
ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ ΤΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ
ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ

ΔΙΟΙΚΗΤΡΙΑ ΠΑΒΑΡΑ

Με εντολή Γ.Γ. Αποκεντρωμένης
Διοίκησης Αττικής
Η Διευθύντρια

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΒΟΓΙΑΤΖΗ

Κοινοποίηση:

Υπουργείο Εσωτερικών & Διοικητικής Ανασυγκρότησης
Δ/ση Προσωπικού Τ.Α

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΓΕΝΙΚΗΣ ΚΑΤΕΛΕΥΘΥΝΣΗΣ ΟΤΑ
ΠΡΟΣΛΗΠΤΙΚΟΥ ΟΤΑ
Υπόψη : Σταδίου 27
10183 Αθήνα
213-1364383

Αθήνα, 7.10.2014 Αριθ. Πρωτ. 69854/14
Αριθ. Πρωτ.: 30275 Ημερ. Εισόδου 10-10

ΠΡΟΣ:

Απακεντρωμένη Διοίκηση Αττικής
Κατεχάκη 56
Τ.Κ. 11525

ΘΕΜΑ: Μη άσκηση ενδίκων μέσων

ΣΧΕΤ.: Το Α.Π. 38269/28460/30.7.2014 έγγραφό σας 10/110

Απαντώντας στο ανωτέρω έγγραφό σας, σας γνωρίζουμε ότι εφόσον η αριθ. 3446/2013 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, με την οποία αναγνωρίζεται ότι η έννομη σχέση που συνάδει τον Κοχύλη Παναγιώτη με το Δήμο Καλλιθέας είναι σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου, έχει καταστεί τελεσίδικη, παράγει δεδικοσμένα ως προς την κριθείσα έννομη σχέση και εκτελεσιτότητα, επομένως υποχρεούται η Διοίκηση να συμμορφωθεί προς αυτήν, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1 του ν.3068/2002, σε συνδυασμό με τα άρθρα 321, 324 και 904 παρ.2 περ.α' του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, επιφυλασσόμενων των πεθαρχικών ευθυνών των αρμοδίων δημοτικών αρχών που δε άσκησαν τα ένδικα μέσα, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο Α.Π. οικ. 52510/31.12.2013 έγγραφο της υπηρεσίας μας.

Η Γενική Διευθύντρια

Βίκυ Γιαβή

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΥΡΙΜΗΣ

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ:
Δήμο Καλλιθέας

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΔΙΑΝΟΜΗ

1. Γρ. Υπουργού, επί του Α.Π. 4181/5.8.14 σχετικού
2. ΠΟΤΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΔΗΜΟΣ ΔΙΟΝΥΣΟΥ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΔΗΜΑΡΧΟΥ
ΝΟΜΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ
Πληροφορίες: Ιωάννης Βασιλείου-Δικηγόρος
Λεωφ. Μαραθώνος 29 - 145 65
τηλ. 2132030600- FAX: 2132030630

Αγ.Στέφανος 20.4.15
Αρ. Πρωτ.: 9884/21-4-15

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ

ΠΡΟΣ : 1. ΔΗΜΑΡΧΟ ΔΗΜΟΥ ΔΙΟΝΥΣΟΥ
2. ΑΝΤ/ΧΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ

ΘΕΜΑ: Γνωμοδότηση επί προφορικού ερωτήματος για την Κατάταξη των με αμετάκλητες δικαστικές αποφάσεις εργαζομένων του Δήμου σε προσωρινές προσωποπαγείς θέσεις ΙΔΑΧ

- ΣΧΕΤ:**
1. Η με αρ.πρωτ. 17718/29.5.14 Γνωμοδότησή μας
 2. το με αρ.πρωτ. εισερχ. στον Δήμο 17040/14 αντίγραφο α' εκτελεστού απογράφου της με αρ. 271/14 απόφασης του ΜΠΡΑΘ για τους 127 εργαζόμενους
 3. η με αρ. 1158/16342/14 απόφαση Δημάρχου
 4. η με αρ. 54/14 ΑΔΣ Δήμου Διονύσου
 5. το με αρ. 4455/14 Πιστοποιητικό του Πρωτοδικείου Αθηνών
 6. το με αρ.πρωτ. 20455/18.6.14 έγγραφό μας
 7. το με αρ.πρωτ. 20842/1.7.14 έγγραφό μας
 8. το με αρ.πρωτ. εισερχ. στον Δήμο 5892 /14 αντίγραφο α' εκτελεστού απογράφου της με αρ. 3221/14 απόφασης του ΕφΑΘ για τους 10 εργαζόμενους
 9. Η με αρ. 239/14 ΑΟΕ
 10. το με αρ.πρωτ. 580/14 πιστ/κο του ΕφΑΘ
 11. Η με αρ. 1391/20456/18.6.14 Απόφαση Δημάρχου

-----000-----

Επί του υποβληθέντος προφορικού ερωτήματός σας, αναφορικά με την υποχρέωση της Διοίκησης κατάταξης των με αμετάκλητες δικαστικές αποφάσεις εργαζομένων του Δήμου σε προσωρινές προσωποπαγείς θέσεις ΙΔΑΧ, δια των υπο άνω σχετικών (1, 6, 7) γνωμοδοτήσεων και εγγράφων μας έχουμε ήδη τοποθετηθεί κατά το άμεσο παρελθόν επί αναλόγων ερωτημάτων της Διοίκησης, προς κάλυψη δε όλων των περιπτώσεων εκθέτουμε τα ακόλουθα:

ΙΣΤΟΡΙΚΟ:

Α] ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΤΩΝ 127 ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

1.1. Επι της ασκηθείσης αγωγής των 127 εργαζομένων εκδόθηκε η με αρ. **271/14** απόφαση του ΜΠρΑθ που δέχθηκε την αγωγή για όλους τους εργαζόμενους και «αναγνωρίζει ότι οι ενάγοντες συνδέονται με το εναγόμενο (Δήμο) με συμβάσεις εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου», ενώ έγινε μερικά δεκτή για τους 91°-94° των εναγόντων για τους οποίους αναγνωρίζει μεν τη σύμβασή τους ως αορίστου δεν δέχεται όμως την ακυρότητα της καταγγελίας, οπότε δεν εντάσσονται στους λοιπούς που υποχρεώνει τον Δήμο στην αποδοχή της εργασίας τους. Ταυτόχρονα η απόφαση <υποχρεώνει το εναγόμενο (δηλ. τον Δήμο) να δέχεται τις υπηρεσίες τους (των εργαζομένων), καταδικάζει δε (το εναγόμενο Δήμο) σε χρηματική ποινή ύψους 300 ευρώ για κάθε ημέρα που δεν εκτελεί την ως άνω υποχρέωσή του.

1.2. Με την υπ'αρ. **54/14 ΑΔΣ** [σχετ. 4] αποφασίσθηκε η μη άσκηση ενδίκων μέσων κατά της με αρ. 271/14 απόφασης, οπότε σε εκτέλεση της απόφασης του δημοτικού συμβουλίου **ΔΕΝ** ασκήθηκαν τα ένδικα μέσα της έφεσης και της αναίρεσης από πλευράς Δήμου και έτσι η απόφαση κατέσται ΑΜΕΤΑΚΛΗΤΗ καθόσον παρήλθε άπρακτη η προθεσμία για την άσκησή τους από την επίδοση της απόφασης στις 31.1.14. Σημειώνουμε, πως από πλευράς των τεσσάρων εργαζομένων (91°-94°) ασκήθηκε έφεση κατά της απόφασης κατά το μέρος που αυτή δεν έκανε δεκτή την ακυρότητα της καταγγελίας ως προς αυτούς η οποία συζητήθηκε στις 10.2.15 ενώπιον του 4ου Μον.ΕφΑθ και εκκρεμεί η έκδοση απόφασης. [βλ. & σχετ. 5 πιστ/κό Πρωτοδικείου]

Από πλευράς των λοιπών εργαζομένων που αναφέρονται στην 271/14 απόφαση κοινοποιήθηκε στον Δήμο, το υπο άνω σχετ. (2) α' αντίγραφο εκτελεστού απογράφου αυτής που επιτάσσει την εκτέλεσή της, **που άλλωστε ως τελεσίδικη και αμετάκλητη ήταν εκτελεστή και ήδη αποδεκτή από την διοίκηση του Δήμου.**

Β] ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΤΩΝ 10 ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

1.1. Επι της ασκηθείσης με αρ. καταθ. 86718/2456/10 αγωγής των εις αυτήν αναφερομένων (10) εργαζομένων της πρώην Κοινότητας Κρυονερίου, δια της οποίας ζητείτο η αναγνώριση των συμβάσεών τους ως αορίστου χρόνου

εκδόθηκε η με αρ. 1152/11 απόφαση του ΜΠρωτ.Αθ (διαδ/σια εργατικών διαφορών) που την απέρριψε .

Κατά της άνω επι της αγωγής απόφασης, ασκήθηκε η με αρ.καταθ. 1249/13 έφεση και συζητήσεως γενομένης την 18.2.14 εκδόθηκε η με αρ. **3221/14 απόφαση του Μον. Εφετείου Αθηνών** [σχετ. 8], η οποία σύμφωνα με το διατακτικό της α) εξαφανίζει την 1152/11 απόφαση του ΜΠρΑθ β) δέχεται την αγωγή γ) αναγνωρίζει ότι οι εργαζόμενοι συνδέονται με τον Δήμο με σύμβαση αορίστου χρόνου & δ) υποχρεώνει τον Δήμο να αποδέχεται τις υπηρεσίες τους με απειλή χρηματικής ποινής 150€ για κάθε ημέρα παράλειψης συμμόρφωσής του

1.2. Υστερα από την επίδοση της απόφασης στον Δήμο την 17.6.14, εισήχθει ως θέμα στην Οικονομική Επιτροπή η λήψη απόφασης για την άσκηση ή μη του ενδίκου μέσου της αναίρεσης και εκδόθηκε η με αρ. **239/14** απόφαση αυτής για την μη άσκηση αναίρεσης [σχετ. 9] κατά της υπ'αρ. 3221/14 τελεσίδικης απόφασης του Μον. Εφετείου Αθηνών, οπότε σε εκτέλεση της απόφασης αυτής της Ο.Ε **ΔΕΝ** ασκήθηκε το ένδικο μέσο της αναίρεσης από πλευράς Δήμου και έτσι η απόφαση κατέσται ΑΜΕΤΑΚΛΗΤΗ καθόσον παρήλθε άπρακτη η προθεσμία για την άσκησή της. [βλ.σχετ. 10 πιστ/κο Εφετείου]

Γ] ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΗ

α] Με την υπ'αρ. 16099/13049/25.4.14 απόφαση του ΓΓΑΔΑ ακυρώθηκε η με αρ. 54/14 ΑΔΣ του Δήμου με την οποία είχε αποφασισθεί η μη άσκηση ενδίκων μέσων κατά της με αρ. 271/14 απόφασης του ΜπρΑθ.

Κατά της απόφασης του ΓΓΑΔΑ ασκήθηκε προσφυγή απο τον Δήμο και εκδόθηκε η με αρ. 8 (θέμα 2ο) πρακτικό/απόφαση της Επιτροπής αρ. 152 ν. 3463/06 που την απέρριψε.

β] Ομοίως, με την υπ'αρ. 41110/30151/11.7.14 απόφασης του ΓΓΑΔΑ ακυρώθηκε η με αρ. 239/14 ΑΟΕ του Δήμου με την οποία είχε αποφασισθεί η μη άσκηση του ενδίκου μέσου της αναίρεσης κατά της με αρ. 3221/14 αποφασης του ΕφΑθ 271/14 απόφασης του ΜπρΑθ.

Κατά της απόφασης του ΓΓΑΔΑ ασκήθηκε προσφυγή απο τον Δήμο και εκδόθηκε η με αρ. 10 (θέμα 6ο) πρακτικό/απόφαση της Επιτροπής αρ. 152 ν. 3463/06 που την απέρριψε.

γ] Δια της έκδοσης των άνω αποφάσεων της Επιτροπής, ο Δήμος μας, απο την μια πλευρά έχει δύο ΑΜΕΤΑΚΛΗΤΕΣ δικαστικές αποφάσεις τις οποίες σύμφωνα με το νόμο εφαρμόζει και απο την άλλη δυό διοικητικού χαρακτήρα ακυρωτικές αποφάσεις των αποφάσεων των συλλογικών οργάνων (του Δ.Σ και της Ο.Ε) βάσει

των οποίων επιτεύχθηκε το αμετάκλητο των προαναφερόμενων δικαστικών αποφάσεων δια της μη άσκησης ενδίκων μέσων κατ' αυτών.

Λόγω της επιβαλλόμενης απεμπλοκής από τον προκαλούμενο με αυτή τη κατάσταση διοικητικό εγκλωβισμό και δυσαρμονία της υπηρεσιακής νομικής τάξης, κατόπιν σχετικών αποφάσεων της Οικονομικής Επιτροπής εγκρίθηκε η άσκηση αιτήσεων ακύρωσης των άνω αποφάσεων της Επιτροπής του αρ. 152 ενώπιον του ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ (ΣτΕ) οι οποίες πράγματι και ασκήθηκαν νόμιμα και εμπρόθεσμα, πλην όμως δεν έχει προσδιορισθεί μέχρι σήμερα η συζήτησή τους η οποία εκκρεμεί.

Δ] ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΙΟΙΚΗΣΗ

1.1. Σύμφωνα με το άρθρο **95 παρ. 5 Συντ** . (όπως αναθεωρήθηκε το έτος 2001), «η διοίκηση έχει υποχρέωση να συμμορφώνεται προς τις δικαστικές αποφάσεις. Η παράβαση της υποχρέωσης αυτής γεννά ευθύνη για κάθε αρμόδιο όργανο, όπως νόμος ορίζει. Νόμος ορίζει τα αναγκαία μέτρα για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης της διοίκησης».

1.2. Εξάλλου, σύμφωνα με το άρθρο **50 παρ. 4 του ΠΔ 18/1989** (ΦΕΚ Α' 8), οι διοικητικές αρχές πρέπει, σε εκτέλεση της υποχρέωσης που απορρέει από το άρθρο 95 παρ. 5 Συντ ., να συμμορφώνονται ανάλογα με κάθε περίπτωση με θετική ενέργεια προς το περιεχόμενο της απόφασης του Συμβουλίου της Επικρατείας ή να απέχουν από κάθε ενέργεια που είναι αντίθετη με όσα κρίθηκαν από αυτό. Ο παραβάτης, εκτός από τη δίωξη για παράβαση καθήκοντος κατά το άρθρο 259 του Ποινικού Κώδικα, υπέχει και προσωπική ευθύνη για αποζημίωση.

1.3. Περαιτέρω, ο εκδοθείς μετά τη συνταγματική αναθεώρηση του έτους 2001 **Ν 3068/2002** (ΦΕΚ Α' 274/14.11.2002) - οι διατάξεις του οποίου, παρά τα οριζόμενα στο άρθρο 6 αυτού, εφαρμόζονται σε περιπτώσεις μη συμμορφώσεως σε δικαστικές αποφάσεις δημοσιευθείσες μετά την έναρξη ισχύος της αναθεωρημένης ως άνω συνταγματικής διατάξεως - ορίζει στο άρθρο 1 ότι: **«το Δημόσιο, οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης και τα λοιπά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου έχουν υποχρέωση να συμμορφώνονται χωρίς καθυστέρηση προς τις δικαστικές αποφάσεις ...»**, στο άρθρο 2 ότι «η αρμοδιότητα για τη λήψη των προβλεπομένων στο άρθρο 3 μέτρων για τη συμμόρφωση της διοίκησης προς τις δικαστικές αποφάσεις ανατίθεται σε τριμελές συμβούλιο: α) ... β) ...», ενώ στο άρθρο 3 προβλέπονται τα μέτρα που λαμβάνει το αρμόδιο τριμελές συμβούλιο σε περίπτωση που, μετά από αίτηση του ενδιαφερομένου, διαπιστωθεί καθυστέρηση, παράλειψη ή άρνηση συμμόρφωσης ή πλημμελής συμμόρφωση της διοίκησης προς τα κριθέντα με δικαστική απόφαση.

1.4. Με το ΠΔ 61/2004 (ΦΕΚ Α' 54), που εξεδόθη κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 3 παρ. 8 του ως άνω Ν 3068/2002 , ρυθμίσθηκαν τα της διαδικασίας ελέγχου της συμμόρφωσης της διοίκησης προς τις δικαστικές αποφάσεις.

1.5. Εξάλλου, το άρθρο 14 παρ. 1 εδ. α' του Διεθνούς Συμφώνου για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα, (που, μαζί με το προαιρετικό Πρωτόκολλό του, κυρώθηκε με τον Ν 2462/1997 , και άρχισε

να ισχύει για την Ελλάδα από 5.8.1997, έχει δε υπερνομοθετική ισχύ κατά το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος) ορίζει ότι: «Κάθε πρόσωπο έχει το δικαίωμα η υπόθεσή του να δικαστεί από ... δικαστήριο ... το οποίο θα αποφασίσει ... και για αμφισβητήσιες δικαιωμάτων και υποχρεώσεων αστικού χαρακτήρα». Με τη διάταξη αυτή συμπορεύεται και το δικαίωμα πρόσβασης σε δικαστήριο, που καθιερώνεται με το άρθρο 6 παρ. 1 της ΕΣΔΑ (η οποία κυρώθηκε με το ΝΔ 53/1974), καθώς και με το άρθρο 20 παρ. 1 Συντ . («Καθένας έχει δικαίωμα στην παροχή έννομης προστασίας από τα δικαστήρια και μπορεί να αναπτύξει σ' αυτά τις απόψεις του για τα δικαιώματα ή συμφέροντά του, όπως νόμος ορίζει»).

Με το άρθρο 56 παρ. 2 του Ν 3900/2010 ορίζεται ότι τριμελές συμβούλιο των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων έχει την αρμοδιότητα για τη λήψη των σχετικών μέτρων για τη συμμόρφωση της Διοίκησης προς τις αποφάσεις των τελευταίων.

Οι διατάξεις αυτές εγγυώνται όχι μόνον την ελεύθερη πρόσβαση σε δικαστήριο, αλλά και την πραγματική ικανοποίηση του δικαιώματος που επιδικάστηκε από το δικαστήριο, δηλαδή το δικαίωμα αναγκαστικής εκτέλεσης, χωρίς την οποία η προσφυγή στο δικαστήριο θα απέβαλλε την ουσιαστική αξία και χρησιμότητά της (ΑΠ ΟΛ 21/2001).

1.6. Με τα πρακτικά της 3ης Γενικής Συνεδρίασης της 17ης Φεβρουαρίου 2010 της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, κρίθηκε ότι **«τελεσίδικες αποφάσεις πολιτικών δικαστηρίων, που αποφαινόμενες για το αν συγκεκριμένες σχέσεις εργασίας απασχολούμενων στο δημόσιο και τον ευρύτερο δημόσιο τομέα είναι ορισμένης ή αόριστης χρονικής διάρκειας, εκδόθηκαν μέσα στα πλαίσια της δικαιοδοσίας τους και ως εκ τούτου παράγουν δεδικασμένο και εκτελεστικότητα, υποχρεώνουν τη διοίκηση σε συμμόρφωση και δεσμεύουν το Ελεγκτικό Συνέδριο κατά τον προληπτικό έλεγχο δαπανών.»**

1.7. Με το υπ'αρ. οικ. **50410/7-9-2010** έγγραφο του Υπουργείου Εσωτερικών Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, **διευκρινίζεται ότι για την εφαρμογή των ανωτέρω δικαστικών αποφάσεων συνιστώνται, με την πράξη κατάταξης του αρμοδίου για την πρόσληψη οργάνου, αντίστοιχες προσωποπαγείς θέσεις,** οι οποίες και καταργούνται με την καθ' οιονδήποτε τρόπο αποχώρηση αυτών που τις κατέχουν. Στην περίπτωση αυτή απαιτείται η δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως της πράξης κατάταξης του προσωπικού στις θέσεις αυτές, δεδομένου ότι με την πράξη αυτή συνιστώνται θέσεις και ως εκ τούτου πρόκειται για πράξη κανονιστικού περιεχομένου.

2. Αποφάσεις που υπάγονται στην υποχρέωση συμμόρφωσης στην εκτέλεση
Μία δικαστική απόφαση για να υπόκειται στη διαδικασία του νόμου πρέπει κατά τις αναφερόμενες διατάξεις:

1. Να έχει εκδοθεί από συγκροτημένο δικαστήριο των διοικητικών, πολιτικών, ποινικών και ειδικών δικαστηρίων που παράγουν υποχρέωση συμμόρφωσης ή είναι εκτελεστές κατά τις οικείες δικονομικές διατάξεις και τους όρους που κάθε απόφαση τάσσει.
2. Να είναι οριστική απόφαση, δηλαδή απόφαση που έχει εκδοθεί κατά την τακτική ή κάποια ειδική διαδικασία και επιλύει οριστικά τη διαφορά, ή να έχει καταστεί τελεσίδικη.
3. Να είναι εκτελεστή, να παρέχει δηλαδή κατά το άρθρο 904 παρ.1, 2α του ΚΠολΔ δυνατότητα αναγκαστικής εκτέλεσης ώστε να παράγει αντίστοιχη υποχρέωση συμμόρφωσης (ΑΠ 1, 2 /2009 Τριμ. Συμβ.).

Η υποχρέωση συμμόρφωσης της διοίκησης προς τις δικαστικές αποφάσεις συνιστά θεμελιώδη πτυχή και έκφραση της αρχής του κράτους δικαίου και αποτελεί Συνταγματική επιταγή (άρθρο 95, παρ. 5 του Συντάγματος).

Η υποχρέωση δε αυτή, δεν αφορά μόνο το ιδιωτικό συμφέρον των πολιτών που εμπλέκονται στη συγκεκριμένη διαφορά, αλλά και **το συμφέρον του κοινωνικού συνόλου στην ύπαρξη ευνομούμενης πολιτείας**, στο πλαίσιο της διαφάνειας της λειτουργίας του κράτους και της χρηστής διοίκησης. Εξ άλλου, σύμφωνα με το άρθρο 50 παρ. 4 του π.δ. 18/1989 για το ΣΤΕ, οι Διοικητικές Αρχές, σε υποχρέωση τους κατά το άρθρο 95, παρ. 5 του Συντάγματος, πρέπει να συμμορφώνονται με θετική ενέργεια προς το περιεχόμενο των αποφάσεων του ΣΤΕ.

Οι παραβάτες, εκτός από την δίωξη του άρθρου 259 ΠΚ (παράβαση καθήκοντος) υπέχουν και προσωπική ευθύνη για αποζημίωση.

Περαιτέρω, σύμφωνα με το άρθρο 5 του Ν. 3068/2002, η μη εκπλήρωση των υποχρεώσεων που προβλέπονται στο νόμο ή η προτροπή σε μη εκπλήρωση συνιστά ιδιαίτερο πειθαρχικό παράπτωμα για κάθε αρμόδιο υπάλληλο.

α] Επομένως, αναφορικά με το περι κατάταξης ερώτημα, ανεξαρτήτως της προαναφερόμενης ακυρωτικής διοικητικής εκκρεμότητας και με την επιφύλαξη των όσων ορίζονται στις προαναφερόμενες εγκυκλίους του ΥΠΕΣΑΗΔ (για την μη άσκηση των ενδίκων μέσων), σε σχέση με τις προκειμένες αποφάσεις που εκδόθηκαν επι των αγωγών των εργαζομένων που είναι ΑΜΕΤΑΚΛΗΤΕΣ και ΕΚΤΕΛΕΣΤΕΣ προκύπτει αυτόθροα η υποχρέωση της Διοίκησης και εν προκειμένω του Δήμου, στην συμμόρφωση προς αποδοχή τους και σ' αυτό το πλαίσιο της αποδοχής εντάσσεται και το διαδικαστικό-διοικητικό μέρος της σύστασης προσωρινών προσωπαγών θέσεων για τη κατάταξη των εργαζομένων.

β] Αναφορικά με το ερώτημα για τον προσδιορισμό της απασχόλησης/κατάταξης των εργαζομένων που περιλαμβάνονται στην με αρ. 3221/14 απόφαση του ΕφΑθ περι μιας περίπτωσης έχουμε τοποθετηθεί με το υπ'αρ.πρωτ. 2352/15 έγγραφό μας και οι αναφορές μας ισχύουν αναλογικά για το σύνολο αυτών. Ειδικότερα σύμφωνα με το διατακτικό της η απόφαση του Εφετείου < α) Δέχεται την αγωγή.
β) Αναγνωρίζει ότι οι ενάγοντες συνδέονται με το εναγόμενο εξ αρχής με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου. γ) Υποχρεώνει το εναγόμενο να αποδέχεται τις υπηρεσίες των εναγόντων, σύμφωνα με τις συμβάσεις αυτές, καταβάλλοντας τις νόμιμες αποδοχές τους, με απειλή χρηματικής ποινής ποσού 150 € σε βάρος του εναγόμενου και υπερ των εναγόντων για κάθε ημέρα

Η σύμφωνα με τις <συμβάσεις αυτές> απασχόληση των εναγόντων/εργαζομένων, προσδιορίζεται και εξειδικεύεται από την ίδια την απόφαση με τις παραδοχές του ιστορικού της, όπου γίνεται αναφορά για κάθε ενάγοντα ξεχωριστά (βλ. 10ο έως 12ο φύλλο απόφασης) και έτσι προκύπτει για την 1η (Ζήση) ΔΕ Διοικητικού, για τους 2η, 3η (Λαγκαδινού, Μιχαήλ) ως εκ των παρατιθέμενων καθηκόντων τους κλάδος ΥΕ οικογενειακών βοηθών, η 4η (Ζηκίδη) κλάδος ΥΕ γενικών καθηκόντων, 5ος & 7ος (Πατούνας, Τοτός) κλάδος ΥΕ εργατών καθαριότητας, για τον 6ο (Χατζηπαυλής) κλάδος ΥΕ εργατών ύδρευσης) για τον 8ο (Δημόπουλος) κλάδος ΔΕ Διοικητικού και την 9η (Χαλκιαδάκη) ΠΕ οικ/κού. [ο 10ος αποχώρησε]

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΠΑΡ'ΑΡΙΩ ΠΑΓΩ
ΔΗΜΟΥ ΔΙΟΝΥΣΟΥ

ΚΟΙΝ: 1. ΑΝΤ/ΧΟ ΟΙΚ/ΚΩΝ 2. Δ/ΝΣΗ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥ ΔΥΝΑΜΙΚΟΥ
ΔΙΑΝ: 1. ΓΕΝΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ 2. ΑΡΧΕΙΟ ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΑΡΙΘΜ. ΠΡΩΤ.	ΧΡΕΩΣΗ
3617	
ΠΕΡΙΟΧΗ	ΔΗΜΑΡΧΟΣ
31-1-14	

Φ. ΔΕΡΜΑΤΖΑ
ΔΙΚ.
ΤΗΛ. 210
ΑΦΜ. 998
Φ.Π.
ΑΠ. 2

Δ. ΒΑΛΑΒΑΝΗΣ
ΠΑΙΡΕΙΑ
0215
ΤΗΛ. 104 33
ΑΦΜ. 210 8231179
Τ.Α. ΑΘΗΝΩΝ
ΠΙΤΖΑΚΗ
ΑΠ. 24091

Επικοινωνήστε 31/1/14 ώρα 12:31
Ο ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΣ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ
Αντώνιος Φ. Δρακάκης

Νοτ. Σοτ. 31/1/14 Αριθμός Αποφάσεως
271 / 2014

ΠΕΙΡΑΙΩΣ 1 - ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. 210 3240717 -

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Αποτελούμενο από τη Δικαστή Ειρήνη Κατινιώτη, Πρόεδρο Πρωτοδικών, την οποία όρισε η Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Πρωτοδικείου και από τον Γραμματέα Θοδωρή Βλαχάκη.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 25 Νοεμβρίου 2013 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Των Εναγόντων: 1) Δήμητρα Αλιβιζάτου, 2) Ιωάννης Μπερμπάντης, 3) Θωμάς Κατσαρός, 4) Χρήστος Χαμόπουλος, 5) Σταύρος Καρακάσης, 6) Ανδρέας Θεοδωράτος, 7) Αδάμ Τσιούμας, 8) Ντιμιτάρ Αραμπατζέφ, 9) Μίλκο Σλαβτσέβ, 10) Χριστίνα Ντάου, 11) Θεοχάρης Κουπανίδης, 12) Νικόλαος Τσακουμάκης, 13) Βασίλειος Ντισλής, 14) Γιουτσίτα Ντορέλ, 15) Νικόλαος Γεωργίου, 16) Χρήστος Τσακουμάκης, 17) Δημήτριος Φιλιππίος, 18) Νικόλαος Μαγγίνας, 19) Κωνσταντίνος Κούρκας, 20) Γεώργιος Μακρής, 21) Λουκάς Κόκκαλης, 22) Απόστολος Βλάχος, 23) Ευάγγελος Βουτσάς, 24) Σταύρος Βουτσάς, 25) Ιωάννης Γαλανόπουλος, 26) Σταύρος Γεμεντζής, 27) Διονύσιος Γιακουμέλος, 28) Αντωνία Δαδίτσου, 29) Εμμανουήλ Δευτεραίος, 30) Δημήτριος Έγκαρχος, 31) Γεώργιος Ελεκίδης, 32) Παναγιώτης Ζαφειράκος, 33) Χρήστος Ζαφειράκος, 34) Εμμανουήλ Ζωγράφος, 35) Γεώργιος Θεοδωρόπουλος, 36) Παναγιώτης Θεοδωρόπουλος, 37) Ελένη Ιωακείμ, 38) Εμμανουήλ Καλλιγέρης, 39) Κυριάκος Καραγιώργος, 40)

Εμμανουήλ Καράμπελας, 41) Τηλέμαχος Καρόπουλος, 42) Γεώργιος
Καπνόριζας, 43) Περιστέρα Κολοβού, 44) Βασίλειος Κορρές, 45) Ορέστης
Κωνσταντίνης, 46) Γρηγόριος Λαδάς, 47) Βαζαίος Μανουσάκης, 48) Σοφία
Μαργώνη, 49) Αναστάσιος Μήτσης, 50) Νικόλαος Μιμήνας, 51) Παναγιώτης
Μιμήνας, 52) Ηρακλής Μπάρκας, 53) Ιωάννης Μπάσης, 54) Γεώργιος
Μπεκιάρης, 55) Γεώργιος Πάζιος, 56) Δημήτριος Παναγής, 57) Νικόλαος
Παναγιωτίδης, 58) Χριστίνα Παναγοπούλου, 59) Νικόλαος Παπαστεφανίδης,
60) Αλέξανδρος Παραβάτος, 61) Στυλιανός Πατούνας, 62) Βασίλειος
Περπάντης - Βασιλειάδης, 63) Ιωάννης Ποθητός, 64) Δημήτριος
Πολυκανδρίτης, 65) Δημήτριος Πολυμερίδης, 66) Δήμητρα Σαββοπούλου,
67) Θεόδωρος Σαΐτης, 68) Ιωάννης Σαρκιρής, 69) Σταύρος Σαρκιρής, 70)
Αθανάσιος Σκούφος, 71) Βασίλειος Σούκας, 72) Ειρήνη Τσακουμάκη, 73)
Παναγιώτα Τσομίδα, 74) Αικατερίνη Χατζηδάκη, 75) Ευάγγελος
Χατζηπαύλος, 76) Παρασκευάς Κοκκινόγλου, 77) Ιωάννης Πολυχρονάκης, 78)
Κυριάκος Αργυρόπουλος, 79) Αντώνιος Κόκκαλης, 80) Απόλλων Κούνης, 81)
Αθηνά Παπαδοπούλου, 82) Νικόλαος Καλλιγέρης, 83) Γεώργιος Μάστορας,
84) Ανδρέας Αγαθόπουλος, 85) Κοσμάς Χριστοδούλου, 86) Ευστράτιος
Χαβιαρόπουλος, 87) Ιωσήφ Λεοντιάδης, 88) Ανθή Ντούνη, 89)
Κωνσταντίνος Κυριακίδης, 90) Παναγιώτης Αφαλίδης, 91) Κοσμάς
Παπαδόπουλος, 92) Ευστρατία Χούρσογλου, 93) Χαράλαμπος Μακρίδης,
94) Χαράλαμπος Αλοίζος, 95) Ευάγγελος Τρυπάκης, 96) Αναστάσιος Νέτης,
97) Βασίλειος Ζέκιος, 98) Αριστόδημος Μαγγίνας, 99) Γεώργιος Κείος, 100)
Χρύσανθος Γριτζάλης, 101) Δημήτριος Κούτρωνας, 102) Ανδρέας
Χριστοφίδης, 103) Ανδρέας Αγαθόπουλος, 104) Γεώργιος Φάρρος, 105)
Γεώργιος Γκιργκένης, 106) Ιωάννης Σουλτάτος, 107) Αικατερίνη Τσεβά,
108) Νικόλαος Φέτσης, 109) Αλεξάνδρα Κολιάτσα, 110) Ιωάννης
Μπιτούνης, 111) Αναστάσιος Κατέχης, 112) Χριστίνα Τρούσα, 113)
Γεώργιος Τζαφέρης, 114) Χριστόφορος Δεναξάς, 115) Αντώνιος Στεφάνου,
116) Ευδοξία Σερασιδου, 117) Τζαννής Βουτσάς, 118) Αφροδίτη
Σπανουδάκη, 119) Βασίλειος Τζάνος, 120) Σοφία Χανιώτη, 121) Αντώνιος
Φίλιππας, 122) Δημήτριος Μάμαλης, 123) Κυπριανός Ωραιόπουλος, 124)
Γεώργιος Αγγελής, 125) Σπυρίδων Ζαφειράκος, 126) Παναγιώτης Κωβαίος

2^ο φύλλο της υπ'αριθμ.

271

/2014 αποφάσεως του Μονομελούς

Πρωτοδικείου Αθηνών. Τμήμα Εργατικών διαφορών

και 127) Ζαφειρένια Τσιμπίνου, απάντων κατοίκων Αθηνών, οδός Αβέρωφ αρ.11, οι οποίοι εκπροσωπήθηκαν από τον πληρεξούσιο δικηγόρο τους Χρήστο Νικολουτσόπουλο.

Του Εναγομένου : Του Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου με την επωνυμία « ΔΗΜΟΣ ΔΙΟΝΥΣΟΥ» που εδρεύει στον Διόνυσο Αττικής, όπως νόμιμα εκπροσωπείται, το οποίο εκπροσώπησε ο Δήμαρχος Ιωάννης Καλαφατέλης, ο οποίος εμφανίστηκε με τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Ιωάννη Βασιλείου.

Οι ενάγοντες ζητούν να γίνει δεκτή η από 20-5-2013 αγωγή τους που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου με αριθμό καταθ. Δικ.98134/3325/2013 και προσδιορίστηκε για τη δικάσιμο της 25ης-10-2013, οπότε και αναβλήθηκε για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της απόφασης.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων, αφού ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους, ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις προτάσεις τους.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 648, 649, 669 και 672 ΑΚ προκύπτει ότι σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου υπάρχει, όταν οι συμβαλλόμενοι δεν έχουν συμφωνήσει ορισμένη διάρκεια για την παροχή της εργασίας, ούτε η χρονική αυτή διάρκεια συνάγεται από το είδος και τον σκοπό της εργασίας. Αντίθετα, η σύμβαση εργασίας είναι ορισμένου χρόνου όταν συνομολογείται η διάρκεια αυτής μέχρι ορισμένου χρονικού σημείου ή μέχρι

την επέλευση ορισμένου μέλλοντος και βεβαίου γεγονότος ή την εκτέλεση ορισμένου έργου, μετά την περάτωση του οποίου ή την επέλευση του βεβαίου γεγονότος ή του χρονικού σημείου, παύει να ισχύει αυτοδικαίως. Επομένως, η διάρκεια της σύμβασης εργασίας ορισμένου χρόνου είναι σαφώς καθορισμένη είτε γιατί συμφωνήθηκε, ρητά ή σιωπηρά, είτε γιατί προκύπτει από το είδος και τον σκοπό της σύμβασης εργασίας. Χαρακτηριστικό της σύμβασης εργασίας ορισμένου χρόνου είναι ότι τα μέρη γνωρίζουν επακριβώς το χρονικό σημείο της λήξης της. Η σύμβαση αυτή παύει αυτοδικαίως όταν λήξει ο χρόνος για τον οποίο συνολογλήθηκε, χωρίς να χρειάζεται καταγγελία της και καταβολή αποζημίωσης. Εξάλλου, ο χαρακτηρισμός μιας σχέσεως ως συμβάσεως εργασίας ορισμένου ή αορίστου χρόνου δεν εξαρτάται από τον χαρακτηρισμό που δίνουν σ' αυτήν οι δικαιοπρακτούντες ή ο νόμος, διότι ο χαρακτηρισμός αυτός, ως κατ' εξοχήν έργο της δικαιοδοτικής λειτουργίας, όπως οριοθετείται από τις διατάξεις των άρθρ. 26§3 και 87§2 του Συντάγματος, ανήκει στο δικαστήριο, το οποίο, αξιολογώντας τα πραγματικά περιστατικά που εκτίθενται στο δικόγραφο της αγωγής και εφόσον στην συνέχεια προκύψουν και κατά την αποδεικτική διαδικασία, προσδίδει τον ακριβή (ορθό) νομικό χαρακτηρισμό στην σύμβαση, κρίση η οποία στην συνέχεια ελέγχεται αναίρετικά στα πλαίσια της διάταξης του άρθρ. 559 αριθ. 1 ΚΠολΔ. Η δυνατότητα του ορθού χαρακτηρισμού από το δικαστήριο της έννομης σχέσης, ως σύμβασης εργασίας ορισμένου ή αορίστου χρόνου, δεν αποκλείεται στις εργασιακές σχέσεις του δημόσιου (και του ευρύτερου δημόσιου) τομέα (ΟΛΑΠ 18/2006 και ΑΠ 15/2012 αδημ.). Περαιτέρω, η Κοινοτική Οδηγία 1999/70/ΕΚ, που εκδόθηκε από το Συμβούλιο της ΕΕ στις 28-6-1999 (και δημοσιεύθηκε την 10-7-1999 στην Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και άρχισε να ισχύει από 10-7-2001), ύστερα από τη συμφωνία – πλαίσιο την οποία συνήψαν στις 18-3-1999 οι διεπαγγελματικές οργανώσεις γενικού χαρακτήρα CES, UNICH και CEEP (Κωδ. ΕΕΔ 59.186 επ), η οποία καταλαμβάνει και το δημόσιο τομέα και εφαρμόζεται σε όλους τους εργαζόμενους με διαδοχικές συμβάσεις ορισμένου χρόνου σε κάθε περίπτωση που υποκρύπτεται σύμβαση εξαρτημένης εργασίας, έχει ως σκοπό την αποτροπή της κατάχρησης σύναψης διαδοχικών συμβάσεων ή σχέσεων

3^ο φύλλο της υπ' αριθμ.

271

/2014 αποφάσεως του Μονομελούς

Πρωτοδικείου Αθηνών. Τμήμα Εργατικών διαφορών

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΑΠΟΦΑΣΙΣ
2715
14 104 23
210 8231179
ΑΘΗΝΑ
24.04.2014

εργασίας ορισμένου χρόνου με την λήψη από τα κράτη μέλη, όταν δεν υπάρχουν ισοδύναμα μέτρα για την πρόληψη των καταχρήσεων, συγκεκριμένων μέτρων προσαρμογής, καθορίζοντας ως βασικούς στόχους: α) την αποφυγή δυσμενών διακρίσεων σε βάρος των εργαζομένων ορισμένου χρόνου, αναφορικά με τις συνθήκες απασχόλησης, την προϋπηρεσία κ.λ.π. (ρήτρα 4) και β) τη λήψη μέτρων από τα κράτη μέλη για την αποφυγή καταχρήσεων κατά τη σύναψη διαδοχικών συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου (ρήτρα 5), με τη θέσπιση κανόνων που καθορίζουν αντικειμενικούς λόγους που να δικαιολογούν την ανανέωση τέτοιων διαδοχικών συμβάσεων, τη μέγιστη συνολική διάρκειά τους, τον αριθμό των ανανεώσεων και τον, ύστερα από διαβουλεύσεις με τους κοινωνικούς εταίρους, προσδιορισμό, όταν χρειάζεται, των συνθηκών υπό τις οποίες οι συμβάσεις ή σχέσεις εργασίας ορισμένου χρόνου θεωρούνται «διαδοχικές» και χαρακτηρίζονται ως συμβάσεις ή σχέσεις αορίστου χρόνου. Η Οδηγία αυτή ενσωματώθηκε στην ελληνική έννομη τάξη με τα ΠΔ 81/2003 και 164/2004, που εφαρμόζονται στους εργαζομένους με συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου στον ιδιωτικό και στο δημόσιο τομέα, η ισχύς των οποίων άρχισε από την δημοσίευσή τους στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης την 2-4-2003 και 19-7-2004 αντίστοιχα. Ειδικότερα, η μεταφορά της οδηγίας στην Ελληνική έννομη τάξη έγινε εκπρόθεσμα, αναφορικά με τους εργαζόμενους στον ιδιωτικό τομέα στις 2-4-2003 με το ΠΔ 81/2003 και ως προς τους εργαζόμενους στο δημόσιο τομέα στις 19-7-2004 με το ΠΔ 164/2004. Ωστόσο, ανεξάρτητα από την Οδηγία αυτή, στην ελληνική έννομη τάξη η διασφάλιση των εργαζομένων από την καταστρατήγηση των δικαιωμάτων τους, με την προσχηματική επιλογή της σύμβασης έργου ή εργασίας ορισμένου αντί αορίστου χρόνου, αντιμετωπιζόταν με το άρθρο 8§3 του ν. 2112/1920 (σε συνδυασμό με τα άρθ. 281, 671 ΑΚ, 25§§ 1 και 3 του Συντάγματος), ως «ισοδύναμο νομοθετικό μέτρο», το οποίο εφαρμόζεται σε όλες τις περιπτώσεις συμβάσεων ιδιωτικού δικαίου, ανεξάρτητα αν έχουν

συναφθεί στον ιδιωτικό ή στον δημόσιο τομέα, και το οποίο ορίζει ότι οι διατάξεις του νόμου αυτού εφαρμόζονται και επί συμβάσεων εργασίας με ορισμένη χρονική διάρκεια, αν ο καθορισμός της διάρκειας αυτής δεν δικαιολογείται από τη φύση της σύμβασης, αλλά τέθηκε σκόπιμα προς καταστρατήγηση των διατάξεων του ίδιου νόμου περί υποχρεωτικής καταγγελίας της υπαλληλικής σύμβασης. Η διάταξη αυτή, ενώ αναφέρεται στην προστασία των εργαζομένων από την μη τήρηση εκ μέρους του εργοδότη των τυπικών όρων που επιβάλλει κατά την απόλυση ο ν. 2112/1920, αξιοποιήθηκε γενικότερα για τον ορθό νομικό χαρακτηρισμό των συμβάσεων εργασίας ως ορισμένης ή αόριστης χρονικής διάρκειας, με πληρέστερη μάλιστα προστασία έναντι εκείνης της μεταγενέστερης ως άνω κοινοτικής Οδηγίας, - αφού κατά την εφαρμογή των εν λόγω διατάξεων του εθνικού δικαίου, έχει παγιωθεί η ερμηνεία ότι μπορεί η σύμβαση να θεωρηθεί αορίστου χρόνου, έστω και αν καταρτίστηκε μια μόνο σύμβαση που προσχηματικά ονομάσθηκε ορισμένου χρόνου - εφόσον πρόκειται για διαδοχικές συμβάσεις έργου ή εργασίας ορισμένου χρόνου, που καλύπτουν πραγματικά πάγιες και όχι πρόσκαιρες ή απρόβλεπτες ανάγκες της υπηρεσίας, και τούτο διότι ο ορθός νομικός χαρακτηρισμός ορισμένης σχέσης, κατά την προαναφερθείσα έννοια, και δη, της σύμβασης έργου ή εργασίας ως ορισμένου ή αορίστου χρόνου, αποτελεί κατεξοχήν έργο της δικαιοδοτικής λειτουργίας των δικαστηρίων, ανεξάρτητα από τον εκ του νόμου χαρακτηρισμό της συμβατικής σχέσης ως ορισμένου χρόνου (ΑΕΔ 3/3001, ΟΛ.ΑΠ 6/2001, 7 και 8/2011), χωρίς παράλληλα ο ορθός αυτός νομικός χαρακτηρισμός εκ μέρους του δικαστηρίου, όταν συντρέχουν οι προαναφερθείσες ουσιαστικές προϋποθέσεις των καλυπτομένων αναγκών, να συνιστά ανεπίτρεπτη "μετατροπή" του ισχύοντος νομικού καθεστώτος απασχόλησης από ορισμένου χρόνου σε αόριστου (ΟΛ.ΑΠ 18/2006, ΑΠ 15/2012). Ακολούθως, και κατά τις αναθεωρημένες διατάξεις του άρθρου 103 παρ. 7 και 8 του Συντάγματος, που τέθηκαν σε ισχύ από 17.4.2001: α) παρέχεται η δυνατότητα πρόσληψης προσωπικού με ιδιωτικού δικαίου σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου από το Δημόσιο, τα Ν.Π.Δ.Δ., τους Ο.Τ.Α. και από τον ευρύτερο δημόσιο τομέα, εφόσον εκδοθεί ειδικός νόμος

ΔΕΛΤΑ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗ
Α.Μ.Α.
10 09511
10 09512
10 09513
10 09514
10 09515
10 09516
10 09517
10 09518
10 09519
10 09520
10 09521
10 09522
10 09523
10 09524
10 09525
10 09526
10 09527
10 09528
10 09529
10 09530
10 09531
10 09532
10 09533
10 09534
10 09535
10 09536
10 09537
10 09538
10 09539
10 09540
10 09541
10 09542
10 09543
10 09544
10 09545
10 09546
10 09547
10 09548
10 09549
10 09550
10 09551
10 09552
10 09553
10 09554
10 09555
10 09556
10 09557
10 09558
10 09559
10 09560
10 09561
10 09562
10 09563
10 09564
10 09565
10 09566
10 09567
10 09568
10 09569
10 09570
10 09571
10 09572
10 09573
10 09574
10 09575
10 09576
10 09577
10 09578
10 09579
10 09580
10 09581
10 09582
10 09583
10 09584
10 09585
10 09586
10 09587
10 09588
10 09589
10 09590
10 09591
10 09592
10 09593
10 09594
10 09595
10 09596
10 09597
10 09598
10 09599
10 09600
10 09601
10 09602
10 09603
10 09604
10 09605
10 09606
10 09607
10 09608
10 09609
10 09610
10 09611
10 09612
10 09613
10 09614
10 09615
10 09616
10 09617
10 09618
10 09619
10 09620
10 09621
10 09622
10 09623
10 09624
10 09625
10 09626
10 09627
10 09628
10 09629
10 09630
10 09631
10 09632
10 09633
10 09634
10 09635
10 09636
10 09637
10 09638
10 09639
10 09640
10 09641
10 09642
10 09643
10 09644
10 09645
10 09646
10 09647
10 09648
10 09649
10 09650
10 09651
10 09652
10 09653
10 09654
10 09655
10 09656
10 09657
10 09658
10 09659
10 09660
10 09661
10 09662
10 09663
10 09664
10 09665
10 09666
10 09667
10 09668
10 09669
10 09670
10 09671
10 09672
10 09673
10 09674
10 09675
10 09676
10 09677
10 09678
10 09679
10 09680
10 09681
10 09682
10 09683
10 09684
10 09685
10 09686
10 09687
10 09688
10 09689
10 09690
10 09691
10 09692
10 09693
10 09694
10 09695
10 09696
10 09697
10 09698
10 09699
10 09700
10 09701
10 09702
10 09703
10 09704
10 09705
10 09706
10 09707
10 09708
10 09709
10 09710
10 09711
10 09712
10 09713
10 09714
10 09715
10 09716
10 09717
10 09718
10 09719
10 09720
10 09721
10 09722
10 09723
10 09724
10 09725
10 09726
10 09727
10 09728
10 09729
10 09730
10 09731
10 09732
10 09733
10 09734
10 09735
10 09736
10 09737
10 09738
10 09739
10 09740
10 09741
10 09742
10 09743
10 09744
10 09745
10 09746
10 09747
10 09748
10 09749
10 09750
10 09751
10 09752
10 09753
10 09754
10 09755
10 09756
10 09757
10 09758
10 09759
10 09760
10 09761
10 09762
10 09763
10 09764
10 09765
10 09766
10 09767
10 09768
10 09769
10 09770
10 09771
10 09772
10 09773
10 09774
10 09775
10 09776
10 09777
10 09778
10 09779
10 09780
10 09781
10 09782
10 09783
10 09784
10 09785
10 09786
10 09787
10 09788
10 09789
10 09790
10 09791
10 09792
10 09793
10 09794
10 09795
10 09796
10 09797
10 09798
10 09799
10 09800
10 09801
10 09802
10 09803
10 09804
10 09805
10 09806
10 09807
10 09808
10 09809
10 09810
10 09811
10 09812
10 09813
10 09814
10 09815
10 09816
10 09817
10 09818
10 09819
10 09820
10 09821
10 09822
10 09823
10 09824
10 09825
10 09826
10 09827
10 09828
10 09829
10 09830
10 09831
10 09832
10 09833
10 09834
10 09835
10 09836
10 09837
10 09838
10 09839
10 09840
10 09841
10 09842
10 09843
10 09844
10 09845
10 09846
10 09847
10 09848
10 09849
10 09850
10 09851
10 09852
10 09853
10 09854
10 09855
10 09856
10 09857
10 09858
10 09859
10 09860
10 09861
10 09862
10 09863
10 09864
10 09865
10 09866
10 09867
10 09868
10 09869
10 09870
10 09871
10 09872
10 09873
10 09874
10 09875
10 09876
10 09877
10 09878
10 09879
10 09880
10 09881
10 09882
10 09883
10 09884
10 09885
10 09886
10 09887
10 09888
10 09889
10 09890
10 09891
10 09892
10 09893
10 09894
10 09895
10 09896
10 09897
10 09898
10 09899
10 09900
10 09901
10 09902
10 09903
10 09904
10 09905
10 09906
10 09907
10 09908
10 09909
10 09910
10 09911
10 09912
10 09913
10 09914
10 09915
10 09916
10 09917
10 09918
10 09919
10 09920
10 09921
10 09922
10 09923
10 09924
10 09925
10 09926
10 09927
10 09928
10 09929
10 09930
10 09931
10 09932
10 09933
10 09934
10 09935
10 09936
10 09937
10 09938
10 09939
10 09940
10 09941
10 09942
10 09943
10 09944
10 09945
10 09946
10 09947
10 09948
10 09949
10 09950
10 09951
10 09952
10 09953
10 09954
10 09955
10 09956
10 09957
10 09958
10 09959
10 09960
10 09961
10 09962
10 09963
10 09964
10 09965
10 09966
10 09967
10 09968
10 09969
10 09970
10 09971
10 09972
10 09973
10 09974
10 09975
10 09976
10 09977
10 09978
10 09979
10 09980
10 09981
10 09982
10 09983
10 09984
10 09985
10 09986
10 09987
10 09988
10 09989
10 09990
10 09991
10 09992
10 09993
10 09994
10 09995
10 09996
10 09997
10 09998
10 09999
10 10000

4^ο φύλλο της υπ' αριθμ. 271 /2014 αποφάσεως του Μονομελούς
Πρωτοδικείου Αθηνών. Τμήμα Εργατικών διαφορών

ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ
ΑΘΗΝΩΝ
ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ
ΔΙΑΦΟΡΩΝ

και οι ανάγκες κάλυψης είναι απρόβλεπτες, πρόσκαιρες και επείγουσες, β) απαγορεύεται η μετατροπή από το νόμο των συμβάσεων αυτών σε αορίστου χρόνου, όταν οι καλυπτόμενες ανάγκες είναι τέτοιες (ήτοι απρόβλεπτες, πρόσκαιρες και επείγουσες), οπότε αν δεν είναι τέτοιες οι για την κάλυψη αυτών εκδοθέντες νόμοι, ένεκα συνταγματικής επιταγής, και οι γι' αυτές προσλήψεις συνιστούν καταστρατήγηση των διατάξεων αυτών και των με βάση τις διατάξεις αυτές εκδοθέντων ειδικών νόμων, γ) στην περίπτωση πρόσληψης προσωπικού για κάλυψη δήθεν απρόβλεπτων, πρόσκαιρων και επειγουσών αναγκών, πλην για κάλυψη πάγιων, μόνιμων και διαρκών αναγκών, εξ αντιδιαστολής, δεν έχουν εφαρμογή οι διατάξεις αυτές και οι κατ' επιταγή αυτών εκδοθέντες ειδικοί νόμοι, αλλά οι διατάξεις που καλύπτουν τις συμβάσεις εργασίας ιδιωτικού δικαίου, αορίστου χρόνου. Επομένως, από την απαγόρευση «μετατροπής» από το νόμο των συμβάσεων ορισμένου σε αορίστου χρόνου δεν συνάγεται και απαγόρευση για την αναγνώριση του πραγματικού χαρακτήρα ορισμένης σχέσης, που δεν είναι «μετατροπή», αλλά ορθός χαρακτηρισμός της έννομης σχέσης κατά τη δικαστική διαδικασία ή τη διοικητική διαδικασία υπό τον έλεγχο του ΑΣΕΠ { Ολ. ΑΠ 18/2006 αδημ. Σημειώνεται ωστόσο, στο σημείο αυτό, ότι η καταχρηστική χρησιμοποίηση της πρακτικής της κατάρτισης αλληπάλληλων συμβάσεων παροχής εξαρτημένης εργασίας ορισμένου χρόνου για την κάλυψη μόνιμων και πάγιων αναγκών, προς το σκοπό καταστρατήγησης των εργασιακών δικαιωμάτων (μισθολογικών, ασφαλιστικών, συνταξιοδοτικών), όταν εργοδότης είναι το Δημόσιο, ή ΟΤΑ ή νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, συνιστά ζήτημα έντονα εριζώμενο και αμφισβητούμενο, ιδίως μετά την αναθεώρηση του Συντάγματος της Ελλάδος το έτος 2001 και την έκδοση του ΠΔ/τος 164/2004, με το οποίο ενσωματώθηκε καθυστερημένα στην Ελληνική έννομη τάξη η Κοινοτική οδηγία 1999/70/ΕΚ. Έτσι, αντίθετα με την Ολ ΑΠ 18/2006, κρίθηκε με τις αποφάσεις Ολ. ΑΠ 19 και 20/2007, σύμφωνα με την επικρατούσα νομική άποψη των οποίων, διαδοχικές συμβάσεις

εργασίας ορισμένου χρόνου, συναπτόμενες υπό το κράτος της ισχύος των πιο πάνω διατάξεων του άρθρου 103 του Συντάγματος και του άρθρου 21 του ν. 2190/1994, με το Δημόσιο, τους ΟΤΑ και όλους τους λοιπούς φορείς του ευρύτερου δημόσιου τομέα, δεν μπορούν να μετατραπούν σε συμβάσεις αόριστου χρόνου, έστω και αν αυτές καλύπτουν πάγιες και διαρκείς και όχι πρόσκαιρες ή απρόβλεπτες ανάγκες. Ούτε καταλείπεται πεδίο εκτίμησης των συμβάσεων αυτών, κατ' ορθό νομικό χαρακτηρισμό της έννομης σχέσης κατά τη δικαστική διαδικασία, ως συμβάσεων αόριστου χρόνου, στην περίπτωση που αυτές καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες, αφού, έστω και αν τούτο συμβαίνει, ο εργοδότης, βάσει των πιο πάνω διατάξεων, δεν έχει ευχέρεια για τη σύναψη σύμβασης εργασίας αορίστου χρόνου. Δηλαδή ένας τέτοιος χαρακτηρισμός είναι πλέον αλυσιτελής. Τυχόν αντίθετη ερμηνεία, ότι δηλαδή συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου, μπορούν να αναγνωρίζονται, κατ' ορθό νομικό χαρακτηρισμό, ως συμβάσεις εργασίας αόριστου χρόνου και μετά την πιο πάνω συνταγματική μεταρρύθμιση, θα είχε ως συνέπεια τη διαιώνιση ενός αποδοκιμασθέντος από τον αναθεωρητικό νομοθέτη φαινομένου. Εν μέρει αντιθ. η ΟΛ ΑΠ 7/2011 σύμφωνα με την οποία επί διαδοχικών συμβάσεων έργου ή εργασίας ορισμένου χρόνου, που καταρτίστηκαν με το Δημόσιο, τους Ο.Τ.Α και νομικά πρόσωπα του ευρύτερου Δημόσιου τομέα πριν από την έναρξη ισχύος: (1) της ως άνω Οδηγίας 1999/70/ ΕΚ, (2) των παραγράφων 7 και 8 του άρθ. 103 του Συντάγματος, που προστέθηκαν κατά την αναθεώρηση του έτους 2001, ισχύουν από 18-4-2001 (ΦΕΚ Α' 85/2001) και απαγορεύουν την, ακόμη και από το νόμο, μονιμοποίηση του προσλαμβανομένου ως άνω προσωπικού ή την μετατροπή των συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου σε συμβάσεις αορίστου χρόνου, ακόμη και σε περίπτωση που οι εργαζόμενοι με συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες του Δημοσίου και (3) των άρθ. 5 και 11 του ΠΔ 164/2004, που άρχισε να ισχύει από 19-7- 2004 και διαγράφει τις προϋποθέσεις μετατροπής των, κατά την έναρξη της ισχύος του, ενεργών συμβάσεων ορισμένου χρόνου σε αορίστου, συνεχίζονται δε και είναι ενεργείς κατά τον χρόνο έναρξης της ισχύος τους και μετά ταύτα και καλύπτουν κατά την φύση τους πάγιες και διαρκείς ανάγκες, δεν εφαρμόζονται οι ως άνω

33
4447

όπως διασφαλιζόταν προηγουμένως από ένα «ισοδύναμο νομοθετικό μέτρο » κατά την έννοια της εν λόγω ρήτρας 5 σημείο 1, γ) ότι αφού η ερμηνεία του εθνικού δικαίου εναπόκειται, σύμφωνα με την νομολογία που παρατίθεται στην σκέψη 48 της παρούσας απόφασης, αποκλειστικά και μόνο στα εθνικά δικαστήρια, τα εν λόγω δικαστήρια έχουν επίσης την υποχρέωση να εξακριβώσουν κατά πόσον οι παραπάνω τροποποιήσεις που επέφερε το προεδρικό διάταγμα 164/2004 στον προϊσχύον εθνικό δίκαιο, όπως είχε διαμορφωθεί με το άρθρο 8 παράγραφος 3 του Νόμου 2112/1920, είχαν ως αποτέλεσμα τη μείωση της προστασίας των εργαζομένων που έχουν συνάψει σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου, για την εξακρίβωση δε αυτή οφείλουν να συγκρίνουν τον βαθμό προστασίας που παρέχει καθεμία από τις εθνικές αυτές διατάξεις, δ) το ΔΕΚ έχει δεχτεί ότι η επίμαχη στις υποθέσεις ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου ρύθμιση, η οποία αναγνωρίζει ως «διαδοχικές» μόνο τις συμβάσεις ορισμένου χρόνου μεταξύ των οποίων μεσολαβούν διαστήματα μικρότερα των τριών μηνών, δεν είναι καθ' αυτή, τόσο αυστηρή και περιοριστική. Συγκεκριμένα, το χρονικό αυτό διάστημα μπορεί κατά κανόνα να θεωρηθεί επαρκές για τη διακοπή κάθε υφιστάμενης σχέσης εργασίας, με αποτέλεσμα να μη θεωρείται διαδοχική οποιαδήποτε σύμβαση υπογραφεί ενδεχομένως αργότερα. Επομένως, μια ρύθμιση, όπως η επίμαχη στις κύριες δίκες, δεν αντιβαίνει καταρχήν στη ρήτρα 5 σημείο 1 της συμφωνίας- πλαισίου. Οι Εθνικές αρχές και τα εθνικά δικαστήρια πάντως που έχουν αρμοδιότητα για την εφαρμογή των μέτρων μεταφοράς της οδηγίας 1999/70 και της συμφωνίας – πλαισίου και καλούνται επομένως να αποφαινούνται επί του χαρακτηρισμού των διαδοχικών συμβάσεων ορισμένου χρόνου οφείλουν να εξετάζουν σε κάθε περίπτωση όλες τις περιστάσεις της υπόθεσης, λαμβάνοντας υπόψη, μεταξύ άλλων, τον αριθμό των εν λόγω διαδοχικών συμβάσεων που έχουν συναφθεί με το ίδιο πρόσωπο ή για την εκτέλεση της ίδιας εργασίας, προκειμένου να αποκλείουν το ενδεχόμενο να χρησιμοποιούνται καταχρηστικά από τους εργοδότες οι σχέσεις εργασίας ορισμένου χρόνου, ε) ότι κατά την νομολογία του ΔΕΚ, από τη συνδυασμένη εφαρμογή των άρθρων 10 δεύτερο εδάφιο ΕΚ και 249, τρίτο εδάφιο ΕΚ και της σχετικής οδηγίας προκύπτει ότι κατά τη διάρκεια της προθεσμίας

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Α.Μ.Α.Δ.
ΕΓΓΡΑΦΟ 1155
Α.Μ.Α.Δ.
ΤΕΙΝΗ Δ.
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ

μεταφοράς μιας οδηγίας, τα κράτη μέλη αποδέκτες της οφείλουν να απέχουν από τη θέσπιση διατάξεων ικανών να θέσουν σε σοβαρό κίνδυνο την επίτευξη του αποτελέσματος που επιδιώκει η οδηγία αυτή. Δεν έχει σημασία από την άποψη αυτή αν η επίμαχη διάταξη του εθνικού δικαίου, η οποία θεσπίστηκε μετά την έναρξη της ισχύος της σχετικής οδηγίας, έχει ως σκοπό τη μεταφορά της οδηγίας στο εθνικό δίκαιο, κατά συνέπεια, όλες οι αρχές των κρατών μελών έχουν την υποχρέωση να εξασφαλίζουν την πλήρη αποτελεσματικότητα των διατάξεων του κοινοτικού δικαίου, ακόμη και όταν οι αρχές αυτές προβαίνουν σε αναθεώρηση του Συντάγματος. Από όλα τα ανωτέρω αναφερθέντα συνάγονται τα εξής συμπεράσματα: α) η διαμόρφωση στο εσωτερικό δίκαιο όρων που καθορίζουν ποσοτικούς περιορισμούς στον ορισμό της διαδοχικότητας των συμβάσεων ορισμένου χρόνου είναι αντίθετη με τους σκοπούς της Κοινοτικής Οδηγίας, υπό την έννοια ότι έτσι καθίσταται δυνατή η καταστρατήγηση της προστασίας που το άρθρο 5 θέλει να παράσχει στους εργαζομένους (βλ. ανωτέρω απόφαση ΔΕΚ, ιδίως παρ.84 -88), β) τα εθνικά δικαστήρια έχουν την υποχρέωση να εξασφαλίσουν την πλήρη αποτελεσματικότητα του Ευρωπαϊκού Κοινοτικού Δικαίου, συμπεριλαμβανομένων των οδηγιών, γ) ο ορθός νομικός χαρακτηρισμός ορισμένης σχέσης αποτελεί αντικείμενο της δικαιοδοτικής λειτουργίας των δικαστηρίων. Κατά λογική συνέπεια, αντίθετη στο πνεύμα της ανωτέρω Κοινοτικής Οδηγίας είναι και η θέση στο εσωτερικό δίκαιο των περιορισμών όχι μόνο ποσοτικού, αλλά και ποιοτικού χαρακτήρα για τον αποκλεισμό βιωτικών σχέσεων που υποκρύπτουν εργασιακές συμβάσεις, αφού με την Κοινοτική Οδηγία, ο Κοινοτικός Νομοθέτης είχε την πρόθεση να θέσει φραγμούς σε κάθε περίπτωση που ο εργοδότης εκμεταλλευόμενος την ασθενέστερη θέση του εργαζόμενου κατά την διαπραγμάτευση των όρων εργασίας του, δημιουργεί περιβάλλον καταστρατήγησης των υποχρεώσεων που επιβάλλει μια σχέση εργασίας αορίστου χρόνου (Μον. Πρωτ. Αθ.1401/2011 αδημ.). Ακολούθως, στο άρθρο 5 του ΠΔ/τος 164/2004

ορίζονται τα εξής: «Απαγορεύονται οι διαδοχικές συμβάσεις που καταρτίζονται και εκτελούνται μεταξύ του ίδιου εργοδότη και του ίδιου εργαζομένου με την ίδια ή παρεμφερή ειδικότητα και τους ίδιους ή παρεμφερείς όρους εργασίας, εφόσον μεταξύ των συμβάσεων αυτών μεσολαβεί χρονικό διάστημα μικρότερο των τριών μηνών. Η κατάρτιση των συμβάσεων αυτών επιτρέπεται κατ' εξαίρεση, εφόσον δικαιολογείται από αντικειμενικούς λόγους. Αντικειμενικός λόγος υφίσταται, όταν οι επόμενες της αρχικής σύμβασης συνάπτονται για την εξυπηρέτηση ειδικών ομοειδών αναγκών, που σχετίζονται ευθέως και αμέσως με τη μορφή ή το είδος ή τη δραστηριότητα της επιχείρησης... Σε κάθε περίπτωση, ο αριθμός των διαδοχικών συμβάσεων δεν επιτρέπεται να είναι μεγαλύτερος των τριών, με τη επιφύλαξη των διατάξεων της παρ.2 του επόμενου άρθρου». Ως κύρωση δε, για την περίπτωση της παράνομης καταρτίσεως διαδοχικών συμβάσεων, προβλέφθηκε από το άρθρο 7 του αυτού ΠΔ/τος η αυτοδίκαιη ακυρότητά τους και η καταβολή στον εργαζόμενο τόσο των αποδοχών για την εργασία, που παρέσχε, εφόσον οι άκυρες συμβάσεις εκτελέσθηκαν εξ ολοκλήρου ή κατά ένα μέρος, όσο και αποζημιώσεως ίσης με το ποσό το οποίο δικαιούται ο αντίστοιχος εργαζόμενος αορίστου χρόνου σε περίπτωση καταγγελίας της συμβάσεώς του, ενώ επιπροσθέτως θεσπίστηκε ποινική και πειθαρχική ευθύνη για την παράβαση των κανόνων αυτών. Το ΔΕΚ, με την ανωτέρω απόφασή του (απόφαση της 23^{ης} Απριλίου 2009), σχετικά με τις πάγιες διατάξεις του ΠΔ/τος 164/2004 έχει κρίνει ότι με το ανωτέρω ΠΔ 164/2004 φαίνεται κατ' αρχήν να ενισχύεται η πρόληψη των καταχρήσεων, αφού υιοθετείται τόσο το κριτήριο του αντικειμενικού λόγου ανανέωσης της σύμβασης ή σχέσης εργασίας ορισμένου χρόνου, όσο και το όριο του ανώτατου αριθμού διαδοχικών συμβάσεων και της ανώτατης χρονικής διάρκειας τέτοιων συμβάσεων, αν και υιοθετούνται υπαλλακτικά και όχι σωρευτικά τα μέτρα που προβλέπει και η ρήτρα 5 της ανωτέρω συμφωνίας- πλαισίου, ωστόσο, όπως επισημαίνει το ΔΕΚ, προβλέπονται κυρώσεις αμφίβολης αποτελεσματικότητας. Κατ' ακολουθίαν όλων των ανωτέρω εκτεθέντων και ενόψει του ότι η ανωτέρω οδηγία – η οποία δεν προβλέπει αμέσου εφαρμογής ειδικές κυρώσεις σε περιπτώσεις καταχρήσεων του είδους που προαναφέρθηκαν- αφήνει στις εθνικές αρχές τη

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ
10.8.05
2019/1

7^ο φύλλο της υπ' αριθμ. 271 /2014 αποφάσεως του Μονομελούς
Πρωτοδικείου Αθηνών. Τμήμα Εργατικών διαφορών

271

Πρωτοδικείου Αθηνών. Τμήμα Εργατικών διαφορών

λήψη των πρόσφορων μέτρων για την αντιμετώπιση τέτοιων καταστάσεων, τα οποία πρέπει να είναι όχι μόνο αναλογικά, αλλά και αρκούντως αποτελεσματικά και αποτρεπτικά για να εξασφαλίσουν την πλήρη αποτελεσματικότητα των κανόνων που θεσπίστηκαν κατ' εφαρμογή της συμφωνίας – πλαισίου, καθώς και του ότι τα εθνικά δικαστήρια δεν επιτρέπεται να εφαρμόσουν εθνική νομοθεσία η οποία αντίκειται προς τους σκοπούς της οδηγίας (ΔΕΚ υπόθεση C-212 Κ. Αδενέλερ σκέψεις 108,124 και αποφάνσεις 1,3 και 4), το παρόν δικαστήριο υιοθετεί ως ορθή την νομική άποψη ότι η εφαρμογή του προγενέστερου της μεταφοράς της ανωτέρω κοινοτικής οδηγίας άρθρου 8 παρ. 3 του Ν. 2112/1920 προτιμάται έναντι της εφαρμογής του π.δ 164/2004- σε περίπτωση τουλάχιστον που θα διαπιστωθεί κατάχρηση πάρα την χρήση των μέτρων που προβλέπονται στο διάταγμα αυτό- καθώς και κρίνεται ότι η προστασία που παρέχει το άρθρο 8 παρ.3 του Ν.2112/1920 στους εργαζόμενους έναντι της καταχρηστικής χρησιμοποίησης των διαδοχικών συμβάσεων ορισμένου χρόνου προς καταστράτηγηση των δικαιωμάτων τους είναι η πλέον αποτελεσματική. Τούτο διότι, η εν είδει αποσαφήνισης και διευκρίνισης θέσπιση προϋποθέσεων υπό τις οποίες επιτρέπεται κατ' εξαίρεση η κατάρτιση διαδοχικών συμβάσεων ορισμένου χρόνου σύμφωνα με τα άρθρα 5 παρ.2-3 και 6 παρ.2 του πδ 164/2004 διατυπώνεται με τέτοια ασάφεια και γενικότητα που καταλείπει περιθώρια πλήρους καταστράτηγησης των εργασιακών δικαιωμάτων των εργαζομένων στο δημόσιο τομέα, υπό την προσχηματική επίκληση, εκ μέρους των διοικητικών αρχών, των ανωτέρω (κατ' επίφαση νόμιμων) προϋποθέσεων. Εξάλλου, κρίνεται ότι η θεσπιζόμενη επιβολή κυρώσεων του άρθρου 7 του πδ 164/2004 (ήτοι: α) η αυτοδίκαιη ακυρότητα των διαδοχικών συμβάσεων μεταξύ του ίδιου εργοδότη και εργαζομένου, που συνάπτονται χωρίς να πληρούνται οι ανωτέρω εξαιρέσεις, β) η καταβολή αμοιβής και αποζημίωσης στον εργαζόμενο και γ) οι ποινικές και πειθαρχικές κυρώσεις για τις

διοικητικές αρχές) δεν είναι αρκούντως αποτελεσματική ούτως ώστε να λειτουργεί αποτρεπτικά για τα εθνικά διοικητικά όργανα, δεδομένου ότι η προβλεπόμενη στο άρθρο 7 ΠΔ 164/2004, ως έννομη συνέπεια για την προστασία έναντι της κατάχρησης, αξίωση του εργαζομένου για καταβολή του μισθού του, είτε εργάσθηκε με έγκυρη σύμβαση εργασίας είτε όχι, προβλέπεται παγίως και σε κάθε περίπτωση από την Ελληνική έννομη τάξη και το κοινό εργατικό δίκαιο, έστω σε συνδυασμό και με τα άρθρα 904 επ. ΑΚ, ανεξαρτήτως, δηλαδή, της ύπαρξης κατάχρησης κατά την έννοια της ρήτρας 5 συμφωνίας – πλαισίου, ενώ η υποχρέωση καταβολής «αποζημίωσης» αντίστοιχης της «αποζημίωσης» απόλυσης για το συνολικό διάστημα απασχόλησης με συμβάσεις ή σχέσεις εργασίας ορισμένου χρόνου απορρέει ήδη από τη ρήτρα 4 της συμφωνίας πλαισίου σχετικά με τη μη διάκριση των εργαζομένων ορισμένου χρόνου έναντι των εργαζομένων αορίστου χρόνου. Εξάλλου, όπως έχει κριθεί και με την υπ' αριθμ. 30/2005 απόφαση της πλήρους Ολομέλειας του Αρείου Πάγου, η «αποζημίωση» αυτή αποτελεί «εν ευρεία έννοια αντάλλαγμα παρασχεθείσας εργασίας». Συνεπώς, η μη καταβολή της και στους εργαζόμενους ορισμένου χρόνου κατά τη λύση τους δε δικαιολογείται αντικειμενικά. Επομένως, η πρόβλεψη καταβολής μισθού και «αποζημίωσης» αντίστοιχης της «αποζημίωσης» απόλυσης (και μάλιστα μόνο για το διάστημα απασχόλησης με σύμβαση ή συμβάσεις που συνήφθησαν κατά παράβαση των άρθρων 5 και 6 ΠΔ 164/2004 και όχι για το συνολικό διάστημα απασχόλησης) δεν μπορεί να θεωρηθεί ως μέτρο που αποσκοπεί ειδικά στην αποτροπή της κατάχρησης και στην προστασία των εργαζομένων ορισμένου χρόνου. Τούτο διότι οι από τη συμφωνία πλαίσιο τιθέμενοι στόχοι, δηλαδή αφενός, η διασφάλιση της αρχής της μη διάκρισης των εργαζομένων ορισμένου χρόνου έναντι των αντίστοιχων εργαζομένων αορίστου χρόνου, και αφετέρου, η προστασία των εργαζομένων έναντι της κατάχρησης που προκύπτει από την χρήση διαδοχικών συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου έχουν αυτοτέλεια μεταξύ τους. Δεν μπορεί επομένως, κατά την κρίση του Δικαστηρίου τούτου, τα μέτρα που απορρέουν από την αρχή της μη διάκρισης να φέρονται ως μέτρα και για την αντιμετώπιση της κατάχρησης, καθώς είναι σαφές ότι για την αντιμετώπιση της κατάχρησης

ΕΠΙΣΤΑΣΗ Π.Κ.
ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ
Α.Μ.Α.
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015
2016
2017
2018
2019
2020
2021
2022
2023
2024
2025
2026
2027
2028
2029
2030

απαιτείται η λήψη άλλων, πρόσθετων και ειδικών προς τούτο μέτρων, τα οποία να είναι κατάλληλα ακριβώς για την επιδίωξη του επιδιωκόμενου σκοπού αποτροπής της κατάχρησης, ενόψει των ιδιαίτερων συνθηκών της Ελληνικής έννομης τάξης. Πολύ περισσότερο, καθώς η πρόβλεψη καταβολής «αποζημίωσης» απόλυσης από το άρθρο 7 ΠΔ 164/2004 μόνο για το διάστημα απασχόλησης με συμβάσεις που συνήφθησαν κατά παράβαση των άρθρων 5 και 6 ΠΔ 164/2004 (δηλαδή, σε κάθε περίπτωση, όχι για την πρώτη σύμβαση ή σχέση αλλά για το διάστημα πέραν των ορίων που θέτουν τα άρθρα 5 και 6 ΠΔ 164/2004) οδηγεί σε συρρίκνωση ακόμα και της «αποζημίωσης » που θα μπορούσε ο εργαζόμενος να αξιώσει να του καταβληθεί πριν την θέση σε ισχύ του ανωτέρω ΠΔ, για το διάστημα άνευ αντικειμενικού λόγου απασχόλησης με συμβάσεις ή σχέσεις εργασίας ορισμένου χρόνου, ή οπωσδήποτε με βάση τη ρήτρα 4 συμφωνίας πλαισίου. Επιπλέον, ως προς την επιβολή ποινικών και πειθαρχικών κυρώσεων σε βάρος των αρμοδίων οργάνων του εργοδότη που προβλέπονται στο ίδιο ως άνω ΠΔ σημειώνεται ότι ανάλογες κυρώσεις για την αποτροπή της καταχρηστικής σύναψης συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου προβλέπονταν και υπό το προϊσχύον καθεστώς που αφορούσε στη σύναψη συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου στο Δημόσιο και τον ευρύτερο δημόσιο τομέα (βλ. ενδεικτικά άρθρο 21 παρ.4 και 5 Ν.2190/1994). Ήδη όμως έχει διαπιστωθεί ότι οι κυρώσεις αυτές δεν είχαν πρακτικό αποτέλεσμα υπέρ των εργαζομένων και δεν πέτυχαν την αποτροπή της κατάχρησης (βλ. Εισηγήσεις επί των αιτήσεων αναιρέσεων σύμφωνα με τις οποίες εκδόθηκαν οι υπ'αριθμ. 19 και 20 /2007 αποφάσεις της πλήρους Ολομελείας του Αρείου Πάγου, όπου επισημαίνεται η αναποτελεσματικότητα των κυρώσεων αυτών ως μέτρων για την αποτροπή της κατάχρησης). Από τα ανωτέρω καθίσταται σαφές ότι τα προβλεπόμενα στις πάγιες διατάξεις του ΠΔ 164/2004 μέτρα δεν είναι αποτελεσματικά, υπό την έννοια ότι δεν έχουν προβλεφθεί αποτελεσματικές και αποτρεπτικές έννομες συνέπειες –κυρώσεις για την πρόληψη της κατάχρησης που μπορεί να

προκύπτει από την χρήση διαδοχικών συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου, ενώ αντιθέτως μάλιστα η κύρωση που προβλέπεται στο ΠΔ περί της αυτοδίκαιης ακυρότητας των συμβάσεων αυτών δεν αρκεί για την παύση της πρακτικής των προσλήψεων στο δημόσιο τομέα κατά παράκαμψη των προβλεπομένων από το Σύνταγμα και τους εκτελεστικούς αυτού νόμους προϋποθέσεων και διαδικασιών που εξασφαλίζουν τον ποσοτικό και ποιοτικό έλεγχο του προσλαμβανόμενου τακτικού προσωπικού, καθώς τελικά επέρχεται το αντίθετο αποτέλεσμα, δηλαδή αυτό της «ομηρίας» όσων προσλαμβάνονται – παρά την απαγόρευση – με άκυρες διαδοχικές συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου (Μον. Πρω.ΑΘ. 6920/2010 και 8410/2011). Στην περίπτωση επομένως που θα διαπιστωθεί κατάχρηση, παρά τη χρήση των μέτρων αυτών, τυγχάνει εφαρμογής το άρθρο 8 παρ.3 Ν.2112/1920, μη εμποδιζόμενης της εφαρμογής του από το άρθρο 103 παρ.8 Συντάγματος, το οποίο, όπως προεκτέθηκε, δεν μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι απαγορεύει απολύτως τη θεώρηση των συμβάσεων ως αορίστου χρόνου, μέχρι τη λήψη άλλων πράγματι αποτελεσματικών μέτρων (πλην της θεώρησης των συμβάσεων ως αορίστου χρόνου) για την πρόληψη της κατάχρησης που προκύπτει από τη χρήση διαδοχικών συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου και την εξάλειψη των συνεπειών από την παραβίαση του κοινοτικού δικαίου σε περίπτωση που αυτή λάβει χώρα. Τέλος, σχετικά με την ευχέρεια του εθνικού Δικαστηρίου να ερμηνεύσει και να κρίνει την αποτελεσματικότητα της προστασίας που παρέχεται με την εθνική νομοθεσία, δια της οποίας ενσωματώθηκε η παραπάνω κοινοτική οδηγία στην ελληνική έννομη τάξη, σύμφωνα με τις αρχές και τις κατευθύνσεις της κοινοτικής οδηγίας και τη δυνατότητα να μην εφαρμόσει εθνική διάταξη που αντίκειται στο κοινοτικό δίκαιο, έχει κρίνει σχετικά το ΔΕΚ με την υπ'αριθμ. C0519/2008 Διάταξη του επί της υποθέσεως Αρχοντίας Κούκου VS Ελληνικού Δημοσίου, κατόπιν σχετικών προδικαστικών ερωτημάτων που τέθηκαν με την υπ'αριθμ.2088/2008 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, με αναφορά σε προγενέστερη νομολογία του ΔΕΚ κατόπιν όμοιων προδικαστικών ερωτημάτων δυνάμει αποφάσεων των Μονομελών Πρωτοδικείων της Ελλάδος. Έτσι και κατ'εφαρμογή του εθνικού δικαίου, είτε πρόκειται για

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ
Α.Μ.Α.
ΑΒΕΡΚΙΩΤΗΣ
ΤΗΛ.: 210 8251111
ΑΦΜ.: 998191533
Ε.Σ.ΤΕΙΝΗ
ΔΙΑΠΡΟΦΟ

προγενέστερες είτε για μεταγενέστερες της οδηγίας διατάξεις, οι εθνικές αρχές, στα πλαίσια της συνεργασίας των κρατών μελών με την Ευρωπαϊκή Ένωση και της διασφάλισης του πεδίου εφαρμογής του κοινοτικού δικαίου, κατά τα άρθρα 10, 249 παρ.3 της Συνθ./ ΕΚ και 28 του Συντάγματος, έχουν την υποχρέωση να εξασφαλίσουν την πλήρη αποτελεσματικότητα του Ευρωπαϊκού Κοινοτικού Δικαίου, συμπεριλαμβανομένων των οδηγιών, έστω και αν αυτές δεν έχουν ακόμη μεταφερθεί στο εσωτερικό δίκαιο, αλλά και μετά τη μεταφορά και την ενσωμάτωσή τους στην Εθνική νομοθεσία. Άλλωστε, όπως προκύπτει εκ της διατύπωσης των διατάξεων του πδ 164/2004, αλλά και το σκοπό του νομοθέτη, που συνίστατο στην ενσωμάτωση της ανωτέρω κοινοτικής οδηγίας στην Ελληνική έννομη τάξη και στην διευθέτηση στο μέλλον του θέματος του επιτρεπτού ή μη της κατάρτισης εργασιακών συμβάσεων ορισμένου χρόνου ως και συμβάσεων έργου, μεταξύ των φορέων του Δημοσίου και των φυσικών προσώπων, οι διατάξεις του πδ. 164/2004 δεν κατήγγησαν εκείνες του άρθρου 8 παρ. 3 του ν. 2112/1920 (Μον. Πρωτ. Αθηνών 8276/2011).

Στην προκειμένη περίπτωση με την κρινόμενη αγωγή, οι ενάγοντες εκθέτουν ότι από τις ειδικότερα αναφερόμενες ημεροχρονολογίες παρείχαν τις υπηρεσίες τους στο εναγόμενο, με συμβάσεις που κατ' επίφαση χαρακτηρίστηκαν ως «συμβάσεις εξαρτημένης εργασίας ορισμένου χρόνου», αφού στην πραγματικότητα επρόκειτο για συμβάσεις εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου, δεδομένου ότι κάλυπταν πάγιες και διαρκείς ανάγκες του εναγομένου. Με βάση το ιστορικό αυτό, ζητούν: α) να αναγνωρισθεί ότι συνδέονται με το εναγόμενο με συμβάσεις εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου, β) να αναγνωρισθεί η ακυρότητα της καταγγελίας της συμβάσεως εργασία τους, γ) να υποχρεωθεί το εναγόμενο να τους απασχολεί δυνάμει των συμβάσεων αορίστου χρόνου, με την ειδικότητα και στην θέση που ήδη απασχολούνταν και να τους καταβάλλει τις προβλεπόμενες από το νόμο αποδοχές με την απειλή χρηματικής ποινής ύψους 300 ευρώ για

κάθε ημέρα μη συμμορφώσεώς του με την απόφαση που θα εκδοθεί, δ) να κηρυχθεί η απόφαση προσωρινά εκτελεστή και να καταδικασθεί στην δικαστική τους δαπάνη. Επιπροσθέτως, με τις κατατεθείσες έγγραφες προτάσεις τους, οι ενάγοντες επικαλούμενοι επικείμενο κίνδυνο, ζητούν να υποχρεωθεί το εναγόμενο να αποδέχεται προσωρινά τις προσηκόντως προσφερόμενες υπηρεσίες τους, καταβάλλοντας τις νόμιμες αποδοχές τους, μέχρις εκδόσεως τελεσιδίκου αποφάσεως επί της αγωγής.

Με αυτό το περιεχόμενο και τα αιτήματα, η κρινόμενη αγωγή και η παραδεκτώς σωρευθείσα με τις έγγραφες προτάσεις αίτηση ασφαλιστικών μέτρων, αρμόδια φέρονται προς συζήτηση ενώπιον του δικαστηρίου τούτου που είναι καθ' ύλη και κατά τόπο αρμόδιο (άρθρα 16 αριθμ 2,25 και 664 ΚΠολΔ) για να συνεκδικαστούν με την ειδική διαδικασία των εργατικών διαφορών και των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρα 663 επ. 682 παρ.2 και 686 παρ.5 ΚΠολΔ), έχοντας, όλοι οι ενάγοντες, πλην του 91^{ου} έως και του 94^{ου}, έννομο συμφέρον προς άσκηση των αξιώσεών τους που αφορούν την αναγνώριση της ακυρότητας της καταγγελίας της συμβάσεως εργασίας τους και της υποχρέωσης του εναγομένου να τους απασχολεί, δεδομένου ότι η αγωγή έχει ασκηθεί παραδεκτά εντός της τρίμηνης αποσβεστικής προθεσμίας του άρθρου 6 παρ.1 του Ν.3198/1955 {βλ. την από 20-5-2011 (με αριθμό κατ.δικ.92019/2926/2011) προηγούμενη ομοίου περιεχομένου αγωγή των 1^{ης} έως και 21^{ου} των εναγόντων, σε συνδυασμό με την υπ'αριθμ. 2924Γ/26-5-2011 έκθεση επιδόσεως του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Αθηνών Γεώργιου Φωτόπουλου, την από 12-12-2011 (με αριθμό κατ.δικ. 218321/6141/2011) προηγούμενη ομοίου περιεχομένου αγωγή των 22^{ου} έως και 79^{ου} των εναγόντων, σε συνδυασμό με την υπ'αριθμ.1975/14-12-2011 έκθεση επιδόσεως του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Αθηνών Παναγιώτη Παύλου, την από 27-6-2011 (με αριθμό κατ.δικ. 117052/3681/2011) προηγούμενη ομοίου περιεχομένου αγωγή των 80^{ου} έως και 90^{ου} των εναγόντων σε συνδυασμό με την υπ'αριθμ.3940Γ/30-6-2011 έκθεση επιδόσεως του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Αθηνών Αντώνιου Δρακάκη, την από 2-10-2012 (με αριθμό κατ.δικ. 159196/4418/2012) προηγούμενη ομοίου περιεχομένου αγωγή των 95^{ου} έως

TH. 4 BARABANKI
 PALEPELA
 60215
 HVA 310433
 JY: 1210 825:179
 MITZAKH
 VON 2402

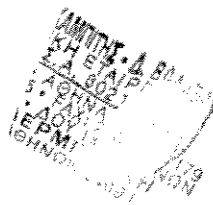
και 127^{ης} των εναγόντων, σε συνδυασμό με την υπ' αριθμ.5444Γ/8-10-2012 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Αθηνών Αντώνιου Δρακάκη, από τα δικόγραφα των οποίων (αγωγών) οι ενάγοντες παραιτήθηκαν νόμιμα, με δήλωση του πληρεξουσίου δικηγόρου τους που καταχωρήθηκε στα πρακτικά (άρθρα 294 και 297 ΚΠολδ)}. Αντιθέτως, η αγωγή, ως προς τα ανωτέρω αιτήματα, πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη, ελλείψει εννόμου συμφέροντος, για τους 91^ο έως και 94^ο των εναγόντων, καθόσον δεν ασκήθηκε εντός της τρίμηνης αποσβεστικής προθεσμίας του άρθρου 6 παρ.1 του Ν.3198/1955. Πιο συγκεκριμένα, με την κρινόμενη αγωγή, οι ενάγοντες αυτοί ζητούν να αναγνωρισθεί η ακυρότητα της καταγγελίας της συμβάσεως εργασίας τους, η οποία έλαβε χώρα στις 28-2-2011. Άσκησαν όμως το πρώτον αγωγή με την οποία ζητούσαν την αναγνώριση της ακυρότητας της καταγγελίας και την υποχρέωση του εναγομένου να τους απασχολεί στις 23-1-2012 {βλ. την από 12-1-2012 (με αριθμό κατ.δικ.10072/2012) προηγούμενη ομοίου περιεχομένου αγωγή τους, σε συνδυασμό με την υπ' αριθμ.2129/2012 έκθεση επιδόσεως του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Πειραιώς Παναγιώτη Πούλου, από το δικόγραφο της οποίας παραιτήθηκαν νομίμως κατά την συζήτηση της κρινόμενης αγωγής }, ήτοι μετά την παρέλευση 11 περίπου μηνών με συνέπεια, λόγω παρέλευσης των αποσβεστικών προθεσμιών, να έχουν απολέσει το έννομο συμφέρον τους προς έγερση των σχετικών αξιώσεών τους. Ο ισχυρισμός δε, των εναγόντων ότι έχουν διακόψει την αποσβεστική προθεσμία με την άσκηση της από 23-12-2010 (με αριθμό κατ.δικ.227294/8149/2010) προηγούμενης αγωγής τους {η οποία επιδόθηκε, μεταξύ άλλων, στον Δήμο Αγίου Στεφάνου, διάδοχος του οποίου είναι το εναγόμενο, στις 9-2-2011 (βλ. την υπ' αριθμ.10511/2011 έκθεση επιδόσεως της δικαστικής επιμελήτριας του Πρωτοδικείου Αθηνών Κωνσταντίνα Μπουνάκου), από το δικόγραφο της οποίας παραιτήθηκαν νομίμως κατά την συζήτηση της κρινόμενης αγωγής }, δεν κρίνεται βάσιμος,

διότι με την αγωγή αυτή, ζητούσαν να αναγνωρισθεί η εικονικότητα των συμβάσεων εργασίας που είχαν συνάψει με το παρένθετο νομικό πρόσωπο, ήτοι την εταιρεία με την επωνυμία «ANTIPOLLUTION SA- ANTIPRYPANTIKH ANE» και να αναγνωρισθεί ότι εξαρχής πραγματικός εργοδότης τους ήταν ο εναγόμενος Δήμος με τον οποίο συνδέονταν με συμβάσεις εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου, επικαλούμενοι έννομο προς τούτο συμφέρον προς εφαρμογή εν συνεχεία των σχετικών προστατευτικών προς αυτούς διατάξεων, αλλά και για την αποκατάσταση των μισθολογικών τους ανισοτήτων. Επομένως, με την αγωγή αυτή διατήρησαν και δικαιολόγησαν το έννομο συμφέρον τους για την αναγνώριση του ορθού νομικού χαρακτηρισμού των συμβάσεων εργασίας τους, αφού την αξίωσή τους αυτή συνδέουν με τις μισθολογικές παροχές, μέρος των οποίων δεν έχει υποκύψει σε παραγραφή, όμως δεν έχουν έννομο συμφέρον για την αναγνώριση της ακυρότητας της καταγγελίας και την υποχρέωση του εναγομένου να τους απασχολεί, αφού πλέον οι σχετικές αξιώσεις τους που πηγάζουν από την ακυρότητα της καταγγελίας (αλλά και της αξίωσης προς αποζημίωση) έχουν υποκύψει στις αποσβεστικές προθεσμίας του άρθρου 6 παρ.1 και 2 του Ν.3198/1955. Περαιτέρω σημειώνεται ότι όλοι οι ενάγοντες παραιτήθηκαν νομίμως με δήλωση του πληρεξουσίου δικηγόρου τους που καταχωρήθηκε στα πρακτικά (άρθρα 294 και 297 ΚΠολδ) και από το δικόγραφο της 20-5-2013 (με αριθμό κατάθεσης δικογράφου 98815/3358/2013) προηγούμενης ομοίου περιεχομένου αγωγής τους, με αποτέλεσμα να μην ανακύπτει ζήτημα εκκρεμοδικίας, όπως επισήμανε το εναγόμενο κατά την προφορική συζήτηση της αγωγής. Κατά τα λοιπά, η αγωγή και η αίτηση των ασφαλιστικών μέτρων είναι νόμιμες, στηριζόμενες στις ως άνω αναφερόμενες διατάξεις, καθώς και σε αυτές των άρθρων 648 επ. 656, όπως αυτό ισχύει από 20-3-2013 μετά την αντικ. με το άρθρο 61 Ν.4139/2013, ΑΚ, 70, 176 και 946 ΚΠολΔ, πλην του αιτήματος της αγωγής να κηρυχθεί η απόφαση προσωρινά εκτελεστή, καθόσον προσωρινή εκτέλεση δεν μπορεί να διαταχθεί κατά των δήμων (άρθρο 909 παρ.1 ΚΠολΔ), ενώ απορριπτέα τυγχάνει η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων ως προς τους 91° έως και 94° των εναγόντων, αφού σύμφωνα με όσα ανωτέρω αναφέρθηκαν δεν μπορεί να αξιωθεί από το εναγόμενο να τους

ΑΡΧΗΤΕΛΟΣ
ΤΗΣ
ΔΕΛΤΑ
ΕΠΙΣΤΕΥΣΗΣ

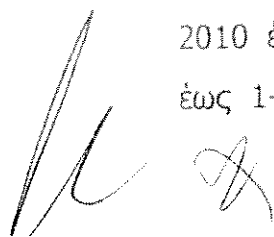
11^ο φύλλο της υπ' αριθμ. 271 /2014 αποφάσεως του Μονομελούς
Πρωτοδικείου Αθηνών. Τμήμα Εργατικών διαφορών

απασχολεί προσωρινά. Πρέπει επομένως, η αγωγή και η αίτηση των ασφαλιστικών μέτρων να ερευνηθούν περαιτέρω κατά την ουσιαστική τους βασιμότητα, δεδομένου ότι για το αντικείμενό τους δεν απαιτείται η καταβολή τέλους δικαστικού ενσήμου.

Από την εκτίμηση όλων των εγγράφων που οι διάδικοι επικαλούνται και προσκομίζουν για να χρησιμεύσουν είτε για άμεση απόδειξη είτε για την συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, από τις προτάσεις τους που κατέθεσαν στο δικαστήριο και περιέχουν τα επιχειρήματα και τους ισχυρισμούς τους, από τις ομολογίες τους και το εν γένει αποδεικτικό υλικό, αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Οι ενάγοντες προσέφεραν τις υπηρεσίες τους στο εναγόμενο νηδδ με την επωνυμία «Δήμος Διονύσου», με συμβάσεις που χαρακτηρίζονταν ως ορισμένου χρόνου και τις οποίες συνήπταν είτε απευθείας με το εναγόμενο, είτε μέσω παρένθετων νομικών προσώπων, στελεχώνοντας όμως πάντα τις διάφορες υπηρεσίες και διευθύνσεις του εναγομένου, παρέχοντας την εργασία τους με τις ειδικότητες του εργάτη καθαριότητας, του ηλεκτρολόγου, του οδηγού απορριμματοφόρων και της δημοτικής συγκοινωνίας και του διοικητικού υπάλληλου. Πιο συγκεκριμένα, οι ενάγοντες ήταν επιφορτισμένοι, μεταξύ άλλων, με την αποκομιδή των σκουπιδιών, την καθημερινή καθαριότητα των δρόμων, πλατειών και πάρκων του Δήμου, με την μεταφορά των κατοίκων σε εκτενή δρομολόγια, την μεταφορά των μαθητών στα διάφορα σχολεία του Δήμου, με τον έλεγχο και την συντήρηση των ηλεκτρολογικών εγκαταστάσεων σε πυλώνες και σε κτίρια του εναγομένου, με την διεκπεραίωση της εισερχόμενης και εξερχόμενης αλληλογραφίας την αρχειοθέτηση των πάσης φύσεως εγγράφων και την καταχώρηση των κλήσεων της τροχαίας και της δημοτικής αστυνομίας, ενώ τα χρονικά διαστήματα που απασχολήθηκαν ήταν τα κατωτέρω: 1) Δήμητρα Αλιβιζάτου απασχολήθηκε από 1-1-2007 έως 31-12-2007, από 1-1-2008 έως 31-12-2009, από 1-1-2010 έως 30-6-2010, από 1-7-2010 έως 30-12-2010 και από 31-12-2010 έως 28-2-2011, 2) Ιωάννης Μπερμπάντης απασχολήθηκε

από 6-10-2010 έως 30-12-2010 και από 31-12-2010 έως 28-2-2011, 3) Θωμάς Κατσαρός απασχολήθηκε από 1-6-2009 έως 20-7-2010, από 21-7-2010 έως 30-12-2010 και από 31-12-2010 έως 28-2-2011, 4) Χρήστος Χαμόπουλος απασχολήθηκε με διαδοχικές συμβάσεις εργασίας από το έτος 2001 έως την 28^η-2-2011, ενώ είναι ήδη συνταξιούχος, 5) Σταύρος Καρακάσης απασχολήθηκε από 15-1-2008 έως 31-7-2010, από 3-8-2010 έως 30-12-2010 και από 31-12-2010 έως 28-2-2011, 6) Ανδρέας Θεοδωράτος απασχολήθηκε από 1-10-2008 έως 30-12-2010 και από 31-12-2010 έως 28-2-2011, 7) Αδάμ Τσιούμας απασχολήθηκε από 1-10-2008 έως 30-12-2010 και από 31-12-2010 έως 28-2-2011, 8) Ντιμιτάρ Αραμπατζιέφ απασχολήθηκε από 9-2-2009 έως 30-12-2010 και από 31-12-2010 έως 28-2-2011, 9) Μίλκο Σλαβτσέφ απασχολήθηκε από 3-3-2008 έως 30-12-2010 και από 31-12-2010 έως 28-2-2011, 10) Χριστίνα Ντάου απασχολήθηκε από 11-7-2006 έως 10-7-2007, από 11-7-2007 έως 10-7-2008, από 11-7-2008 έως 10-7-2009, από 11-7-2009 έως 20-7-2010 και από 31-12-2010 έως 28-2-2011, 11) Θεοχάρης Κουτιανίδης απασχολήθηκε από 1-10-2008 έως 30-12-2010 και από 31-12-2010 έως 28-2-2011, 12) Νικόλαος Τσακουμάκης απασχολήθηκε από 12-10-2004 έως 11-10-2006, από 12-10-2006 έως 11-10-2008, από 31-12-2008 έως 30-12-2010 και από 31-12-2010 έως 28-2-2011, 13) Βασίλειος Ντισλής απασχολήθηκε από 6-5-2008 έως 20-7-2010 από 21-7-2010 έως 30-12-2010 και από 31-12-2010 έως 28-2-2011, 14) Γιουτσιτά Ντορέλ απασχολήθηκε από 7-10-2004 έως 11-10-2006, από 12-10-2006 έως 11-10-2008, από 31-12-2008 έως 30-12-2010 και από 31-12-2010 έως 28-2-2011, 15) Νικόλαος Γεωργίου απασχολήθηκε από 1-8-2005 έως 30-7-2007, από 1-8-2007 έως 30-7-2009, από 1-8-2009 έως 20-7-2010 από 21-7-2010 έως 30-12-2010 και από 31-12-2010 έως 28-2-2011, 16) Χρήστος Τσακουμάκης απασχολήθηκε από 21-10-2004 έως 11-10-2006, από 12-10-2006 έως 11-10-2008, από 31-12-2008 έως 30-12-2010 και από 31-12-2010 έως 28-2-2011, 17) Δημήτριος Φιλιππίος απασχολήθηκε από 3-7-2006 έως 30-7-2007, από 1-8-2007 έως 30-7-2009, από 1-8-2009 έως 20-7-2010, από 21-7-2010 έως 30-12-2010 και από 31-12-2010 έως 28-2-2011, 18) Νικόλαος Μαγγίνας απασχολήθηκε από 2-8-2010 έως 1-4-2011, 19) Κωνσταντίνος Κούρκας απασχολήθηκε από 26-5-2007 έως

12^ο φύλλο της υπ' αριθμ. 271 /2014 αποφάσεως του Μονομελούς
Πρωτοδικείου Αθηνών. Τμήμα Εργατικών διαφορών

271

Πρωτοδικείου Αθηνών, Τμήμα Εργατικών διαφορών

1/2 26-1-2008 , από 1-5-2008 έως 31-12-2008, από 1-6-2009 έως 31-1-2010 και από 31-12-2010 έως 28-2-2011,20) Γεώργιος Μακρής απασχολήθηκε από 1-1-2008 έως 31-8-2008, από 7-1-2009 έως 7-9-2009, από 11-1-2010 έως 10-9-2010 και από 31-12-2010 έως 28-2-2011, 21) Λουκάς Κόκκαλης από 7-10-2007 έως 6-10-2008, από 7-10-2008 έως 6-10-2009 , από 7-10-2009 έως 29-12-2010 και από 30-12-2010 έως 28-2-2011, 22) Απόστολος Βλάχος απασχολήθηκε από 16-3-2011 έως 15-11-2011,23) Ευάγγελος Βουτσάς απασχολήθηκε από 11-3-2011 έως 11-11-2011, 24) Σταύρος Βουτσάς απασχολήθηκε από 16-3-2011 έως 15-11-2011, 25) Ιωάννης Γαλανόπουλος απασχολήθηκε από 29-3-2011 έως 28-11-2011, 26) Σταύρος Γεμεντζής απασχολήθηκε από 11-3-2011 έως 10-11-2011, 27) Διονύσιος Γιακουμέλος απασχολήθηκε από 11-3-2011 έως 10-11-2011, 28) Αντωνία Δαδίτσου απασχολήθηκε από 11-3-2011 έως 11-11-2011,29) Εμμανουήλ Δευτεραίος απασχολήθηκε από 15-3-2011 έως 15-11-2011,30) Δημήτριος Έγκαρχος απασχολήθηκε από 29-3-2011 έως 28-11-2011,31) Γεώργιος Ελεκίδης απασχολήθηκε από 29-3-2011 έως 28-11-2011,32) Παναγιώτης Ζαφειράκος απασχολήθηκε από 11-3-2011 έως 10-11-2011,33) Χρήστος Ζαφειράκος απασχολήθηκε από 11-3-2011 έως 10-11-2011,34) Εμμανουήλ Ζωγράφος απασχολήθηκε από 14-6-2010 έως 13-8-2010 και από 10-3-2011 έως 10-11-2011, 35) Γεώργιος Θεοδωρόπουλος απασχολήθηκε από 11-3-2011 έως 10-11-2011,36) Παναγιώτης Θεοδωρόπουλος απασχολήθηκε από 16-3-2011 έως 15-11-2011, 37) Ελένη Ιωακείμ απασχολήθηκε από 16-3-2011 έως 15-11-2011, 38) Εμμανουήλ Καλλιγέρης απασχολήθηκε από 16-3-2011 έως 15-11-2011, 39) Κυριάκος Καραγιώργος απασχολήθηκε από 11-3-2011 έως 10-11-2011, 40) Εμμανουήλ Καράμπελας απασχολήθηκε από 11-3-2011 έως 10-11-2011, 41) Τηλέμαχος Καρόπουλος απασχολήθηκε από 16-3-2011 έως 16-11-2011, 42) Γεώργιος Καπνόριζας απασχολήθηκε από 14-6-2010 έως 13-8-2010 και από 16-3-2011 έως 15-11-2011, 43) Περιστέρα Κολοβού απασχολήθηκε από 1-5-2011 έως 2-11-2011, 44) Βασίλειος Κορρές απασχολήθηκε από 28-

7-2010 έως 27-9-2010 και από 16-3-2011 έως 15-11-2011, 45) Ορέστης Κωνσταντινίδης απασχολήθηκε από 16-3-2011 έως 15-11-2011, 46) Γρηγόριος Λαδάς απασχολήθηκε από 15-3-2011 έως 16-11-2011, 47) Βαζαίος Μανουσάκης απασχολήθηκε από 16-3-2011 έως 15-11-2011, 48) Σοφία Μαργώνη απασχολήθηκε από 11-3-2011 έως 10-11-2011, 49) Αναστάσιος Μήτσης απασχολήθηκε από 11-3-2011 έως 10-11-2011, 50) Νικόλαος Μιμήνας απασχολήθηκε από 17-5-2010 έως 16-7-2010, και από 16-3-2011 έως 15-11-2011, 51) Παναγιώτης Μίμνης απασχολήθηκε από 17-5-2010 έως 16-7-2010 και από 16-3-2011 έως 15-11-2011, 52) Ηρακλής Μπάρκας απασχολήθηκε από 16-3-2011 έως 15-11-2011, 53) Ιωάννης Μπάσης από 5-5-2009 έως 4-1-2010 και από 11-3-2011 έως 10-11-2011, 54) Γεώργιος Μπεκιάρης απασχολήθηκε από 16-3-2011 έως 15-11-2011, 55) Γεώργιος Πάζιος απασχολήθηκε από 16-3-2011 έως 15-11-2011, 56) Δημήτριος Παναγής από 16-3-2011 έως 15-11-2011, 57) Νικόλαος Παναγιωτίδης απασχολήθηκε από 11-3-2011 έως 10-11-2011, 58) Χριστίνα Παναγοπούλου απασχολήθηκε από 16-3-2011 έως 15-11-2011, 59) Νικόλαος Παπαστεφανίδης απασχολήθηκε από 11-3-2011 έως 10-11-2011, 60) Αλέξανδρος Παραβάτος απασχολήθηκε από 16-3-2011 έως 15-11-2011, 61) Στυλιανός Πατούνας απασχολήθηκε από 11-3-2011 έως 10-11-2011, 62) Βασίλειος Περπάντης – Βασιλειάδης απασχολήθηκε από 11-3-2011 έως 10-11-2011, 63) Ιωάννης Ποθητός απασχολήθηκε από 1-6-2007 έως 31-1-2008, από 27-5-2008 έως 26-7-2008, από 17-10-2008 έως 16-6-2009, από 2-11-2009 έως 1-5-2010, και από 16-3-2011 έως 15-11-2011, 64) Δημήτριος Πολυκανδρίτης απασχολήθηκε από 16-3-2011 έως 15-11-2011, 65) Δημήτριος Πολυμερίδης απασχολήθηκε από 15-3-2011 έως 15-11-2011, 66) Δήμητρα Σαββοπούλου απασχολήθηκε από 3-5-2010 έως 30-4-2011 και από 1-5-2011 έως 2-11-2011, 67) Θεόδωρος Σαΐτης απασχολήθηκε από 11-3-2011 έως 10-11-2011, 68) Ιωάννης Σαρκιρής απασχολήθηκε από 16-3-2011 έως 15-11-2011, 69) Σταύρος Σαρκιρής απασχολήθηκε από 11-3-2011 έως 10-11-2011, 70) Αθανάσιος Σκούφος απασχολήθηκε από 16-3-2011 έως 15-11-2011, 71) Βασίλειος Σούκας απασχολήθηκε από 28-5-2010 έως 27-7-2010 και από 16-3-2011 έως 15-11-2011, 72) Ειρήνη Τσακουμάκη απασχολήθηκε από

13^ο φύλλο της υπ' αριθμ. 271 /2014 αποφάσεως του Μονομελούς
Πρωτοδικείου Αθηνών. Τμήμα Εργατικών διαφορών

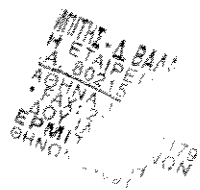
11-3-2011 έως 11-11-2011, 73) Παναγιώτα Τσομίδα απασχολήθηκε από 6-4-2010 έως 30-4-2011 και από 1-5-2011 έως 5-10-2011, 74) Αικατερίνη Χατζηδάκη απασχολήθηκε από 6-4-2010 έως 5-10-2011, 75) Ευάγγελος Χατζηπαύλος απασχολήθηκε από 16-3-2011 έως 15-11-2011, 76) Παρασκευάς Κοκκινόγλου απασχολήθηκε από 11-3-2011 έως 10-11-2011, 77) Ιωάννης Πολυχρονάκης απασχολήθηκε από 2-7-2009 έως 1-9-2009, από 2-11-2009 έως 1-7-2010 και από 16-3-2011 έως 15-11-2011, 78) Κυριάκος Αργυρόπουλος απασχολήθηκε από 28-5-2010 έως 27-7-2010 και από 16-3-2011 έως 15-11-2011, 79) Αντώνιος Κόκκαλης απασχολήθηκε από 11-3-2011 έως 10-11-2011, 80) Απόλλων Κούνης απασχολήθηκε από 16-6-2009 έως 15-1-2010 και από 2-8-2010 έως 1-4-2011, 81) Αθηνά Παπαδοπούλου απασχολήθηκε από 2-6-2008 έως 1-2-2009, από 12-8-2009 έως 11-4-2010 και από 4-10-2010 έως 3-6-2011, 82) Νικόλαος Καλλιγέρης απασχολήθηκε από 4-10-2010 έως 3-6-2011, 83) Γεώργιος Μάστορας απασχολήθηκε από 5-5-2009 έως 4-1-2010 και από 4-10-2010 έως 3-6-2011, 84) Ανδρέας Αγαθόπουλος απασχολήθηκε από 4-10-2010 έως 3-6-2011, 85) Κοσμάς Χριστοδούλου απασχολήθηκε από 6-10-2010 έως 5-6-2011, 86) Ευστράτιος Χαβιαρόπουλος απασχολήθηκε από 21-7-2010 έως 5-10-2010 και από 6-10-2010 έως 5-6-2011, 87) Ιωσήφ Λεοντιάδης απασχολήθηκε από 6-10-2010 έως 5-6-2011, 88) Ανθή Ντούνη απασχολήθηκε από 15-12-2003 έως 14-12-2004, από 15-12-2004 έως 14-12-2005, από 15-12-2005 έως 14-12-2006, από 15-12-2006 έως 14-12-2007, από 15-12-2007 έως 14-12-2008, από 14-12-2008 έως 15-12-2009, από 14-12-2009 έως 20-7-2010, από 21-7-2010 έως 5-10-2010 και από 6-10-2010 έως 5-6-2011, 89) Κωνσταντίνος Κυριακίδης απασχολήθηκε από 24-6-2008 έως 23-6-2009, από 24-6-2009 έως 20-7-2010, από 21-7-2010 έως 5-10-2010 και από 6-10-2010 έως 5-6-2011, 90) Παναγιώτης Αφαλίδης απασχολήθηκε από 28-6-2010 έως 20-7-2010, από 21-7-2010 έως 5-10-2010 και από 6-10-2010 έως 5-6-2011, 91) Κοσμάς Παπαδόπουλος απασχολήθηκε από 1-5-2009 έως 31-6-2009, από 1-7-2009

έως 30-6-2010, από 1-7-2010 έως 31-12-2010 και από 31-12-2010 έως 28-2-2011, 92) Ευστρατία Χούρσογλου απασχολήθηκε από 5-9-2009 έως 5-7-2010, από 21-7-2010 έως 31-12-2010 και από 31-12-2010 έως 28-2-2011, 93) Χαράλαμπος Μακρίδης απασχολήθηκε από 9-1-2007 έως 8-1-2008 , από 9-1-2008 έως 21-7-2010, από 21-7-2010 έως 31-12-2010 και από 31-12-2010 έως 28-2-2011, 94) Χαράλαμπος Αλοίζος απασχολήθηκε από 21-5-2007 έως 21-7-2007, από 21-7-2007 έως 20-7-2008, από 21-7-2008 έως 20-7-2009, από 21-7-2009 έως 20-7-2010, από 21-7-2010 έως 31-12-2010 και από 31-12-2010 έως 28-2-2011, 95) Ευάγγελος Τρυπάκης απασχολήθηκε από 11-11-2011 έως 10-7-2012, 96) Αναστάσιος Νέτης απασχολήθηκε από 11-11-2011 έως 10-7-2012, 97) Βασίλειος Ζέκιος απασχολήθηκε από 11-3-2011 έως 6-5-2011 και από 11-11-2011 έως 10-7-2012, 98) Αριστόδημος Μαγγίνας απασχολήθηκε από 11-3-2011 έως 6-5-2011 και από 11-11-2011 έως 10-7-2012, 99) Γεώργιος Κείος απασχολήθηκε από 3-5-2010 έως 2-1-2011 και από 11-11-2011 έως 10-7-2012, 100) Χρύσανθος Γριτζάνης απασχολήθηκε από 1-6-2009 έως 31-7-2009, από 3-5-2010 έως 2-1-2011 και από 11-11-2011 έως 10-7-2012, 101) Δημήτριος Κούτρωνας απασχολήθηκε από 31-12-2010 έως 28-2-2011 και από 11-11-2011 έως 10-7-2012, 102) Ανδρέας Χριστοφίδης απασχολήθηκε από 13-7-2010 έως 12-3-2011 και από 11-11-2011 έως 10-7-2012, 103) Γεώργιος Φάρρος απασχολήθηκε από 11-11-2011 έως 10-7-2012, 104) Γεώργιος Γκιργκένης απασχολήθηκε από 11-11-2011 έως 10-7-2012, 105) Ιωάννης Σουλτάτος απασχολήθηκε από 11-11-2011 έως 10-7-2012, 106) Αικατερίνη Τσέβα απασχολήθηκε από 11-11-2011 έως 10-7-2012, 107) Νικόλαος Φέτσης απασχολήθηκε από 11-11-2011 έως 10-7-2012, 108) Αλεξάνδρα Κολιάτσα απασχολήθηκε από 11-11-2011 έως 10-7-2012, 109) Ιωάννης Μπιτούνης απασχολήθηκε από 7-10-2009 έως 6-12-2009 , από 3-5-2010 έως 2-1-2011 και από 11-11-2011 έως 10-7-2012, 110) Αναστάσιος Κατέχης απασχολήθηκε από 11-11-2011 έως 10-7-2012, 111) Χριστίνα Τρούσα απασχολήθηκε από 11-11-2011 έως 10-7-2012, 112) Γεώργιος Τζαφέρης απασχολήθηκε από 11-11-2011 έως 10-7-2012, 113) Χριστόφορος Δεναξάς απασχολήθηκε από 11-11-2011 έως 10-7-2012, 114) Αντώνιος Στεφάνου απασχολείται από 11-11-2011 έως 10-7-2012, 115) Ευδοξία

ΑΠΟΦΑΣΗ
ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ
ΔΙΚΑΣΤΕΥΣΗΣ
ΑΘΗΝΩΝ

14^ο φύλλο της υπ' αριθμ. 271 /2014 αποφάσεως του Μονομελούς
Πρωτοδικείου Αθηνών. Τμήμα Εργατικών διαφορών

Σερασιδου απασχολήθηκε από 11-11-2011 έως 10-7-2012, 116) Τζαννής Βουτσάς απασχολήθηκε από 11-11-2011 έως 10-7-2012, 117) Αφροδίτη Σπανουδάκη απασχολήθηκε από 11-11-2011 έως 10-7-2012, 118) Βασίλειος Τζάνος απασχολήθηκε από 11-11-2011 έως 10-7-2012, 119) Σοφία Χανιώτη απασχολήθηκε από 11-11-2011 έως 10-7-2012, 120) Αντώνιος Φίλιππας απασχολήθηκε από 11-11-2011 έως 10-7-2012, 121) Δημήτριος Μάμαλης απασχολήθηκε από 21-11-2011 έως 20-7-2012, 122) Κυπριανός Ωραιόπουλος απασχολήθηκε από 11-11-2011 έως 10-7-2012, 123) Γεώργιος Αγγελής απασχολήθηκε από 11-11-2011 έως 10-7-2012, 124) Σπυρίδων Ζαφειράκος απασχολήθηκε από 11-11-2011 έως 10-7-2012, 125) Παναγιώτης Κωβαίος απασχολήθηκε από 11-11-2011 έως 10-7-2012 και 126) Ζαφειρένια Τσιμπίνου απασχολήθηκε από 1-11-2011 έως 10-7-2012. Σημειώνεται ότι κάποιοι από τους ανωτέρω ενάγοντες, όπως ο 2^{ος}, 18^{ος}, 20^{ος}, 35^{ος}, 36^{ος}, 42^{ος}, 43^η, 44^{ος}, 50^{ος}, 51^{ος}, 70^{ος} και 82^{ος} παρείχαν τις υπηρεσίες τους στο εναγόμενο και σε προγενέστερα χρονικά διάστημα, τα οποία μνημονεύονται στην αγωγή, πλην όμως δεν δύνανται τα διαστήματα αυτά να θεωρηθούν ως διαδοχικές συμβάσεις, εντασσόμενες σ' ένα ενιαίο εργασιακό σύνολο με τις ανωτέρω αναφερόμενες συμβάσεις, καθόσον μεταξύ των συμβάσεων αυτών έχουν διαρρεύσει μεγάλα χρονικά διαστήματα που ανέρχονται από ένα έως πέντε περίπου έτη, με αποτέλεσμα στα ενδιάμεσα αυτά χρονικά διάστημα να έχει διακοπεί ο εργασιακός δεσμός με το εναγόμενο και οι ενάγοντες να έχουν απολέσει, λόγω παρέλευσης των αποσβεστικών προθεσμιών, τις επίμαχες αξιώσεις τους. Ακολούθως αποδείχθηκε ότι οι ενάγοντες κατά τη διάρκεια των ως άνω συμβάσεών τους, κάλυπταν πάγιες και διαρκείς ανάγκες του εναγομένου και όχι εποχιακές και επομένως παρότι οι συμβάσεις τους χαρακτηρίστηκαν ως ορισμένου χρόνου στην πραγματικότητα ήταν συμβάσεις εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου, γεγονός άλλωστε που συνομολογεί

και το εναγόμενο. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, αποδείχθηκε ότι οι ενάγοντες συνδέονταν με το εναγόμενο, με συμβάσεις εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου και όχι με διαδοχικές συμβάσεις ορισμένου χρόνου, η ύπαρξη των οποίων δεν δικαιολογείται από τη φύση ή το είδος ή το σκοπό της εργασίας που παρείχαν, αλλά ούτε και από κάποιο άλλο αντικειμενικό λόγο και επομένως, ο χαρακτηρισμός τους ως συμβάσεων ορισμένου χρόνου, έγινε με πρόθεση καταστρατήγησης των διατάξεων του ν 2112/20. Οι συμβάσεις δε, εργασίας τους εξακολουθούν να υφίστανται μέχρι και σήμερα, πλην του 91^{ου} έως και του 94^{ου} όπως ειδικότερα αναφέρθηκε ανωτέρω, καθότι το εναγόμενο έπαψε να δέχεται τις υπηρεσίες τους κατά τις ως άνω ημερομηνίες, καταγγέλλοντας επί της ουσίας αυτές (συμβάσεις) χωρίς όμως έγγραφο τύπο και χωρίς την καταβολή της νόμιμης αποζημίωσης, με αποτέλεσμα η καταγγελία αυτή να είναι άκυρη, και το εναγόμενο μη αποδεχόμενο τις υπηρεσίες τους να έχει καταστεί υπερήμερο, εφαρμοζομένων εν προκειμένω, των διατάξεων των άρθρων 1, 3 και 8 ν 2112/20, που ως «ισοδύναμο νομοθετικό μέτρο» επιτελεί τους σκοπούς της κοινοτικής οδηγίας 1999/70/ΕΚ, σε συνδυασμό με το άρθρο 281 ΑΚ. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, η αγωγή πρέπει να γίνει δεκτή ως και κατ' ουσίαν βάσιμη για όλους τους ενάγοντες, πλην των 91^{ου} έως και 94^{ου} των εναγόντων, ως προς τους οποίους πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή, να αναγνωρισθεί ότι όλοι οι ενάγοντες συνδέονται με το εναγόμενο, από την ημερομηνία πρόσληψή τους, όπως αυτή (ημερομηνία) καθορίστηκε ανωτέρω, με συμβάσεις εξαρτημένης εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, να αναγνωρισθεί η ακυρότητα της καταγγελίας των συμβάσεων εργασίας τους (πλην του 91^{ου} έως και του 94^{ου}) και να υποχρεωθεί το εναγόμενο να αποδέχεται τις υπηρεσίες τους (πλην του 91^{ου} έως και του 94^{ου} καθώς και του 4^{ου} των εναγόντων ως προς τον οποίο το τελευταίο αυτό αίτημα κρίνεται απορριπτέο ως αβάσιμο, καθόσον όπως ισχυρίζεται το εναγόμενο, χωρίς να αμφισβητηθεί από τον ενάγοντα αυτός έχει ήδη συνταξιοδοτηθεί.), καταδικαζόμενο σε χρηματική ποινή ύψους 300 ευρώ για κάθε ημέρα μη συμμορφώσεώς του με την ανωτέρω υποχρέωση του. Περαιτέρω, απορριπτέο κρίνεται το αίτημα των ασφαλιστικών μέτρων ως

15^ο φύλλο της υπ'αριθμ.

271

/2014 αποφάσεως του Μονομελούς

Πρωτοδικείου Αθηνών. Τμήμα Εργατικών διαφορών

προς τους 48^η, 52^ο, 36^ο, 77^ο, 79^ο και 23^ο , ήτοι για τους Σοφία Μαργώνη, Ηρακλή Μπάρκα, Παναγιώτη Θεοδωρόπουλο, Ιωάννη Πολυχρονάκη, Αντώνιο Κόκκαλη και Ευάγγελο Βουτσά αντίστοιχα, καθόσον το αίτημά τους αυτό έχει αχθεί ενώπιον του Δικαστηρίου και έχει απορριφθεί με την υπ'αριθμ. 12897/2012 απόφαση του Δικαστηρίου αυτού (διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων). Επίσης απορριπτέο κρίνεται το αίτημα των ασφαλιστικών μέτρων ως προς τους 25^ο, 35^ο, 41^ο, 45^ο, 73^η και 84^ο-103^ο των εναγόντων, ήτοι ως προς τους Ιωάννη Γαλανόπουλο, Γεώργιο Θεοδωρόπουλο, Τηλέμαχο Καρόπουλο, Ορέστη Κωνσταντίνη, Παναγιώτα Τσομίδα και Ανδρέα Αγαθόπουλο αντίστοιχα, οι οποίοι από την «λήξη» των συμβάσεών τους, ήτοι από το χρονικό διάστημα Ιουνίου -Νοέμβριου του έτους 2011, έπαψαν να απασχολούνται στο εναγόμενο και επομένως μέχρι την αίτηση της λήψης των ασφαλιστικών μέτρων (25-11-2013) έχει διαρρεύσει χρονικό διάστημα δύο περίπου ετών και δεν πιθανολογείται επικείμενος κίνδυνος, αφού πλέον έχουν ενταχθεί σε διαφορετικό οικονομικό και εργασιακό κύκλο (Εφ. Θεσ. 1284/2008 ΑΡΜ.09.250, ΜΠΡ.Αθ.10209/2007 Δ/νη 08.938, ΜΠΡΠΕΡ.2524/1999 Δ/νη 99.1627). Τέλος, απορριπτέο κρίνεται το αίτημα ασφαλιστικών μέτρων και για τον 4^ο των εναγόντων Χρήστο Χαμόπουλο, αφού όπως προαναφέρθηκε έχει ήδη συνταξιοδοτηθεί. Αντιθέτως, προέκυψε ότι οι λοιποί ενάγοντες εξακολουθούν να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους στο εναγόμενο δυνάμει σχετικών αποφάσεων ασφαλιστικών μέτρων, χωρίς έτσι να έχουν αποξενωθεί από την εργασία τους- την οποία προσφέρουν όπως προαναφέρθηκε για την κάλυψη πάγιων και διαρκών αναγκών του εναγομένου- γεγονός (μη διακοπή της εργασίας τους) που αποδέχεται και το εναγόμενο. Επομένως, πρέπει να γίνει δεκτή η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων, και να υποχρεωθεί το εναγόμενο να αποδέχεται προσωρινά την προσηκόντως προσφερόμενη εργασίας τους στη θέση και με την ειδικότητα που αυτοί απασχολούνται μέχρι την «λήξη» της τελευταίας χρονικά

συμβάσεως εργασίας τους με την ταυτόχρονη καταβολή σ' αυτούς των νομίμων αποδοχών τους, μέχρις εκδόσεως τελεσίδικης αποφάσεως επί της υπό κρίση αγωγής, καθόσον συντρέχει επείγουσα περίπτωση συνιστάμενη στην αντιμετώπιση των οικονομικών και οικογενειακών τους αναγκών τις οποίες δεν θα μπορούν να αντιμετωπίσουν παραμένοντας έκτος αγοράς εργασίας, αφού η απασχόλησή τους στο εναγόμενο και οι αποδοχές που λαμβάνουν από αυτό εξακολουθούν να αποτελούν το μοναδικό βιοποριστικό μέσο για την οικονομική τους επιβίωση. Τα δικαστικά έξοδα των διαδικών πρέπει να συμψηφιστούν στο σύνολό τους, διότι η ερμηνεία του κανόνα δικαίου που εφαρμόστηκε ήταν ιδιαίτερα δυσχερής (άρθρο 179 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Συνεκδικάζει αντιμωλία των διαδικών την αγωγή και την ασκηθείσα με τις προτάσεις αίτηση ασφαλιστικών μέτρων

Απορρίπτει ό,τι κρίθηκε απορριπτέο

Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων ως προς τους 4^ο, 48^ο, 52^ο, 36^ο, 77^ο, 79^ο, 23^ο, 25^ο, 35^ο, 41^ο, 45^ο, 73^ο, 84^ο-103^ο, 91^ο έως και 94^ο των εναγόντων

Δέχεται εν μέρει την αγωγή ως προς τους 91^ο έως και 94^ο των εναγόντων

Αναγνωρίζει ότι οι ανωτέρω ενάγοντες συνδέονται με το εναγόμενο με συμβάσεις εξαρτημένης εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου.

Δέχεται την αγωγή ως προς τους λοιπούς ενάγοντες

Αναγνωρίζει ότι οι ενάγοντες συνδέονται με το εναγόμενο με συμβάσεις εξαρτημένης εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου

16^ο φύλλο της υπ' αριθμ. 271 /2014 αποφάσεως του
Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών. Τμήμα Εργατικών διαφορών

Αναγνωρίζει την ακυρότητα της καταγγελίας των συμβάσεων
εργασίας των εναγόντων

Υποχρεώνει το εναγόμενο να δέχεται τις υπηρεσίες τους (πλην του
4^{ου} των εναγόντων)

Καταδικάζει το εναγόμενο σε χρηματική ποινή ύψους 300 ευρώ, για
κάθε ημέρα που δεν εκτελεί την ως άνω υποχρέωσή του.

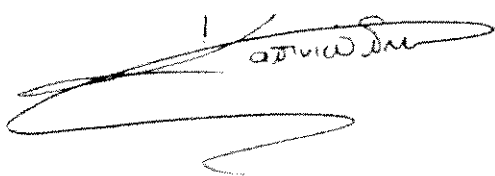
Δέχεται την ασκηθείσα με τις προτάσεις αίτηση ασφαλιστικών μέτρων
ως προς τους λοιπούς ενάγοντες

Υποχρεώνει το εναγόμενο να αποδέχεται προσωρινά την
προσηκόντως προσφερόμενη εργασίας τους στη θέση και με την ειδικότητα
που αυτοί απασχολούνται μέχρι την «λήξη» της τελευταίας χρονικά
συμβάσεως εργασίας τους με την ταυτόχρονη καταβολή σε αυτούς των
νομίμων αποδοχών τους, μέχρις εκδόσεως τελεσίδικης αποφάσεως επί της
κρινόμενης αγωγής.

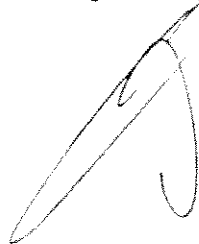
Συμψηφίζει τα δικαστικά έξοδα των διαδίκων.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση
στο ακροατήριό του στην Αθήνα στις 24 Ιανουαρίου 2014.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Α. ΠΑΝΩΔΗΣ

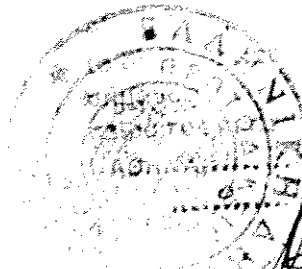
Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Ακριβες φωτοαντίγραφο εκ του εις χείρας
μου ακρίβους νομίμως θεωρημένου αντιγράφου,
το οποίο νόμιμα επικυρώνω.

Ο επικυρών Δικηγόρος
Αθήνα, 23.1.2014

Φ. ΔΕΡΜΙΤΖΑΚΗ, ΚΑΜΠΙΤΗΣ, Α. ΒΑΣΙΛΑΝΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
Α.Μ.Α.Ε. 104/15
ΑΒΕΡΟΦΕΩΣ 104/15
ΤΗΛ: 210 9210099 FAX: 210 9251179
ΥΠΟ: 99819 ΑΡ.Α. ΑΘΗΝΩΝ
ΦΩΤΕΙΝΗ ΔΕΡΜΙΤΖΑΚΗ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

27 JAN. 2014

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

Αρμόδιος Δικαστικός Επιμελητής εντέλλεται να επιδώσει νόμιμα την παρούσα απόφαση στο ΝΠΔΔ με την επωνυμία «ΔΗΜΟΣ ΔΙΟΝΥΣΟΥ» που εδρεύει στη Διόνυσο Αττικής και εκπροσωπείται νόμιμα, για να λάβει γνώση και για τις νόμιμες συνέπειες, επιτασσόμενο ταυτόχρονα νόμιμα να συμμορφωθεί με το διατακτικό αυτής και ειδικότερα να αποδέχεται προσωρινά την προσηκόντως προσφερόμενη εργασία τους στη θέση και με την ειδικότητα που αυτοί απασχολούνται μέχρι την «λήξη» της τελευταίας χρονικά συμβάσεως εργασίας τους με την ταυτόχρονη καταβολή σε αυτούς των νόμιμων αποδοχών τους , μέχρις εκδόσεως τελεσίδικης αποφάσεως επί της κρινόμενης αγωγής καταδικαζομένου του καθ' ου σε χρηματική ποινή ύψους τριακοσίων (300) ευρώ για κάθε ημέρα που δεν εκτελεί την ως άνω υποχρέωση του.

Επικολλήθηκε ένσημο Τ.Π.Δ.Α. 1, 15 €.

Αθήνα, 29 Ιανουαρίου 2014

Ο Πληρεξούσιος των επιτασσόντων Δικηγόρος

ΕΤΕΛΑ - Τ.Π.Δ.Α.
€1,15
ΚΑΘΙΣΤΗ 2011

Ο ΔΕΡΜΙΤΣΑΚΗ - Γ. ΚΑΜΠΙΤΣΗΣ - Α. ΒΑΛΑΒΑΝΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
Α.Μ.Α.Α. 80215
ΑΒΕΡΣΟΥ 11/2 - ΑΘΗΝΑ 104 33
ΤΗΛ: 210 8231465 - ΤΑΧ: 210 8251179
ΑΦΜ: 998181844 - ΔΟΥ: 6 ΑΘΗΝΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΚΑΜΠΙΤΣΗΣ
ΣΤΑΥΡΟΥ ΟΡΟΣ ΑΘΗΝΩΝ 24801

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΡΙΘΜ. ΠΡΩΤ.	ΧΡΕΩΣΗ
20254	
ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ	ΔΗΜΑΡΧΟΣ
17-6-14	

ΕΠΙΛΟΓΗ
Στις 17/6/14
136/14
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ν. ΝΙΚΟΛΑΟΥ
ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ
ΑΔΑΦ 20254-2014

ΑΡΙΘΜΟΣ 3221/2014

ΤΟ

ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Τμήμα 3^ο

Αποτελούμενο από τη Δικαστή, Βασιλική Μίχου, Προεδρεύουσα Εφέτη, που όρισε το Τριμελές Συμβούλιο Διοικήσεως του Εφετείου Αθηνών και από τη Γραμματέα Ολγα Δόσχορη.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 18 Φεβρουαρίου 2014, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΩΝ ΕΚΚΑΛΟΥΝΤΩΝ: 1) Κωνσταντίνος Ζήση, 2) Σπυριδούλας Λαγκανίδου, 3) Κατερίνας Μιχαήλ, 4) Ιωάννας Ζηκίδου, 5) Παναγιώτη Πατούνα, 6) Δημητρίου Χατζηπαυλή, 7) Δημητρίου Τότου, 8) Δημητρίου Δημοπούλου, 9) Ελένης Χαλκιαδάκη και 10) Δημητρίου Πα-

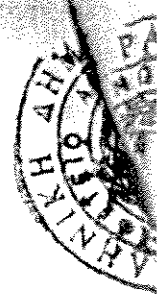
παδοκοτσώλη, απάντων κατοίκων Κρυονερίου Αττικής, εκ των οποίων η 2^η και 3^η εμφανίσθηκαν στο ακροατήριο με τον πληρεξούσιο δικηγόρου τους Νικόλαο Σωτηρακόπουλο, τους δε λοιπούς εκπροσώπησε ο παραπάνω πληρεξούσιος δικηγόρος τους Νικόλαος Σωτηρακόπουλος.

ΤΟΥ ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΟΥ: Δήμου Διονύσου, που εδρεύει στον Διόνυσο Αττικής, ο οποίος υπεισήλθε ως καθολικός διάδοχος στο σύνολο των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων της καταργηθείσας Κοινότητας Κρυονερίου, όπως νόμιμα εκπροσωπείται από τον Δήμαρχο του Δήμου Κρυονερίου Ιωάννη Καλαφατάκη, ο οποίος εμφανίσθηκε στο ακροατήριο με τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Ιωάννη Βασιλείου.

Οι ενάγοντες και ήδη εκκαλούντες, με την από 29 Απριλίου 2010 αγωγή τους, προς το Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών, που είχε κατατεθεί με αριθμό 86718/2456/2010 και η οποία στρέφονταν κατά των: 1) Κοινότητας Κρυονερίου και 2) της «Κοινοτικής Κοινωφελούς επιχείρησης, Κοινότητας Κρυονερίου», η οποία υπεισήλθε ως καθολική διάδοχος στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις της Κοινοτικής επιχείρησης Πολιτισμού και Ανάπτυξης Κρυονερίου, ζήτησαν να γίνουν δεκτά τα όσα αναφέρονται σ' αυτή.

Το Δικαστήριο εκείνο εξέδωσε την υπ' αριθμ. 1152/2011 οριστική απόφασή του, αντιμωλία των διαδίκων και απέρριψε την αγωγή.

Την απόφαση αυτή προσέβαλαν οι εκκαλούντες - ενάγοντες, με την από 8 Μαρτίου 2013 έφεσή τους, προς

2ο φύλλο της υπ' αριθμό 3221/2014 απόφασης του Μονομελούς Εφετείου Αθηνών.-

.....
το Δικαστήριο τούτο που έχει κατατεθεί με αριθμό 1249/2013 και ζητούν να γίνουν δεκτά τα όσα αναφέρονται σ' αυτή.

Η υπόθεση εκφωνήθηκε από τη σειρά του οικείου πινακίου και συζητήθηκε, με τον πρόσθετο λόγο έφεσης που κατέθεσαν οι εκκαλούντες - ενάγοντες με τις από 20-2-2014 προτάσεις τους.

Οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων, αναφέρθηκαν στις προτάσεις που κατέθεσαν.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Η από 8.3.2013 έφεση κατά της υπ' αρ. 1151/2011 οριστικής απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών που εκδόθηκε κατά την ειδική διαδικασία των εργατικών διαφορών έχει ασκηθεί σύμφωνα με τις νόμιμες διατυπώσεις και είναι εμπρόθεσμη, δεδομένου ότι η εκκαλουμένη απόφαση δημοσιεύθηκε την 21.6.2011 και η κρινόμενη έφεση κατατέθηκε στη Γραμματεία του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου την 13.3.2013 (υπ' αρ. 1249/2013 έκθεση κατάθεσης). Επομένως, πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή και να ερευνηθεί το παραδεκτό και το βάσιμο των λόγων αυτής (άρθρο 533 ΚΠολΔ).

Με την από 29.4.2010 αγωγή οι ενάγοντες εκθέτουν ότι προσλήφθηκαν από τη δεύτερη εναγομένη δημοτική επιχείρηση της πρώτης εναγομένης, κατά τους ειδικότε-

ρον αναφερόμενους χρόνους ο καθένας, με διαδοχικές συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου, η πρώτη, δεύτερη, τρίτη, τετάρτη, πέμπτος, έκτος, έβδομος και όγδοος των εναγόντων και από την πρώτη εναγομένη με συμβάσεις έργου, οι ένατη και δέκατος των εναγόντων προκειμένου να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους όπως και οι τακτικοί υπάλληλοι. Με βάση το ιστορικό αυτό, ζητούν να αναγνωρισθεί ότι οι συμβάσεις αυτές συνιστούσαν εξ αρχής μία ενιαία σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου και να υποχρεωθεί ο εναγόμενος Δήμος να αποδέχεται τις υπηρεσίες τους και να τους καταβάλει τις προβλεπόμενες από το νόμο αποδοχές. Το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο απέρριψε την αγωγή ως μη νόμιμη. Κατά της απόφασης αυτής παραπονούνται οι ενάγοντες με την έφεση και τους προσθέτους αυτής λόγους για εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του νόμου και ζητούν να εξαφανισθεί η προσβαλλομένη απόφαση και να γίνει δεκτή καθοκληρίαν η αγωγή τους.

Από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 648, 649, 669 και 672 Α.Κ. και 1 Ν. 2112/1920, συνάγεται ότι: α) Σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου είναι εκείνη, στην οποία οι συμβαλλόμενοι δεν έχουν συμφωνήσει ρητώς ή σιωπηρώς ορισμένη διάρκεια για την παροχή της εργασίας ούτε η χρονική αυτή διάρκεια συνάγεται από το είδος και το σκοπό της εργασίας και β) Σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου είναι εκείνη, στην οποία ρητώς ή σιωπηρώς έχει συμφωνηθεί η λήξη της σε ορισμένο χρόνο ή η λήξη αυτή προκύπτει από το είδος και το σκοπό

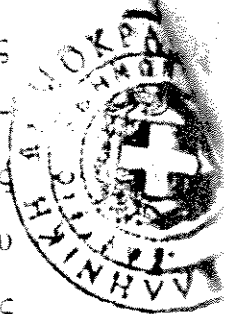
Handwritten signature or initials.

3ο φύλλο της υπ' αριθμό 3221/2014 απόφασης του Μονομελούς Εφετείου Αθηνών.-

.....
της εργασιακής συμβάσεως ή επιβάλλεται από διάταξη νόμου. Εξάλλου, ορίζεται: α) στο άρθρο 671 Α.Κ., ότι "η σύμβαση εργασίας που συνομολογήθηκε για ορισμένο χρόνο λογίζεται πως ανανεώθηκε για αόριστο χρόνο, αν μετά τη λήξη του χρόνου της, ο εργαζόμενος εξακολουθεί την εργασία χωρίς να εναντιώνεται ο εργοδότης" και β) στο άρθρο 8 παρ . 3 Ν. 2112/1920, ότι "οι διατάξεις του νόμου τούτου εφαρμόζονται ωσαύτως και επί συμβάσεων εργασίας με ορισμένη χρονική διάρκεια, εάν ο καθορισμός της διάρκειας ταύτης δεν δικαιολογείται εκ της φύσεως της συμβάσεως αλλ' ετέθη σκοπίμως προς καταστράτηγηση των περί υποχρεωτικής καταγγελίας της υπαλληλικής συμβάσεως διατάξεων του παρόντος νόμου". Εξ άλλου, από τη διάταξη του άρθρου 681 ΑΚ, που ορίζει ότι με τη σύμβαση έργου ο εργολάβος έχει την υποχρέωση να εκτελέσει το έργο και ο εργοδότης να καταβάλει τη συμφωνηθείσα αμοιβή, προκύπτει ότι κύριο χαρακτηριστικό γνώρισμα της συμβάσεως έργου είναι το ότι οι συμβαλλόμενοι αποβλέπουν στο τελικό αποτέλεσμα και όχι σ' αυτή καθ' εαυτή την εργασία, που θα απαιτηθεί για την επίτευξή του. Αντικείμενο της συμβάσεως αυτής μπορεί να είναι και έργο μη αυτοτελές, αλλά επαναλαμβανόμενο σε ορισμένη ή αόριστη χρονική διάρκεια. Σε κάθε περίπτωση, όμως, τη μίσθωση έργου χαρακτηρίζει η έλλειψη εξαρτήσεως από τον κύριο του έργου, αφού ο εργολάβος έχει την πρωτοβουλία στην εκτέλεση

αυτού, επιλέγοντας το χρόνο και τον τρόπο εκτελέσεώς του μέσα στις συμβατικές προθεσμίες, χωρίς να υποχρεούται να συμμορφώνεται προς τις οδηγίες και εντολές του κυρίου του έργου, μη υποκείμενος στον έλεγχό του (ΑΠ 433/2011, 346/2010 ΤΝΠ ΔΣΑ). Εξάλλου η φύση της σύμβασης ή της δικαιοπραξίας, δεν εξαρτάται από το χαρακτηρισμό που δίνουν σ' αυτή οι δικαιοπρακτούντες ή ο νόμος, γιατί ο χαρακτηρισμός αυτός αποτελεί έργο του δικαστηρίου της ουσίας κατά την άσκηση της δικαιοδοτικής λειτουργίας του, όπως οριοθετείται από τις διατάξεις των άρθρων 26 παρ. 3 και 87 παρ. 2 του ισχύοντος Συντάγματος, το οποίο, αξιολογώντας τα πραγματικά περιστατικά που εκτίθενται στο δικόγραφο της αγωγής και εφόσον στη συνέχεια προκύψουν και κατά την αποδεικτική διαδικασία, προσδίδει τον ορθό νομικό χαρακτηρισμό στη σύμβαση. Η δυνατότητα του ορθού χαρακτηρισμού από το δικαστήριο της έννομης σχέσης ως ορισμένου ή αορίστου χρόνου σύμβασης εργασίας, δεν αποκλείεται στις εργασιακές σχέσεις του Δημοσίου και του ευρύτερου δημόσιου τομέα (Ολ.ΑΠ 18/2006), αλλά ούτε και από εσωτερικό κανονισμό της υπηρεσίας του εργοδότη είτε ανήκει στον δημόσιο ή στον ιδιωτικό τομέα, ακόμα και εάν ο κανονισμός αυτός έχει αποκτήσει ισχύ νόμου (Ολ. ΑΠ 7/2011, 8/2011, 19/2007, 20/2007, 18/2006, ΑΠ 556/2010 ΤΝΠΔΣΑ). Ο ορθός δε νομικός χαρακτηρισμός ορισμένης σχέσης, κατά την έννοια που προαναφέρθηκε, δεν αφορά μόνο το χαρακτηρισμό της ως εξαρτημένης ή ανεξάρτητης εργασίας ή έργου αλλά και το χαρακτηρισμό της ως

59

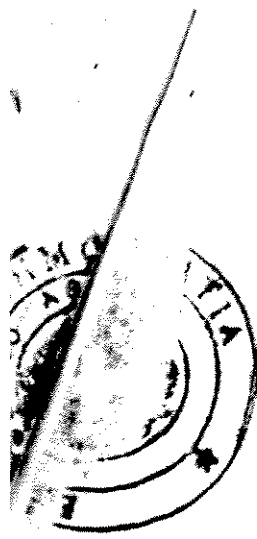
4ο φύλλο της υπ' αριθμό 3221/2014 απόφασης του Μο-
νομελούς Εφετείου Αθηνών.-

.....
ορισμένου ή αορίστου χρόνου, ανεξάρτητα από τον εκ-
του νομού ή τον έχοντα ισχύ νόμου κανονισμό χαρακτη-
ρισμό της συμβατικής σχέσης ως ορισμένου χρόνου (Α-
ΕΔ 3/2001, ΟΛΑΠ 7/2011, 8/2011, ΟΛΑΠ 6/2001). Εξάλλ-
λου, με την κοινοτική οδηγία 1999/70/Ε.Κ., που εκδόθη-
κε από το Συμβούλιο της Ε.Ε., στις 28.6.1999, ύστερα
από τη συμφωνία - πλαίσιο την οποία συνήψαν, στις 18-
3-1999, οι διεπαγγελματικές οργανώσεις γενικού χαρα-
κτήρα CES, UNICH και CEEP (κωδ. ΕΕΔ 59.186 επ.), κα-
ταλαμβάνει και το δημόσιο τομέα και εφαρμόζεται σε
όλους τους εργαζόμενους με διαδοχικές συμβάσεις ορι-
σμένου χρόνου, σε κάθε περίπτωση που υποκρύπτεται
σύμβαση εξαρτημένης εργασίας, καθορίζονται ως βασι-
κοί στόχοι: α) η αποφυγή δυσμενών διακρίσεων εις βά-
ρος των εργαζομένων ορισμένου χρόνου, αναφορικά με
τις συνθήκες απασχόλησης, την προϋπηρεσία κ.λ.π. (ρή-
τρα 4) και β) η λήψη μέτρων από τα κράτη - μέλη για την
αποφυγή καταχρήσεων κατά τη σύναψη διαδοχικών συμ-
βάσεων ή σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου (ρήτρα
5), με τη θέσπιση κανόνων που καθορίζουν αντικειμενι-
κούς λόγους που να δικαιολογούν την ανανέωση τέτοιων
διαδοχικών συμβάσεων, τη μέγιστη συνολική διάρκεια
τους, τον αριθμό των ανανεώσεων και τον, ύστερα από
διαβουλεύσεις με τους κοινωνικούς εταίρους, προσδιορι-
σμό, όταν χρειάζεται, των συνθηκών υπό τις οποίες οι
συμβάσεις ή σχέσεις εργασίας ορισμένου χρόνου θεω-

ρούνται «διαδοχικές» και χαρακτηρίζονται ως συμβάσεις ή σχέσεις αορίστου χρόνου. Αλλά ειδικότερα στην ελληνική έννομη τάξη, ανεξάρτητα από το χρόνο ενσωμάτωσης της ως άνω οδηγίας, στις 2.4.2003 με το Π.Δ. 81/2003 και ως προς το δημόσιο τομέα με το Π.Δ. 164/2004, δηλαδή μετά την προβλεπόμενη από το άρθρο 2 παρ. 1 της οδηγίας, στις 10-7-2001 και την παράταση της προθεσμίας για ένα ακόμη έτος, η διασφάλιση των εργαζομένων από την καταστρατήγηση των δικαιωμάτων τους, δια της προσηματικής επιλογής της συμβάσεως ορισμένου αντί αορίστου χρόνου, αντιμετωπίζεται βασικά με το άρθρο 8 παρ. 3 ν. 2112/1920, σε συνδυασμό με τα άρθρα 281, 671 ΑΚ, 25 παρ. 1 και 3 του Συντάγματος, ως «ισοδύναμο νομοθετικό μέτρο», που εφαρμόζεται σε όλες τις περιπτώσεις συμβάσεων ιδιωτικού δικαίου, ανεξάρτητα αν έχουν συναφθεί στον ιδιωτικό ή δημόσιο τομέα. Σύμφωνα με τη διάταξη αυτή «οι διατάξεις του νόμου αυτού εφαρμόζονται ωσαύτως και επί συμβάσεων εργασίας με ορισμένη χρονική διάρκεια, εάν ο καθορισμός της διάρκειας αυτής δεν δικαιολογείται εκ της φύσεως της συμβάσεως αλλά ετέθη σκοπίμως προς καταστρατήγηση των περί υποχρεωτικής καταγγελίας της υπαλληλικής συμβάσεως διατάξεων του παρόντος νόμου». Κατά την παγιωθείσα στη νομολογία και τη θεωρία ερμηνεία της εν λόγω διάταξης, ενώ αυτή αναφέρεται στην προστασία των εργαζομένων από τη μη τήρηση, από τον εργοδότη, των τυπικών όρων που επιβάλλει κατά την απόλυση ο ν. 2112/ 1920, αξιοποιήθηκε γενικότερα για τον ορθό νομικό χαρακτηρισμό των

Handwritten signature or initials.

5ο φύλλο της υπ' αριθμό 3221/2014 απόφασης του Μο-
νομελούς Εφετείου Αθηνών.-

.....
συμβάσεων εργασίας ως ορισμένης ή αόριστης χρονικής
διάρκειας, με πληρέστερη μάλιστα προστασία έναντι ε-
κείνης της ως άνω κοινοτικής οδηγίας, αφού για την ε-
φαρμογή της αρκεί και μία μόνο σύμβαση ορισμένου
χρόνου αντί περισσότερων διαδοχικών συμβάσεων όπως
απαιτεί η κοινοτική οδηγία. Τούτο δε, λαμβανομένου υ-
πόψη ότι ο ορθός νομικός χαρακτηρισμός ορισμένης σχέ-
σης, που δεν αφορά μόνο το χαρακτηρισμό της ως εξαρ-
τημένης ή ανεξάρτητης εργασίας ή έργου αλλά και το
χαρακτηρισμό της ως ορισμένου ή αορίστου χρόνου, α-
ποτελεί κατ' εξοχήν έργο της δικαιοδοτικής λειτουργίας
των δικαστηρίων, ανεξάρτητα από τον εκ του νόμου χα-
ρακτηρισμό της συμβατικής σχέσης ως ορισμένου χρό-
νου. Έτσι, και κατ' εφαρμογή του εθνικού δικαίου, είτε
πρόκειται για προγενέστερες είτε μεταγενέστερες της ο-
δηγίας διατάξεις, οι εθνικές αρχές, στα πλαίσια της συ-
νεργασίας των κρατών - μελών με την Ευρωπαϊκή Ένωση
και της διασφάλισης του πεδίου εφαρμογής του κοινοτι-
κού δικαίου, κατά τα άρθρα 10, 249 παρ. 3 της Συνθ./Ε.Κ.
και 28 του Συντάγματος, έχουν την υποχρέωση να εξα-
σφαλίζουν την πλήρη αποτελεσματικότητα του Ευρωπαϊ-
κού Κοινοτικού Δικαίου, συμπεριλαμβανομένων των οδη-
γιών, έστω και αν αυτές δεν έχουν ακόμη μεταφερθεί στο
εσωτερικό δίκαιο, εφόσον είναι αρκούντως ακριβείς και
ανεπιφύλακτες ή στα σημεία που είναι ακριβείς και ανε-
πιφύλακτες. Τέλος, και κατά τις αναθεωρημένες διατά-

ξεις του άρθρου 103 παρ. 7 και 8 του Συντάγματος, που τέθηκαν σε ισχύ από 17.4.2001 α) παρέχεται η δυνατότητα πρόσληψης προσωπικού με ιδιωτικού δικαίου σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου από το Δημόσιο, τα Ν.Π. Δ.Δ., τους Ο.Τ.Α. και από τον ευρύτερο δημόσιο τομέα, εφόσον εκδοθεί ειδικός νόμος και οι ανάγκες κάλυψης είναι απρόβλεπτες, πρόσκαιρες και επείγουσες β) απαγορεύεται η μετατροπή από το νόμο των συμβάσεων αυτών σε αορίστου χρόνου, όταν οι καλυπτόμενες ανάγκες είναι τέτοιες, όπως παραπάνω, οπότε αν δεν είναι τέτοιες οι για την κάλυψη αυτών εκδοθέντες νόμοι, ένεκα συνταγματικής επιταγής, και οι γι' αυτές προσλήψεις συνιστούν καταστρατήγηση των διατάξεων αυτών και των με βάση τις διατάξεις αυτές εκδοθέντων ειδικών νόμων γ) στην περίπτωση πρόσληψης προσωπικού για κάλυψη δήθεν απρόβλεπτων, πρόσκαιρων και επειγουσών αναγκών, πλην για κάλυψη πάγιων, μόνιμων και διαρκών αναγκών, εξ αντιδιαστολής, δεν έχουν εφαρμογή οι διατάξεις αυτές και οι κατ' επιταγή αυτών εκδοθέντες ειδικοί νόμοι, αλλά οι διατάξεις που καλύπτουν τις συμβάσεις εργασίας ιδιωτικού δικαίου, αορίστου χρόνου. Επομένως, από την απαγόρευση «μετατροπής» από το νόμο των συμβάσεων ορισμένου σε αορίστου χρόνου δεν συνάγεται και απαγόρευση για την αναγνώριση του πραγματικού χαρακτήρα ορισμένης σχέσης, που δεν είναι «μετατροπή» αλλά ορθός χαρακτηρισμός της έννομης σχέσης κατά τη δικαστική διαδικασία ή τη διοικητική διαδικασία υπό τον έλεγχο του ΑΣΕΠ. Η πρόβλεψη, εξάλλου, ότι μεσολαβεί για την αναγνώριση

Handwritten signature or initials.

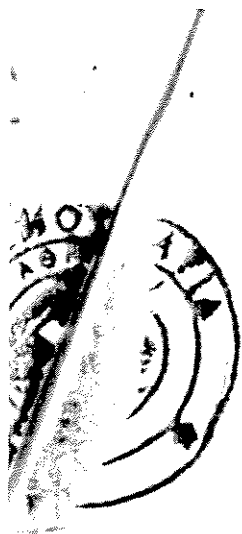
6ο φύλλο της υπ' αριθμό 3221/2014 απόφασης του Μο-
νομελούς Εφετείου Αθηνών.-

.....
της σχέσης ως αόριστου χρόνου διοικητική διαδικασία,
δεν μπορεί να αποκλείσει στα δικαστήρια, κατά την ά-
σκηση του υπαγορευόμενου από το Σύνταγμα δικαιοδοτι-
κού τους έργου, την έρευνα της ύπαρξης των προϋποθέ-
σεων που προσδίδουν στη σχετική σύμβαση ή σχέση, το
χαρακτήρα σύμβασης ή σχέσης εργασίας αόριστου χρό-
νου (ΟΛΑΠ 18/2006). Να σημειωθεί δε ότι, αντίθετα έκρι-
νε η Ολομέλεια του Αρείου Πάγου στις υπ' αριθμ. 19/2007
και 20/2007 αποφάσεις της, όπου αναφέρεται ότι: «διαδο-
χικές συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου, συναπτόμε-
νες υπό το κράτος της ισχύος των πιο πάνω διατάξεων
του άρθρου 103 του Συντάγματος και του άρθρου 21 του ν.
2190/1994, με το Δημόσιο, τους ΟΤΑ και όλους τους λοι-
πούς φορείς του ευρύτερου δημόσιου τομέα, δεν μπορούν
να μετατραπούν σε συμβάσεις αόριστου χρόνου, έστω και
αν αυτές καλύπτουν πάγιες και διαρκείς και όχι πρόσκαι-
ρες ή απρόβλεπτες ανάγκες. Ούτε καταλείπεται πεδίο ε-
κτίμησης των συμβάσεων αυτών, κατ' ορθό νομικό χαρα-
κτηρισμό της έννομης σχέσης κατά τη δικαστική διαδι-
κασία, ως συμβάσεων αόριστου χρόνου, στην περίπτωση
που αυτές καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες, αφού,
έστω και αν τούτο συμβαίνει, ο εργοδότης, βάσει των πιο
πάνω διατάξεων, ευχέρεια για τη σύναψη σύμβασης ερ-
γασίας αορίστου χρόνου δεν έχει». Επιπροσθέτως, ο ορ-
θός χαρακτηρισμός της σχέσης, ως αόριστου χρόνου,
προκειμένου να αποκλεισθεί η εφαρμογή διατάξεων που

έρχονται σε αντίθεση προς τους σκοπούς της ανωτέρω οδηγίας, δεν προσκρούει στη συνταγματική επιταγή της πρόσληψης στο δημόσιο τομέα με σύμβαση αόριστου χρόνου μόνο σε οργανικές θέσεις, καθώς και με διαγωνισμό ή επιλογή, υπό τους όρους του νόμου, εφόσον η οδηγία αναφέρεται όχι μόνο σε συμβάσεις εργασίας που καταρτίσθηκαν εγκύρως, αλλά και σε σχέσεις εργασίας, στις πραγματικές δηλαδή εργασιακές σχέσεις που υπάρχουν, έστω και αν δεν έχει συναφθεί έγκυρη σύμβαση εργασίας, ως προς τις οποίες επίσης είναι εφαρμοστέα η διάταξη του άρθρου 8 παρ. 3 του ν. 2112/1920. Τέλος, τον ορθό χαρακτηρισμό της σχέσης εργασίας ως αόριστου χρόνου και σε περιπτώσεις που καταρτίστηκε σύμβαση ορισμένου χρόνου, χωρίς αυτή να δικαιολογείται από αντικειμενικούς λόγους, προϋποθέτει ως μη αποκλειόμενο από τις ανωτέρω συνταγματικές διατάξεις και το Π.Δ. 164/2004, με το οποίο ενσωματώθηκε η ανωτέρω οδηγία στην ελληνική έννομη τάξη. Οι μεταβατικές διατάξεις του άρθρου 11 του εν λόγω Π.Δ/τος ορίζουν τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες διαδοχικές συμβάσεις εργασίας, που σχετίζονται με την εξυπηρέτηση πάγιων και διαρκών αναγκών, οι οποίες έχουν συναφθεί πριν από την έναρξη της ισχύος του και είναι ενεργές κατ' αυτήν ή κατά το χρονικό διάστημα των τελευταίων τριών μηνών πριν από αυτήν, συνιστούν εφεξής σύμβαση εργασίας αόριστου χρόνου και έτσι αναγνωρίζουν τον αληθινό χαρακτήρα των σχετικών συμβάσεων και δεν μετατρέπουν αυτές από ορισμένου σε αόριστου χρόνου, αφού τέτοια μετατροπή θα ήταν συ-

Handwritten signature or initials.

7ο φύλλο της υπ' αριθμό 3221/2014 απόφασης του Μο-
νομελούς Εφετείου Αθηνών.-

.....
νταγματικά ανεπίτρεπτη. Ωστόσο, συμβάσεις ή σχέσεις
εργασίας που ήταν ενεργές ή καταρτίσθηκαν πριν από
την ισχύ του εν λόγω Π.Δ/τος, μετά δε την 10-7-2002,
ημέρα έως την οποία έπρεπε να ενσωματωθεί στην ελλη-
νική έννομη τάξη η εν λόγω οδηγία, καταλαμβάνονταν
ήδη από τις προστατευτικές διατάξεις του άρθρου 8 παρ.
3 του ν. 2112/1920, σε συνδυασμό με εκείνες των άρθρων
281, 671 ΑΚ, 25 παρ. 1 και 3 του Συντάγματος, δεν είναι
δε επιτρεπτή, σύμφωνα με την οδηγία αυτή, η χειροτέ-
ρευση της θέσης των εργαζομένων και συνεπώς εξακο-
λουθούν αυτές να διέπονται από το ευνοϊκότερο καθε-
στώς των εν λόγω διατάξεων και να μη περιορίζεται η
αναγνώριση της σχέσης ως αόριστου χρόνου μόνο για το
μετά την έναρξη της ισχύος του Π.Δ. 164/2004 χρονικό
διάστημα, ούτε να εξαρτάται ο χαρακτηρισμός αυτός από
προϋποθέσεις που δεν προβλέπονταν πριν από αυτήν.
Περαιτέρω τα άρθρα 5, 6 και 7 του Π.Δ. 164/2004 περι-
λαμβάνουν τις ακόλουθες ρυθμίσεις: «Άρθρο 5 (Διαδοχι-
κές συμβάσεις) 1. Απαγορεύονται οι διαδοχικές συμβά-
σεις, που καταρτίζονται και εκτελούνται μεταξύ του ίδι-
ου εργοδότη και του ίδιου εργαζόμενου με την ίδια ή πα-
ρεμφερή ειδικότητα και με τους ίδιους ή παρεμφερείς
όρους εργασίας, εφόσον μεταξύ των συμβάσεων αυτών
μεσολαβεί χρονικό διάστημα μικρότερο των τριών μη-
νών. 2. Η κατάρτιση των συμβάσεων αυτών επιτρέπεται
κατ' εξαίρεση, εφόσον δικαιολογείται από αντικειμενι-

κούς λόγους. Αντικειμενικός λόγος υφίσταται, όταν οι επόμενες της αρχικής συμβάσεως συνάπτονται για την εξυπηρέτηση ειδικών ομοειδών αναγκών που σχετίζονται ευθέως και αμέσως με τη μορφή ή το είδος ή τη δραστηριότητα της επιχείρησης. 3. Η σύναψη διαδοχικών συμβάσεων γίνεται εγγράφως και οι λόγοι που την δικαιολογούν αναφέρονται ρητώς στη σύμβαση, εφόσον δεν προκύπτουν ευθέως από αυτήν... 4. Σε κάθε περίπτωση, ο αριθμός των διαδοχικών συμβάσεων δεν επιτρέπεται να είναι μεγαλύτερος των τριών, με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 2 του επόμενου άρθρου. Άρθρο 6 (Ανώτατη διάρκεια συμβάσεων) 1. Συμβάσεις που καταρτίζονται διαδοχικώς και εκτελούνται μεταξύ του ίδιου εργοδότη και του ίδιου εργαζόμενου με την ίδια ή παρεμφερή ειδικότητα και με τους ίδιους ή παρεμφερείς όρους εργασίας, απαγορεύεται να υπερβαίνουν τους είκοσι τέσσερις (24) μήνες σε συνολικό χρόνο διάρκειας της απασχόλησης, είτε συνάπτονται κατ' εφαρμογήν του προηγούμενου άρθρου είτε συνάπτονται κατ' εφαρμογήν άλλων διατάξεων της κείμενης νομοθεσίας. 2. Συνολικός χρόνος διάρκειας απασχόλησης άνω των είκοσι τεσσάρων (24) μηνών επιτρέπεται μόνον σε περιπτώσεις ειδικών, από τη φύση και το είδος της εργασίας τους, κατηγοριών εργαζομένων που προβλέπονται από την κείμενη νομοθεσία, όπως, ιδίως, διευθυντικά στελέχη, εργαζόμενοι που προσλαμβάνονται στο πλαίσιο συγκεκριμένου ερευνητικού ή οιοουδήποτε επιδοτούμενου ή χρηματοδοτούμενου προγράμματος, εργαζόμενοι που προσλαμβάνονται για την

Κ/0

8ο φύλλο της υπ' αριθμό 3221/2014 απόφασης του Μο-
νομελούς Εφετείου Αθηνών.-

.....
πραγματοποίηση έργου σχετικού με την εκπλήρωση υπο-
χρεώσεων που απορρέουν από συμβάσεις με διεθνείς ορ-
γανισμούς. Άρθρο 7 (Συνέπειες παραβάσεων) 1. Οποιαδή-
ποτε σύμβαση συνάπτεται κατά παράβαση των διατάξεων
ίων άρθρων 5 και 6 του παρόντος διατάγματος είναι αυ-
τοδικαίως άκυρη. Σχετικά με τις πάγιες διατάξεις του
Π.Δ. 164/2004 έχει κρίνει το ΔΕΚ ότι με το Π.Δ. 164/2004
φαίνεται κατ' αρχήν να ενισχύεται η πρόληψη των κατα-
χρήσεων, αφού υιοθετείται τόσο το κριτήριο του αντικει-
μενικού λόγου ανανέωσης της σύμβασης ή σχέσης εργα-
σίας ορισμένου χρόνου όσο και το όριο του ανώτατου α-
ριθμού διαδοχικών συμβάσεων και της ανώτατης χρονι-
κής διάρκειας τέτοιων συμβάσεων και ότι, αν και υιοθε-
τούνται - υπαλλακτικά και όχι σωρευτικά - όλα τα μέτρα
που προβλέπει και η ρήτρα 5 της συμφωνίας πλαισίου,
ωστόσο προβλέπονται κυρώσεις αμφίβολης αποτελεσμα-
τικότητας. Στην περίπτωση επομένως που θα διαπιστωθεί
κατάχρηση, παρά τη χρήση των μέτρων αυτών, τυγχάνει
εφαρμογής το άρθρο 8 παρ. 3 Ν. 2112/1920, μη εμποδιζομέ-
νης της εφαρμογής του από το άρθρο 103 παρ. 8 Συντάγ-
ματος, το οποίο, όπως προεκτέθηκε, δεν μπορεί να ερμη-
νευθεί υπό την έννοια ότι απαγορεύει απολύτως τη θεώ-
ρηση των συμβάσεων ως αορίστου χρόνου, μέχρι τη λήψη
άλλων πράγματι αποτελεσματικών μέτρων (πλην της θεώ-
ρησης των συμβάσεων ως αορίστου χρόνου) για την πρό-
ληψη της κατάχρησης που προκύπτει από τη χρήση δια-

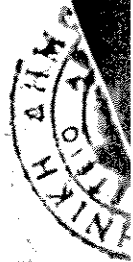
δοχικών συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου και την εξάλειψη των συνεπειών από την παραβίαση του κοινοτικού δικαίου σε περίπτωση που αυτή λάβει χώρα. Στο σημείο αυτό πρέπει να αναφερθεί ότι η πλειοψηφία των δικαστών στις πρόσφατες αποφάσεις 7 και 8/2011 της Ολομέλειας του Αρείου Πάγου δεν έλαβε θέση σχετικά με τις ρυθμίσεις της 1999/70 Οδηγίας και των παραγράφων 7 και 8 του άρθρου 103 του Συντάγματος, διότι όπως ρητά αναφέρεται σ' αυτές, δεν είχαν εφαρμογή στην κρινόμενη υπόθεση.

Από τα ταυτάριθμα με την εκκαλουμένη πρακτικά συνεδριάσεως του πρωτοβαθμίου δικαστηρίου που επανυποβάλλονται και τα προσκομιζόμενα μετ' επικλήσεως έγγραφα προκειμένου να χρησιμεύσουν είτε ως ^Fαποδεικτικά μέσα είτε ως δικαστικά τεκμήρια αποδεικνύονται τα εξής:

Οι ενάγοντες από την πρώτη έως τον όγδοο προσελήφθησαν από τον νόμιμο εκπρόσωπο της δεύτερης των εναγόμενων με σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου από την ημερομηνία και την ειδικότητα όπως κατωτέρω αναφέρεται.

Οι αριθμ. 9 και 10 από τους ενάγοντες προσλήφθηκαν από το νόμιμο εκπρόσωπο της πρώτης των εναγομένων με σύμβαση μίσθωσης έργου διάρκειας ενός έτους από την ημερομηνία που κατωτέρω για καθέναν αναφέρεται.

Με τη σύμβασή αυτή, παρείχαν την εργασία τους καθημερινά, συνεχώς και αδιαλείπτως στις υπηρεσίες της

Φαίστε

9

1/2

9ο φύλλο της υπ' αριθμό 3221/2014 απόφασης του Μο-
νομελούς Εφετείου Αθηνών.-

.....
πρώτης των εναγομένων κατά πλήρες ωράριο, όπως ακρι-
βώς οι τακτικοί υπάλληλοι αυτής στο καθορισμένο από
αυτές νόμιμο ωράριο λειτουργίας τους (7,5 ώρες ημερησί-
ως) επί πέντε ημέρες την εβδομάδα για την κάλυψη των
αναγκών λειτουργίας τους. Ακολουθώντας, μετά τη λήξη της
πρώτης ως άνω σύμβασής συνέχισαν να απασχολούνται
στις ίδιες υπηρεσίες της πρώτης, συνάπτοντας αλλεπάλ-
ληλες διαδοχικές και χωρίς διακοπή συμβάσεις εργασίας
ορισμένου χρόνου οι αριθμ. 1 έως 8 με την δεύτερη των
εναγομένων και συμβάσεις μίσθωσης έργου οι υπ' αριθμ.
9 και 10 με την πρώτη των εναγομένων, η τελευταία από
τις οποίες έληξε την 31/12/2009 και στη συνέχεια παρατά-
θηκαν έως την 30/04/2010, σύμφωνα με το νόμο 3812/2009.

Συγκεκριμένα, οι πρώτη έως και τρίτη σύναψαν τις
ακόλουθες διαδοχικές συμβάσεις: Από 2/12/2002 έως 2/
12/2003 η πρώτη, από 2/12/2003 έως 2/12/2004 η δεύτε-
ρη, από 2/12/2004 έως 2/12/2005 η τρίτη, από 2/12/2005
έως 2/12/2006 η τέταρτη, από 2/12/2006 έως 30/06/2007
η πέμπτη, από 2/7/2007 έως 31/08/2008 η έκτη, από 1/9/
2008 έως 31/9/2008 η έβδομη και από 1/1/2009 έως 31/
12/09 η τελευταία της οποίας η ισχύς παρατάθηκε έως
30/04/2010.

Η τέταρτη σύναψε τις ακόλουθες διαδοχικές συμ-
βάσεις: Από 7/03/2003 έως 7/03/2004 η πρώτη, από 7/03/
2004 έως 7/03/2005 η δεύτερη, από 7/03/2005 έως 7/03/
2006 η τρίτη, από 7/03/2006 έως 7/03/2007 η τέταρτη,

από 7/03/2007 έως 30/06/2007 η πέμπτη, από 2/7/2007 έως 2/09/2007 η έκτη, από 2/09/2007 έως 31/08/2008 η έβδομη, από 1/09/2008 έως 31/12/2008 η όγδοη και από 1/1/2009 έως 31/12/2009 η ένατη και τελευταία της οποίας η διάρκεια παρατάθηκε έως 30/04/2010.

Οι πέμπτη και έκτη, σύναψαν τις ακόλουθες διαδοχικές συμβάσεις: Από 18/10/2004 έως 18/12/2004 η πρώτη, από 19/12/2004 έως 19/2/2005 η δεύτερη, από 19/2/2005 έως 19/4/2005 η τρίτη, από 19/4/2005 έως 19/6/2005 η τέταρτη, από 19/6/2005 έως 19/8/2005 η πέμπτη, από 19/8/2005 έως 19/2/2006 η έκτη, από 19/8/2006 έως 19/4/2007 η έβδομη, από 20/04/2007 έως 19/12/2007 η όγδοη, από 1/1/2008 έως 31/12/2008 η ένατη και από 1/1/2009 έως 31/12/2009 η δέκατη της οποίας η ισχύς παρατάθηκε έως 30/04/2010.

Ο υπ' αριθμόν 7, σύναψε τις ακόλουθες διαδοχικές συμβάσεις: Από 19/06/2006 έως 18/8/2006 η πρώτη, από 19/8/2006 έως 19/2/2007 η δεύτερη, από 20/2/2007 έως 19/8/07 η τρίτη, από 20/08/0207 έως 31/12/2007 η τέταρτη, από 1/1/2008 έως 31/12/2008 η πέμπτη και από 1/1/2009 έως 31/12/2009 η έκτη και τελευταία της οποίας η ισχύς παρατάθηκε έως 30/04/2010.

Ο υπ' αριθμόν 8, σύναψε τις ακόλουθες διαδοχικές συμβάσεις : από 18/09/2004 έως 30/06/2005 η πρώτη, από 12/09/2005 έως 30/06/2006 η δεύτερη, από 2/10/2006 έως 30/06/2007 η τρίτη, από 13/09/2007 έως 21/12/2007 η τέταρτη, από 24/12/2007 έως 31/08/2008 η πέμπτη, από 19/08/2008 έως 31/12/2008 η έκτη και από

Handwritten signature and initials.

10ο φύλλο της υπ' αριθμό 3221/2014 απόφασης του Μονομελούς Εφετείου Αθηνών.-

.....
1/1/2009 έως 31/12/2009 η έβδομη και τελευταία της οποίας η ισχύς παρατάθηκε έως 30/04/2010.

Η υπ' αριθμόν 9, σύναψε τις ακόλουθες διαδοχικές συμβάσεις: Από 5/9/2005 έως 5/9/2006 η πρώτη, από 11/9/2006 έως 11/9/2007 η δεύτερη, από 21/9/2007 έως 20/9/2008 η τρίτη, από 13/10/2008 έως 31/12/2009 η τέταρτη και τελευταία της οποίας η ισχύς παρατάθηκε έως 30/04/2010.

Ο υπ' αριθμόν 10, σύναψε τις ακόλουθες διαδοχικές συμβάσεις: Από 14/09/2006 έως 13/09/2007 η πρώτη, από 12/11/2007 έως 11/11/2008 η δεύτερη, από 1/1/2009 έως 31/12/2009 η τρίτη και τελευταία της οποίας η ισχύς παρατάθηκε έως 30/04/2010.

Όμως τα όργανα των εναγομένων τους δήλωσαν προφορικά ότι το αργότερο από 18.5.2010 δεν θα δέχονται πλέον την προσφερόμενη και με τον προσήκοντα τρόπο εργασία.

Οι αποδοχές καθενός από τους ενάγοντες καθορίζονταν με τις ως άνω συμβάσεις και καταβάλλονταν τμηματικά, τακτικά κάθε μήνα.

-Το αντικείμενο εργασίας της αριθμ. 1 ως διοικητικού υπαλλήλου που τοποθετήθηκε από την πρόσληψή της και εργάζεται στην τεχνική υπηρεσία της πρώτης των εναγομένων ως διοικητικός υπάλληλος, αφορά στην παραλαβή αιτήσεων πολιτών και την έκδοση βεβαιώσεων πληρωμής ή μη εισφοράς σε γη και σε χρήμα, έλεγχος και

έκδοση βεβαιώσεων περί οφειλής ή μη τέλους Ακίνητης περιουσίας, έκδοση βεβαιώσεων Δήλωσης ιδιοκτησίας και ΕΔΥ και ΕΔΦ, ενημέρωση στους πίνακες πράξης εφαρμογής, έκδοση βεβαιώσεων υψομετρικής μελέτης και υψομέτρου των υπό ανέγερση οικοδομών, διενέργεια ελέγχων και έκδοση αδειών εκσκαφής στις κοινωφελείς επιχειρήσεις ΔΕΗ, ΟΤΕ, ΔΕΦΑ κ.λ.π.. Σε γενικές γραμμές ασκεί καθ' όλη τη διάρκεια του ωραρίου λειτουργίας της Τεχνικής υπηρεσίας καθήκοντα διοικητικού υπαλλήλου αυτής.

-Το αντικείμενο της εργασίας της δεύτερης ως ΔΕΙ-οικογενειακή βοηθός, που τοποθετήθηκε και απασχολείται από την πρόσληψή της στο Ωδείο, το Κοινοτικό Ιατρείο, το ΚΑΠΗ και την υπηρεσία πολιτικής προστασίας της πρώτης των εναγόμενων, αφορά κυρίως την άσκηση των καθηκόντων γραμματειακής υποστήριξης στις ανωτέρω υπηρεσίες καθώς και την φροντίδα των ηλικιωμένων στο ΚΑΠΗ αυτής και την καθαριότητα των χώρων του.

-Το αντικείμενο εργασίας της τρίτης ως οικογενειακή βοηθός, που τοποθετήθηκε και απασχολείται από την πρόσληψή της μέχρι σήμερα στην υπηρεσία των προγραμμάτων «βοήθεια στο σπίτι», αφορά στην καταγραφή περιστατικών που απαιτείται αντιμετώπιση παροχής άμεσης βοήθειας και ο προγραμματισμός, η αποστολή και μεταφορά των εργαζομένων εκείνων που έχουν επιφορτιστεί με τα καθήκοντα παροχής βοήθειας στο σπίτι και των αντίστοιχων περιστατικών.

49

11ο φύλλο της υπ' αριθμό 3221/2014 απόφασης του
Μονομελούς Εφετείου Αθηνών.-

.....

-Το αντικείμενο εργασίας της με αριθμ. 4 ως εργά-
τριας γενικών καθηκόντων που έχει τοποθετηθεί και α-
πασχολείται στο πολιτιστικό Κέντρο της πρώτης εναγο-
μένης, αφορά στη μετακίνηση και μεταφορά εγγράφων
στα γραφεία της πρώτης από την υπηρεσία που υπηρετεί
ασκώντας καθήκοντα κλητήρα καθώς και στην φροντίδα
και την καθαριότητα όλων των αιθουσών και των χώρων
του πολιτιστικού κέντρου καθώς και του περιβάλλοντα
χώρου αυτού. Επίσης λειτουργεί υποβοηθητικά στην δι-
οργάνωση διαφόρων πολιτιστικών εκδηλώσεων.

-Το αντικείμενο εργασίας των αριθμ. 5 και 7 ως ερ-
γάτες καθαριότητας που έχουν τοποθετηθεί και απασχο-
λούνται από την πρόσληψή τους μέχρι σήμερα στην υπη-
ρεσία καθαριότητας της πρώτης εναγομένης, αφορά στον
καθαρισμό των κεντρικών οδών και πεζοδρομίων καθώς
και των πλατειών της Κοινότητας καθώς επίσης και στην
αποκομιδή των απορριμμάτων με την φόρτωση και εκ-
φόρτωση των κάδων στο απορριμματοφόρο όχημα αυτής
και τον καθαρισμό γενικά όλων των ανοικτών κοινόχρη-
στων χώρων της εναγόμενης.

-Το αντικείμενο εργασίας του υπ' αριθμόν 6 ως ερ-
γάτη γενικών καθηκόντων από την τοποθέτησή του στην
υπηρεσία ύδρευσης της πρώτης των εναγομένων όπου
απασχολείται από την πρόσληψή του μέχρι σήμερα αφο-
ρά καθημερινά στην καταμέτρηση της κατανάλωσης ύδα-
τος σε όλες τις κατοικίες και κτίρια που υδροδοτούνται

από το δίκτυο της κοινότητας, με την παρακολούθηση και την καταγραφή τακτικά ανά δίμηνο των υδρομετρητών και την παράδοση των στοιχείων στον αρμόδιο υπάλληλο της υπηρεσίας για την έκδοση των λογαριασμών. Ακολούθως έχει την ευθύνη παράδοσης των λογαριασμών στους πολίτες για την πληρωμή τους.

-Το αντικείμενο εργασίας του υπ' αριθμόν 8 ως διοικητικού Υπαλλήλου που έχει τοποθετηθεί και απασχολείται στην Μουσική Σχολή της πρώτης των εναγομένων αφορά στην γραμματειακή υποστήριξη της υπηρεσίας αυτής ως μοναδικός απασχολούμενος υπάλληλος.

-Το αντικείμενο εργασίας της αριθμ. 9 ως διοικητικού υπαλλήλου που έχει τοποθετηθεί και απασχολείται από την πρόσληψή της και απασχολείται στις οικονομικές υπηρεσίες της πρώτης των εναγομένων αφορά: Στην καταχώρηση παραστατικών εξόδων μαζί με την έκδοση των αντίστοιχων χρηματικών ενταλμάτων πληρωμής, στην επιμέλεια και εκτέλεση της όλης διαδικασίας είσπραξης εκπρόθεσμων (ανείσπρακτων) οφειλών, με ρύθμιση (ν. 3469/2008 και 3801/09) ή χωρίς, στην απόδοση κρατήσεων μισθοδοσίας και παρακρατούμενων φόρων (έκδοση γραμματίων είσπραξης και χρηματικών ενταλμάτων πληρωμής κρατήσεων, απόδοση κρατήσεων στους αρμόδιους φορείς κ.λ.π.), στην εκτέλεση όλων των λογιστικών τακτοποιήσεων (πίνακες, έκδοση γραμματίων είσπραξης και χρηματικών ενταλμάτων πληρωμής), στον έλεγχο και την υποβολή στο TAXIS των συγκεντρωτικών καταστάσεων τιμολογίων προμηθευτών. Επίσης έχει την

40

12ο φύλλο της υπ' αριθμό 3221/2014 απόφασης του Μονομελούς Εφετείου Αθηνών.-

.....

επιμέλεια της εγκατάστασης και λειτουργίας ηλεκτρονικού προγράμματος για την παρακολούθηση των Τελών καθαριότητας και Ηλεκτροφωτισμού του Δημοτικού Φόρου και του Τέλους Ακίνητης Περιουσίας, σε συνεργασία με την ΔΕΗ, όπου κρίθηκε αναγκαίο, για την χρέωση οφειλετών.

-Το αντικείμενο εργασίας του υπ' αριθμ. 10 ως τοπογράφου μηχανικού που έχει τοποθετηθεί και απασχολείται από την πρόσληψή του μέχρι σήμερα στην Τεχνική Υπηρεσία της πρώτης των εναγομένων, αφορά σε εργασίες: Σύνταξης Μελετών και Τευχών Δημοπράτησης: -για την εκτέλεση διαγωνισμών, για την ανάθεση κατασκευής έργων της Κοινότητας, για την εκτέλεση διαγωνισμών, για την προμήθεια ειδών και υλικών της Κοινότητας, για εκτέλεση διαγωνισμών για την ανάθεση μελετών της Κοινότητας, για την εκτέλεση διαγωνισμών, για την ανάθεση παροχής υπηρεσιών προς την κοινότητα, επίβλεψης των έργων για την άρτια τεχνικά και σύμφωνα με τα οριζόμενα στη μελέτη κατασκευή τους, άσκησης καθηκόντων επιβλέποντος μηχανικού σε μελέτες που εκπονούνται για λογαριασμό της Κοινότητας από εξωτερικά μελετητικά γραφεία σύνταξης σε συνεργασία με τον Προϊστάμενο Τεχνικής Υπηρεσίας και τον Πρόεδρο της Κοινότητας του ετήσιου τεχνικού προγράμματος της Κοινότητας, διενέργεια αυτοψιών ύστερα από καταγγελίες πολιτών για διάφορα πολεοδομικά - τεχνικά θέματα, σύντα-

ξη τοπογραφικών εργασιών (Αποτυπώσεις, χαράξεις), για λογαριασμό της Κοινότητας.

Τα ανωτέρω καθήκοντα τους αποσκοπούν στην εξυπηρέτηση πάγιων και διαρκών αναγκών των ανωτέρω υπηρεσιών της πρώτης των εναγομένων, καθώς είναι άμεσα συνυφασμένα με τη λειτουργία και τη δραστηριότητα τους.

Με βάση τα προελεχθέντα, οι ένδικες διαδοχικές συμβάσεις των εναγόντων συνιστούν, κατ' ουσία, εξαρχής από την ημερομηνία πρόσληψης αυτών, μία ενιαία σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου, μετά από ορθό νομικό χαρακτηρισμό της εν λόγω έννομης σχέσης ο οποίος αποτελεί έργο του δικαστηρίου της ουσίας κατά την άσκηση της δικαιοδοτικής λειτουργίας του, χωρίς να δεσμεύεται το δικαστήριο από τον χαρακτηρισμό που δίνουν ο νόμος ή οι δικαιοπρακτούντες στην έννομη σχέση, σύμφωνα με τη μείζονα σκέψη (βλ. ΟΛΑΠ 18/2006 ο.π., και 7/2011) και δεν συνιστά απαγορευμένη από το άρθρο 103 παρ. 8 του Συντάγματος μετατροπή της σύμβασης εργασίας από ορισμένου σε αορίστου χρόνου, καθώς η εν λόγω συνταγματική απαγόρευση, με βάση τη σαφή γραμματική διατύπωσή της, αφορά μόνο τις συμβάσεις εργασίας ή έργου ορισμένου χρόνου που καλύπτουν πρόσκαιρες, απρόβλεπτες και επείγουσες ανάγκες, και όχι εκείνες που καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες, σύμφωνα με την ως άνω νομική σκέψη (ΟΛΑΠ 18/2006 ο.π. και ήδη ad hoc σε υπόθεση με εναγόμενο «ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΒΡΕΦΟΚΟΜΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ» ΕφΑθ

Κ 9

13ο φύλλο της υπ' αριθμό 3221/2014 απόφασης του Μονομελούς Εφετείου Αθηνών.-

.....
4629/2012 και ΕφΑθ 4630/2012 προσκομιζόμενες) και κατ' εφαρμογή του άρθρου 8 παρ. 3 Ν. 2112/1920, σε συνδυασμό με τα άρθρα 281 και 671 Α.Κ. και 25 παρ. 1 και 3 του Συντάγματος (ΟΛΑΠ 18/2006 και 7/2011), διότι, αφενός οι ενάγοντες κάλυπταν με την εργασία τους πάγιες και διαρκείς ανάγκες του εναγομένου, αφετέρου η κατάτμηση της εργασιακής σχέσης αυτής, σε ορισμένου χρόνου συμβάσεις, δεν δικαιολογείται από τη φύση, το είδος και το σκοπό της παρεχόμενης εργασίας των εναγόντων και τις ιδιαίτερες συνθήκες λειτουργίας της υπηρεσίας καθώς οι ανάγκες του εναγομένου οργανισμού δεν έπαυσαν με την λήξη του χρόνου ισχύος της τελευταίας σύμβασης των εναγόντων, αλλά επιβλήθηκε από το εναγόμενο ώστε να διατηρεί τη δυνατότητα απόλυσης των εναγόντων, μετά το πέρας οποιασδήποτε σύμβασης ορισμένου χρόνου, χωρίς να τηρεί τις νόμιμες προϋποθέσεις της καταγγελίας σύμβασης εργασίας αορίστου χρόνου (αποζημίωση κ.λ.π.), με καταστρατήγηση των διατάξεων της εργατικής νομοθεσίας, που διέπουν τη σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου. Και τούτο, επειδή η διάταξη του άρθρου 8 παρ. 3 Ν. 2112/1920, που αποτελεί σύμφωνα με όσα προαναφέρθηκαν, κατά την έννοια της ρήτρας 5 παρ. 1 της οδηγίας 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου της Ε.Ε. της 28.6.1999, «ισοδύναμο νομοθετικό μέτρο», για την πρόληψη των καταχρήσεων από τη χρησιμοποίηση διαδοχικών συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου, τόσο στον ιδιω-

τικό όσο και στο δημόσιο τομέα (ΟΛΑΠ 18/2006) εφαρμόζεται στις διαδοχικές συμβάσεις εργασίας ή κατ' επιφαση έργου ορισμένου χρόνου που καταρτίσθηκαν και έπειτα από την έναρξη ισχύος του Π.Δ.164/2004 δηλ. από τις 19.7.2004 και μετά, διάστημα όπου συνάφθηκαν, στο σύνολό τους οι συμβάσεις των εναγόντων, πλην της πρώτης για τον καθένα, δεδομένου ότι το άρθρο 8 παρ. 3 Ν. 2112/1920 κατισχύει, έναντι των άρθρων 5, 6 και 7 Π.Δ. 164/2004: α) ως κανόνας δικαίου με ανώτερη τυπική ισχύ από το εν λόγω Π.Δ. και β) βάσει ρητής πρόβλεψης του άρθρου 10 παρ. 1 Π.Δ. 164/2004, ότι το διάταγμα αυτό δεν θίγει ρυθμίσεις ευνοϊκότερες για τους εργαζόμενους εν γένει, όπως είναι στην προκειμένη περίπτωση το άρθρο 8 παρ. 3 Ν.2112/1920. Εξάλλου, σιωπηρή κατάργηση του ως άνω άρθρου με το ως άνω ΠΔ θα αντέβαινε επίσης στο κοινοτικό δίκαιο, διότι στην περίπτωση αυτή, θα επρόκειτο για καταστρατήγηση του κοινοτικού δικαίου από νομοθετικό μέτρο της εσωτερικής έννομης τάξης, δια του οποίου, υποτίθεται, ενσωματώνεται η οδηγία σε αυτήν. Περαιτέρω, ουδέποτε έχει κριθεί από το ΔΕΚ (νυν ΔΕΕ) ότι η οδηγία δεν είναι επιδεκτική απευθείας εφαρμογής.

Το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, που έκρινε την αγωγή ως μη νόμιμη, καθόσον οι επίδικες συμβάσεις ορισμένου χρόνου των εναγόντων συναφθείσες υπό το κράτος της ισχύος των διατάξεων τού άρθρου 103 του Συντάγματος και του άρθρου 21 του ν.2190/1994, δεν μπορούν να μετατραπούν σε συμβάσεις αορίστου χρόνου, έστω και αν

Κ Α

14ο φύλλο της υπ' αριθμό 3221/2014 απόφασης του Μονομελούς Εφετείου Αθηνών.-

.....
αυτές καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες και όχι πρόσκαιρες ή απρόβλεπτες του εναγομένου, εσφαλμένα ερμήνευσε και εφάρμοσε τις ανωτέρω, όπως βάσιμα παραπονούνται οι ενάγοντες με τους λόγους της έφεσης τους και τους προσθέτους λόγους της (ενιαία εκτιμώμενους).

Κατόπιν αυτού πρέπει, η έφεση να γίνει δεκτή ως βάσιμη κατ' ουσίαν και να εξαφανιστεί η εκκαλουμένη απόφαση. Στη συνέχεια δε, αφού κρατηθεί η υπόθεση στο παρόν Δικαστήριο και δικαστεί εκ νέου η αγωγή, που είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις προαναφερόμενες διατάξεις, πρέπει να γίνει δεκτή ως βάσιμη και στην ουσία της. Να αναγνωριστεί ότι οι ενάγοντες συνδέονται με το εναγόμενο με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου, και να υποχρεωθεί το εναγόμενο να αποδέχεται τις υπηρεσίες των εναγόντων, καταβάλλοντας τις νόμιμες αποδοχές τους, με απειλή χρηματικής ποινής ποσού 150 ευρώ για κάθε μέρα παράλειψης συμμόρφωσης του εναγομένου στην παραπάνω υποχρέωσή του. Τέλος, τα δικαστικά έξοδα των διαδίκων και των δυο βαθμών δικαιοδοσίας, πρέπει να συμψηφιστούν μεταξύ αυτών, διότι η ερμηνεία των κανόνων δικαίου, που εφαρμόστηκαν στην κρινόμενη ήταν *ιδιαιτέρως δυσχερές (άρθρα 179 και 183 ΚΠολΔ)*.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Συνεκδικάζει αντιμωλία των διαδίκων την έφεση και τους ασκηθέντες με τις προτάσεις πρόσθετους λόγους

αυτής.

Δέχεται τυπικά και κατ' ουσία την έφεση και τους πρόσθετους λόγους αυτής.

Εξαφανίζει την υπ' αρ. 1152/2011 οριστική απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

Κρατεί και δικάζει την υπόθεση κατ' ουσία.

Δέχεται την αγωγή.

Αναγνωρίζει ότι οι ενάγοντες συνδέονται με το εναγόμενο εξ αρχής με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου.

Υποχρεώνει το εναγόμενο να αποδέχεται τις υπηρεσίες των εναγόντων, σύμφωνα με τις συμβάσεις αυτές, καταβάλλοντας τις νόμιμες αποδοχές τους, με απειλή χρηματικής ποινής ποσού 150 ευρώ σε βάρος του εναγομένου και υπέρ των εναγόντων, για κάθε ημέρα παράλειψης συμμόρφωσης του. F

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε στην Αθήνα στις 29 Μαΐου 2014 σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση, χωρίς να παρίστανται οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοί τους δικηγόροι.

Η ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ ΕΦΕΤΗΣ Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Ακριβές αντίγραφο

Θεωρήθηκε

Για τη νόμιμη σήμανση

Αθήνα 17.16.12014

Ο Γραμματέας

Αναστασία Καραγιάννη

6470.470.

«Ομόδικος δικαστικός επιμελητής να επιδοθεί νόμιμα την παρούσα προς απ... που επιμένουν να αρνηθούν να αποδοθούν οι νόμιμες αποδοχές...»

16/6/14
Αθήνα
Ο πρόεδρος της Εφετών

ΝΙΚ. ΑΝΔΡ. ΣΟΤΗΡΑΚΟΠΟΥΛΑ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ - Α.Μ.Δ.Σ.Α. 14/
ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ 203 - ΑΘ
ΤΗΛ. 210 6439430
e-mail: 20201401@nyc.gov.gr

F Συμφωνία
τη διεύθυνση
δανείων
μεταξύ
των δια
μυν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΔΗΜΟΣ ΔΙΟΝΥΣΟΥ
Δ/ΝΣΗ: ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Αγ. Στέφανος, 21 Απριλίου 2015
Αριθμ. Πρωτ:9913...../2015

Ταχ. Δ/ση : Λεωφ. Λίμνης Μαραθώνος
& Αθ. Διάκου 1
Τ.Κ. : 145 65 - Άγιος Στέφανος

Τηλέφωνο : 213 2030600
FAX : 213 2030630

Προς: Τμήμα Ανθρώπινου Δυναμικού

ΘΕΜΑ: Βεβαίωση

Βεβαιώνεται ότι στον προϋπολογισμό του Δήμου Διονύσου Ο.Ε. 2015 έχουν εγγραφεί πιστώσεις για την κάλυψη δαπανών μισθοδοσίας - τακτικές αποδοχές και εργοδοτικές εισφορές - υπαλλήλων Ορισμένου Χρόνου του Δήμου σε εκτέλεση της υπ' αριθμ. 271/2014 Δικαστικής Απόφασης Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών και της υπ' αριθμ. 3221/2014 Απόφασης Εφετείου Αθηνών, ενώ με τη σύσταση των θέσεων των υπαλλήλων σε Αορίστου Χρόνου θα μεταφερθούν οι ανάλογες πιστώσεις στους αντίστοιχους υφιστάμενους ή νέους κωδικούς αριθμούς του προϋπολογισμού του Δήμου Ο.Ε. 2015 ως κατωτέρω:

ΑΠΟ ΚΩΔΙΚΟ ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΞΟΔΩΝ	ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΣΕ ΚΩΔΙΚΟ ΑΡΙΘΜΟ ΕΞΟΔΩΝ
10.6041.0001 Αποδοχές Εκτάκτων Ορισμένου Χρόνου	10.6021.0001 Τακτικές Αποδοχές Προσωπικού Αορίστου Χρόνου
10.6054.0001 Εργοδοτικές Εισφορές Υπέρ ΙΚΑ Εκτάκτων Ορισμένου Χρόνου	10.6052.0002 Εργοδοτική Εισφορά Υπέρ ΙΚΑ Υπαλλήλων Αορίστου Χρόνου
20.6041.0001 Αποδοχές Εκτάκτων Ορισμένου Χρόνου	20.6021.0001 Τακτικές Αποδοχές Υπαλλήλων Αορίστου Χρόνου
20.6054.0001 Εργοδοτική Εισφορά Υπέρ ΙΚΑ Εκτάκτων Ορισμένου Χρόνου	20.6052.0001 Εργοδοτικές Εισφορές Υπέρ ΙΚΑ Αορίστου Χρόνου

25.6041.0001 Αποδοχές Εκτάκτων Ορισμένου Χρόνου	25.6021.0001 Τακτικές Αποδοχές ΝΕΟΣ ΚΩΔΙΚΟΣ
25.6054.0001 Εργοδοτική Εισφορά Υπέρ ΙΚΑ Εκτάκτων Ορισμένου Χρόνου	25.6052.0001 Εργοδοτικές Εισφορές Υπαλλήλων Αορίστου Χρόνου ΝΕΟΣ ΚΩΔΙΚΟΣ
45.6041.0001 Αποδοχές Εκτάκτων Ορισμένου Χρόνου	45.6021.0001 Τακτικές Αποδοχές Υπαλλήλων Αορίστου Χρόνου ΝΕΟΣ ΚΩΔΙΚΟΣ
45.6054.0001 Εργοδοτικές Εισφορές Υπέρ ΙΚΑ Εκτάκτων Ορισμένου Χρόνου	45.6052.0001 Εργοδοτικές Εισφορές Υπέρ ΙΚΑ Υπαλλήλων Αορίστου Χρόνου ΝΕΟΣ ΚΩΔΙΚΟΣ
70.6041.0002 Αποδοχές Εκτάκτων Ορισμένου Χρόνου	70.6021.0001 Τακτικές Αποδοχές Υπαλλήλων Αορίστου Χρόνου ΝΕΟΣ ΚΩΔΙΚΟΣ
70.6054.0001 Εργοδοτική Εισφορά Υπέρ ΙΚΑ Εκτάκτων Ορισμένου Χρόνου	70.6052.0001 Εργοδοτικές Εισφορές Υπέρ ΙΚΑ Υπαλλήλων Αορίστου Χρόνου ΝΕΟΣ ΚΩΔΙΚΟΣ
70.6041.0005 Τακτικές Αποδοχές με Μερική Απασχόληση	70.6021.0002 Τακτικές Αποδοχές Υπαλλήλων Αορίστου Χρόνου (Μερική Απασχόληση) ΝΕΟΣ ΚΩΔΙΚΟΣ
70.6054.0002 Εργοδοτική Εισφορά Υπέρ ΙΚΑ με Μερική Απασχόληση	70.6052.0002 Εργοδοτικές Εισφορές Υπέρ ΙΚΑ Υπαλλήλων Αορίστου Χρόνου (Μερική Απασχόληση) ΝΕΟΣ ΚΩΔΙΚΟΣ

Ο Προϋπολογισμός του Δήμου Ο.Ε. 2015 εγκρίθηκε με την 241/9-12-14 απόφαση Δημοτικού Συμβουλίου και επικυρώθηκε με την 83203/54619/12-1-2015 απόφαση του Γ.Γ. Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αττικής.

Εσωτ. Διοίκηση
Γραφείο Δημάρχου
Αντιδήμαρχος Διοίκησης
Αντιδήμαρχος Οικονομικών Υπηρεσιών
Δ/ση Οικονομικών Υπηρεσιών

ΕΚΡΙΘΕΝ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Αχιλλεύς Στεφάνος
21-4-15
ΑΡΒΑΝΙΤΗ
ΒΑΣΙΛΙΚΗ

Η Διευθύντρια
Οικονομικών Υπηρεσιών

ΦΛΩΡΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ